

deo nec mōysi credēbat. **I**n nō
teria ḡna h̄om̄ sūt int̄ xp̄ia
nos: qui i hebreis significat.
Aliqui sūt qui bene cred̄t dō
et v̄bis meis. Aliqui sūt qui
bene credit̄ deo s̄ diffid̄t
de v̄bs meis: q̄ nesciunt
discernē int̄ sp̄m malū et
bonū. Tertii sūt qui n̄ cre
dūt in nec tibi: cu q̄ verba
mea locut̄ sū. **I**s sicut dixi
līc̄ hebreor̄ quida diffidebat
de mōysē: tñ oēs cu eo māe
vibrū tr̄sierūt in h̄emum.
Obi qui diffidebat. cōlebat
colebant v̄dola. et puocauē
rūt deū ad uā: ideo d̄sūp̄n
sūt misera mōre. **I**s hoc nō
ficerūt n̄ illi soli. qui fidem
nō habuerūt. **P**reā q̄ hu
mān̄ aim̄ tārd̄ ē ad crede
dū: ideo amic⁹ meus tr̄sse
ret v̄ba mea ad eos q̄ cred̄
ei. **I**p̄ postmodū diffundet̄
ad alios: qui nesciunt discernē
int̄ bonū sp̄m et malū. **I**nāt
audietes peccāt̄ signū:
ostendat eis v̄ga sicut mōy
ses fecit: id ē verba mea ex
planet̄ eis. **S**icut ei v̄rga
mōysi recta erat. et tribulū
q̄p̄ imutationē in serpētē:
sic v̄ba mea recta sūt ut nl̄
la ueniat in eis falsiens:
tribulia sūt: q̄r̄ iudiciū rec
tū sonat. **M**onat et testifi
cent: q̄ ad sonū et v̄bu v̄ni
oris. cessit et recessit drabo
lus a dei creatura. Qui n̄

pōrestate mea refrenaret̄:
etia mōre poss̄ mōtes. **Q**u
lis tūc eis potēcia cū pmissi
one dei: qui ad v̄ni⁹ vocis
sonū fugabat. **P**reā sicut
illi hebrei q̄ nec crediderūt
deo nec mōysi. p̄cesserūt de
egipto in terrā pmissiois q̄
coartado se cu alijs: sic nuc
m̄la xp̄iani q̄ uiti p̄ced̄
cu electis meis. qui nō cofi
dūt de potēcia mea q̄ salua
re eos possū. nullaten⁹ cred̄
v̄bs meis: s̄ falsa sp̄m ha
bet ad v̄tūtē meā. **A**tt̄ v̄ba
mea sine volūtate oor̄ aplē
būt̄: et q̄i artabūt se ad p
fectionē: usq̄uo veniat ad
locū qui in placuerit. **I**

Explīt liber p̄m̄ celestis
reuelationū dei b̄c̄ Brigitte
p̄ncipisse neriae de regno
s̄weetie d̄m̄t̄ reuelati. dō. ḡ.

Inīpiūt̄ cap̄la libri fāi.

Informatio filij ad sp̄o
sa ut dyabolū. et r̄nsio
filij ad sponsā quare
nō subtrahit malos
anīq̄ ve nīat ad pac̄m. et q̄
lit̄ baptizatis mouētibz ih̄u
ānos discētois dar regnu ce

Fili⁹ q̄rio. lori. **C**a. p̄
nia de q̄da aūa dāpnāda p̄
sente sp̄sa. et r̄nsio xp̄i ad
dyabolū cur p̄misit istā ai
mā et p̄mittit malos suū ve
rū corp̄ stigē et sume ol̄ ve

Terba m̄ris. **C**ipe. **C**. ii.
dei admiracōis ad sponsam

ḡnūlā in h̄e mūdo s̄
demāq̄ h̄udimōres s̄
sp̄s hom̄. s̄i fideles
nō uidi idūt̄. paḡ
s̄ fāndū et paḡan̄ s̄
am̄ dei. et nom̄ i isto
p̄lo mūlū ualua. **C**a.
Terba m̄ris dev ad f̄
sp̄s. et q̄l̄ xp̄s p̄
m̄ne figurat̄. et de crū
f̄ia s̄ falsos xp̄ianos.
Terba dñi p̄nt̄ sp̄o
de la magnificātā. et i
m̄n̄ qualit̄ xp̄s p̄
alādā et malu xp̄ia
i aut̄ p̄res filios da
lōq̄. et q̄l̄ eccl̄ia
s̄ f̄ia sepe sac̄mēas.
Terba filij p̄nt̄ sp̄o
dādā rege exente i
m̄n̄ ad dext̄. et i
m̄n̄ s̄f̄ia. et q̄l̄ p̄
q̄s habes xp̄ianos
et paḡanos ad s̄f̄ia
m̄n̄. et q̄l̄ relectie
s̄f̄ia m̄n̄ mittit predica
i ad paḡanos. **C**a.
Terba ih̄u xp̄i ad sp̄o
p̄dā et debitas cōne xp̄
q̄s stagi dīcor et lā
p̄dā dīcor et paulū desig
m̄dā et imicos te
de codicīobz p̄ne
m̄icos fāres h̄ndis. **C**.
Terba xp̄i ad sponsa
m̄lūtis retrocessio
de v̄ca. mūlūtia. id ē ab h̄
m̄lūtis. obīa et fide
dīfūt̄ id ē ad sup̄bia. **C**.

porestate mea ref
enā mouē possi
lis tūr eis potēci
one dei. qui ad
sonitū fugabat
illi hebrei q̄ nec
deo nec mōsi. p̄
egipto in terra p̄
conciādo se cū dī
m̄l n̄ xp̄iani q̄ u
cū electis meis. qu
dūt de potēcia me
re eos possū. nullū
ibis meis. f̄ falsi
bēt ad vītūtē mei
mea sine vītūtē
būt. et q̄ ardentis
fēctionē. usq̄ p̄ locū
locū q̄u m̄ planēt

Explor liber p̄ re
velationū dābū
principis nō rē
fūne dīnū rē
Incapit nō dīnū

Informac̄ filii
sā p̄ dīnū
filii ad fāmiliā
nō subrētē
anq̄ de nūt ad pen
lit' bāp̄tizātē
nō dīnū dīnū

Hilj̄ sp̄io lē
nia de q̄da dī
sente sp̄osa. et rī
drabōlūr̄ cū p̄mī
mā. p̄mītē malā
m̄l corp̄. rītē. fū
Q̄ uero m̄l
dei admīnistrōs dī

et qualit̄ m̄ hoc mūdo s̄t q̄n̄
dom̄ q̄rū habitatores s̄t q̄n̄
stat̄ hoīm. sc̄z ifideles xp̄i
ani. uidei idurati. pagani
p̄ se. uidei et pagani fili' t̄
amici dei. et nota i isto ca
plo multa utalia. **C. viij.**

Erba m̄ris dev ad filiū
p̄ sponsa. et q̄lit̄ xp̄s p̄ salo
mōnē figurat. t̄ de crudeli
fūia t̄ falsos xp̄ianos. **mij.**

Erba dñi p̄ntē sponsa
de sui magnificētia. t̄ i figura
mirabili qualit̄ xp̄s p̄ da
uid. et uidei t̄ malu xp̄iani
t̄ pagani p̄ tres filios dauid
designat. et q̄lit̄ ecclia sub
sistit i septe sacramētis. **C. v.**

Erba filiū p̄ntē sponsa
de quodā rege exēte i capo
tū amicis ad dextaz t̄ umi
cas ad sinistra. et q̄lit̄ p̄ tale
rege xp̄s habēs xp̄ianos ad
dextaz t̄ paganos ad sinistra
designat. et q̄lit̄ reiectis x
anis suos mitit predicato
res ad paganos. **C. vi.**

Erba ihū xp̄i ad sponsa
qualit̄ ei⁹ deitas rōne xp̄at
et quo stat̄ dīcor et larcor
per petrū t̄ paulū designat.
t̄ de modis t̄ umicos tene
dis. et de cōdīcioibz penes
milites sclares h̄ndis. **C. viij.**

Erba xp̄i ad sponsa de
cūdā militis retrocessiōe
de vera militia. id ē ab ihū
lūtē pacia. obia t̄ fide. ic
ad falsa. id ē ad supbia t̄ c.

poterū. et de sue dāpnacō
nis expēriā. et de dāpnacō
tōis incursiō p̄ malā volun
tate sicut dīp̄ op̄. **C. viij.**

Erba xp̄i ad sponsa ca
p̄lī imēdiatē p̄cedētis decla
rationē infētia. et de oc
t̄su dīboli ad p̄dictū milite.
t̄ de ei⁹ t̄ribli dēp̄nacōe p̄uis

Ep̄ loq̄la ad **C. viii.**
sponsa sicut ad mōsen de
rubo. et q̄lit̄ p̄ pharaonē dy
nabol. et p̄ pp̄lm̄ isrlītū mo
dñi milites et p̄ rubū corp̄
vīgīs designat. et q̄lit̄ milite
et modni epi modnis t̄pibz
parat māsiones dīabolo. **x.**

Erba melliflua xp̄i ad
sponsa de gloria t̄ honore bo
ni t̄ veri militis ac de occ̄su
angeloz murito ad ipsū.
et q̄lit̄ glorioſa t̄nitas p̄iſ
sime ad idicibile requie p̄
p̄uo labore icip̄ t̄ assūt. **xij.**

Erba xp̄i ad sponsa de sue
iusticie imutabilitate t̄ eternitatē
et q̄lit̄ assūpta h̄umanitatē talis
iusticia fuerit per ip̄m i car
itate illūnata. et quo pie sua
mūam exēt̄ i dāpnatis et
dulciter admīsc̄dā monēt
milites p̄libatos. **C. xij.**

Erba potēcie xp̄i ad spo
sa. cont̄ huī t̄p̄is milites. et
de forma tēnēda i militibus
p̄tēandis. et quo deus talibz
robūt et auxiliū i agēndis
prestat et admīstrat. **C. xij.**

Qualit̄ xp̄s p̄ fabrū t̄ dei

verba p aurū desirnat. & quo
talia verba caritate diuina.
Istaam rectā. sensu ordinatos
habentibz sūt pponēda. & quo
dei pdicatores debet eē sollia
ti et nō desidiosi ad aurū ve
dendū id ē ad vobū di pponēdu.

Qerba xpi ad sposa **Lxxij.**
de via padisi i sui adiectu a
ptn. et de ardeti ei⁹ caritate
nob onsa. multas passioes a sui
natitate usq ad mortem p no
bis sustinendo. et qlit nuc vi
a iferni e lata t padisi stta,

Qerba xp̄i ad sp̄o **I.C.v.**
sa. quare ei magis loquit̄ p̄
alijs r̄p̄a melioribz. et tribz
a xp̄o sponse p̄ceptis + de tibz
pluribz. et de tibz p̄missis.
+ detibz sultis optimū docui

Derba xp̄i metu. **Cxvij.**
ad sponsa q̄lit' v̄tus deitis ve-
nacit' ē nucupanda. et de m̄l
tiplici supplacatioē hoīs p̄ dy-
abolū instigata. et de multi-
plia remedio hoīs adutōnū
p̄ xp̄m addito t̄ suppleto. **xvij.**

De tribz mirabilibz q̄ xps
fecit tu sposa. et quo visio
angeloz ppter pulchritudine et
visio deonū ppter trititudine e
tolerabil i sua eentia. et q̄
re dignatus ē xpus tale vi
diām hospitium. **Ca^m: xpis.**

Qerba xpi ad sposa qd
deus loquit amicis suis p
firos pdicatores et tbulatores.
et quo xps p apn possesso
re et ecclia p alueoln et xpi

ani p̄ apes designat et q̄re ma
li xp̄iani int̄ bonos viue p̄mit

Qerba q̄rimo i*tit.* **C. xii.**
nie dei de tribz q̄ nūc p̄ mudū
tūsent. et q̄lit' ds elegit tres
statu ab uicio sc̄z dicoz defen-
sor̄ + laborator̄. et de pena
m̄fantis hōibz pati et de gla-
ḡtis hōibz illati + deessa. **xx.**

Qerba viginis florose ad
filia. de mo deponedi xpm
de cruce. et de suis amaritu
die & dulcedie m filij passioe
et qualit' aia p viginem & a
mox mudi et dei p duos in
uenes designat. et de idcirco
bz q's aia debz hre iop vigo. **xxv.**

Derba doctrina vñis glōse
ad filia de spūali & tpali sa-
piētia. et qua r̄paz q̄d dēat
imitari. Et q̄lit spūalib⁹ sapiā
post p̄auos labores dicit ho-
mine ad p̄petua solacionē
tpal' vñ ad etiā dāpnacorij.

Derba vgis glōse sic hu-
militatis declaracōis ad filia
et q̄lit hūlitas p̄ matellū
designat et de dīcē vē hu-
militatis & de eiſſitū miabili-

Terba exhortacio xxvii.
nis viginis ad filiam querentiam
inveata de paucitate suorum nico-
rum. et quia Christus loquitur spose in
quies quod per flores intelliguntur eis
sanctam rationem. et in quibus talia riba
habent fructificari. Cap. xxvii.

Aerba a monicis xpi ad
spousa. de pueris in tibz doi-
bus facteada. quo bona volu-

ani p apes designat
li xpiani int' bonis

Derba prima
me dei de tribus q̄ nō
trifuerit. et q̄lit' s̄pia dina
nō est in literatura s̄ i corde
et vita bona. Caplīm. xxv.

Derba amonis vite
virgis ad filia et xpi ad spo-
sa de vestimentis habēdis i
scda domo. et q̄lit' p talia ves-
timenta par et par p̄x p̄ximū t opa-
mie t abstinecia pura desig-
nat. et oīm istorū declaratio-

Derba xpi optia. xxvij.
ad sponsā. de istiūmetis in
tria domo reponēdis. t q̄liter
p talia instrumenta bone cogi-
tacōes. sens⁹ disciplina t vēa
fessio designat. et oīm isto-
riū optia declaratio. t de dāu
sua istaz domoz i ḡnali. xxvij.

Derba xpi ad sposa de
sui imutabilitate. necno et
de suorū vborū p̄fōne ipius sta-
ti opa nō sequat. et quo vo-
luntas nra dmitēda ē i oībz
diuine voluntati. E. xxvij.

Derba monicōis iohis
baptiste ad sponsā. i figura
i qua deus p aue pica. aia
p pullos. corp⁹ p nudū. mudi
delicacōes p aialia forcia. sup-
bia p aues rapaces. t mudi
letaria p laquum designat. xxix.

De p̄cacio mris dei ad fi-
liū p sposa. t p alio scō. t de
acceptacōe mris a xpo. et
de cōficiacōe vē t false sc̄m-
atis hoīs i hac vita. Ca. xxx.

Explicit Capitula

Capit liber celestis reuelationū dei secundus ~

Pformacio filij ad sponsam
contra dyabolū. et cōficio filij
ad sp̄osam q̄re nō sub̄hit
malos anteq̄ veiant ad pec-
catū. et q̄lit' baptizatis mo-
rietibz an̄ aīos discrētōis. da-
tur regnū celoz. Caplīm pm̄.

illius loq̄ba ad sp̄osā

dicens. Qn̄ dyabol⁹ teptat te:
dic ei ista tria. Verba dei non
p̄nt ēē nisi vera. Scđo. deo ni-
ctil ē impossibile: qr oīa potest.
Tertio. q̄ t̄ tu dyabole nō po-
teris in dare tale feruore ci-
ritatis: quale dat michi deus.
Itē aut dñs ad sponsā dicens.
Ego video hoīnē t̄plicat. Imo
corp⁹ ext: qualit' dispositiū ē.
Scđo osciam ei⁹: ad qd rendit
et q̄liter. Tercio cor ei⁹: qd de-
sidet. Hic ut ei aīus vides p̄f-
ce in mari sc̄derat p̄fundita
te. attendit etiā p̄cellas: sic e-
go vias oīm sc̄io t̄ sc̄idero: et
qd vniuers debet attendo.

Quia p̄spicitoris vñs et co-
sideracionis suā ad sciendū q̄
sunt cīa hoīem: q̄ ipse sit ad ag-
noscendū se. Ergo q̄ sit oīa
video + scio: potes querē q̄re
nō subtiliō malos: anq̄ ve-
nerit in p̄fundū p̄cū. Ad qd̄
ego p̄sonalit̄ qui q̄reba vñdeo
tibi. Ego sūt creator om̄i et oīa
sūt in p̄ncipia mea: et q̄ facta
et futura sūt oīa scio + video.
S̄z lic̄ oīa possū + scio: ex ius-
ticia tñ nō facio magis cont-
naculē dispositionē corporis. q̄
et dispositioēz aīe. Q̄is quippe
homo. scđm nālē dispositionē
corpis q̄ est ī p̄scēta mea et
erat ab eo subsistat. Q̄ aut̄
vñ longioris et alt̄ breuioris:
hoc ē scđm fortitudine + infir-
mitate nature: et scđm q̄ cor
pal' dispositio habet se. Qd̄ at
qñ rea alt̄ dauid̄ efficit vel ali-
qd̄ huiusmōr̄: hoc nō ē p̄scē-
ta mea: tñ oīa ita p̄scio q̄ n̄l-
lus fiet ex ea deterior vñ alio
bus ob sit p̄scēta mea. Nec fit
ex elemotor̄ cursu + stacione:
S̄ ex occulta dispositioē + iusti-
cia et iconservatioē natē. Dec-
titū enī + idispositio natē:
multiplicit̄ adducit̄ deformi-
tate mēbror̄. Nec ideo fit q̄
volo: S̄ ex iusticia p̄mitto fieri
Quāvis enī oīa possim: ius-
ticie tñ nō resisto. Ergo q̄ a-
liq̄s pl̄ vñ min̄ viuit. hoc ē
scđm nature infirme vñ for-
nis dispositioēm: tot̄ quā nll̄
q̄ in p̄scēta mea est

vite critica

venire potest. Hicit p silitudine intellige potes. Dato q̄ est
set due vie. et ad quas una so-
la via ducet? i illis atq; vijs esset
inuabiles fosse: una atq; alia
et sup alia. Finis vō vniilla
rū diuar viar directe rendebat
in ifimū: et finis altū tēdebat
sursum. In xp̄tis vō viar sic
erat sc̄ptū. Quicunq; vadit
p istā viā incipit ea cū delat
et m
coēcūtūs: et terminat ea in
magna miseria et fusione.
Qui atq; vadit p istā aliam
viā. incipit ea cū modico et to-
lerabili labore: et terminat cū
magno gaudio et consolacioē.
Ille vō qui tēdebat pmo p
illā viā vna: ceterū ex toto e-
rat. Et cū veniss ad xp̄ta
vianū. aperiebat oculi eius
et videbat sc̄pturā illā: i q̄
connebat finis illarū diuar
vianū. Quā quidē sc̄pturā cū
ille attedet et secū deliberetur:
apparuerūt statū dñs viri ux-
eu ad quorū custodia p̄tine-
bat ille due me. Qui p̄side-
ratus matore i xp̄tis: loquē-
tes int̄ se dixerūt. Cōsidem⁹
diliget p quā viā magis
tēde voluit: et ei⁹ cuius vna
magis elegit p̄pus erit.
Viator atq; p̄siderās secū fies
vianū et muta: prudēti usus
p̄silio eligebat magis viā
cuius p̄cipiū ē modici do-
lous et finis gaudiū: q̄ illā
q̄ in gaudio incipiebat et ter-

venire potest.
 ne intelligi potest.
 sed due vie: ad quae
 la via dicitur: illa
 inuicibilis fuisse: et
 et super alia. Fuisse
 rū duas vias: dona
 in finū: et finis
 fuerū. In spētis
 erat scriptus. Quia
 p̄stā via: in qua
 vōe curvus: et trax
 magna misera vōe
 Qui at vade p̄ si
 vna. in p̄tū cā nō
 lērabilis labore: et in
 magno gaudio et ali
 Ille vō qui iudebat
 illa vna vna repre
 mit. Et tu denissim
 vniū. aperitū et
 et videbat sp̄mū
 cotinebat finis de
 mari. Qui quā
 ille accedit et se ad
 apparetū suū donū
 eū ad quā nō possi
 bat ille due redi
 uates marū capi
 tes int̄ se ducere. Dil
 uget p̄ quā vna
 īcēdē voluit: et oī
 magis degenerat
 Dicor at p̄ sacerdotis
 mariū et mā: p̄de
 filio eligebat magis
 cuius p̄cipiū ē mā
 lous et finis gaudi
 q̄ in gaudio impo

m̄abat in dolore. Tolera
 bilis enī credebat et sani
 us fore modico fatigari la
 bore i p̄ncipio: et in fine
 quiesce secure. **N**uq̄d sc̄s
 tu q̄d ista significat? Ego
 cōte dica tibi. Que iste vie
 sūt bonū et malū: q̄d ante
 hoīem ē. q̄d magis elige
 velit i p̄tate et libero arbit
 rio suo i stitutū ē: cū venit
 ad ānos discretois. **A**d has
 duas vias sc̄z elationis boni
 et mali: una via dicit: sc̄z e
 tas adolescēcie ducas ad an
 nos discretois. **Q**ui hāc p̄
 mā vna abulat q̄i tec̄ ē. **C**ia
 ab adolescēcia usq̄quo homo
 venit ad ānos discretois q̄i
 tec̄ ē: nescies distinē m̄t bo
 nū et malū. m̄t p̄tm̄ et vtu
 te. m̄t mādata et p̄hibita.
Ergo hō ambulas in una
 sola via sc̄z i etate puerili:
 filis ē tec̄. **C**ū at venierit
 ad spēta marū id ē ad ānos
 discretois: tūc aperiūt eius
 oculi intelligēcie. **N**ā tūc sat
 s̄iderare q̄ sit melius modicū
 habē dolore et etnū gaudū:
 q̄ modicū gaudū et etnū
 dolore. **E**t tūc quācūq; vna ē
 legit: nō deerūt qui gressū ei
 diligenter nūtabut. **I**n istis at
 vijs multe sūt fosse. una et
 alia et una ante alia: q̄i
 etate uiuetutis et i etate se
 nectutis vñ moritū cūcūs.
 alt' tardig: vñ i uiuetute.

aliis in senectute. **E**rgo finis
 huiū vntē bene in fossis signu
 ficari p̄t: quē habebut oēs;
 vñ sic alis vñ sic: p̄t nālis
 dispositio exigit: et p̄t i p̄sa
 etia mea ē. **D**i enī aliquē at
 nālē dispositiōē corporis sb̄
 trahere: statū at me occasio
 ne habet dyabolus. **E**t ideo nō
 magis facio at dispositiōē
 corporis q̄p aīe. **A**tt̄n̄ s̄idera
 bonitatē et mām meā. **E**go
 enī sicut dicit magist̄: facio
 illis vntē. qui nō habet vntē.
Ego ex multa carita
 te dībz illis q̄ baptizati sūt
 et infra ānos discretois mo
 rūnt: do regnū celoz sicut
 scribit. **C**omplacuit pat̄i
 meo talibz dare regnū celoz.
Ad huc etiā ex pietate meā
 facio oū pueris paganorū
 mām. **N**ā quicūq; eoz i
 sca ānos discretois morūnt:
 q̄p ad digniōē faciei mee
 venire nō p̄nt. veniet i lo
 cū quēda nō tibi licitū sci
 re: ubi sine cruciatu mora
 bunt. **Q**ui at ab una via
 p̄gressi veniūt ad illas du
 as. id ē ad ānos discretois
 boni et mali: tūc in p̄tate e
 orū ē elutē q̄d magis eī plā
 cuerit. **E**t sc̄dm̄ q̄d tūc flet
 tūc volūtate sua: tal' eoz
 sequet remuneratio. **N**ā
 sc̄iebat legē scripturā sc̄ptā
 in spētis mariū: sc̄z q̄ me
 lius eet modicū habē dolore

m principio et i partu gaudi-
u: q i principio gaudit et in
fine dolore. Veruptu atigit
qncqz q an nate corporis dis-
positione aliq substrahit: ut pu-
ta ppter homicidiu. ebrietate.
et aliqd hui mori. Quia dva-
boli malitia rata e q min-
longa peccor ille habet pena:
si diuinus pseuerarz i mundo.
Et ideo exigente iusticia et
pcris aliqui ante natale dis-
positione corporis substrahit.
Que quide subtractio ab e-
uo in psciencia mea fuit: tot
qua aliquem venire impossibile
e. Dic etiam qncqz boni an na-
tale dispositione corporis sub-
trahit: q ex nimia carita-
te qua ad eos habeo. et ipi ex
feruore dilectionis et ex labore
refrenacoris corporis qua hnt
ad me: sicut i pscia mea
ab eo fuit. exigere iusticia
qncqz substrahit. Ergo no ma-
gis facio cont natale dispo-
sitione corporis qy anime. ¶

Fili queronia de quadam aia
darnanda pnte sponsa. et en-
sio xpi ad dyabolu cur pmisit
ista aiam et pmitit malos
suum deum corp. atige. Ca. y.

Debat deus irat.
et ait. Op manu
um mearu hoc
me plus atepnit: qd i hono-
re maiore astitu. Ista aia
cui oem cura adhibui cari-
tatis mee: tria m fecit. A

uerterebat oculos suos a me:
et vtebat ad unicum: volun-
tate sua firmavit ad mundu:
fiducia sibi posuit q libenter
posset et me peccare. Pterea
q no curauit respire me: ego
feci ei iusticia mea subitam.
Quia vobis firmavit velle suu
et me et fiducia posuit sibifal-
sa: ego abstuli ei desiderium
suu. Tunc quida dyabolus ex-
clamauit dices. Iudex her nia
mea e. Evidit iudex Quid
cause habes tot ea? Evidit
ille et Positio tue queronia mea
e accusatio: q scrupulus te
creatore suu. ppter qd facta e
ancilla mea. Et qd sbato so-
lata e. quo subito potit te pla-
care? Ida et cu m mundo
vixisset sano corpe. no tibi
seruuit sincero corde: q di-
lexit feruca creatur. No
pacient tulit egritudine:
et qd no considerauit opa sua
ut debuit. In fine vobis no ac-
sit caritatis igne: et qd subi-
to abstulisti ea ideo mea e.
Evidit iudex. No dampnanz
subito finis: n discordaret o-
pera. Nec sine diligenti de-
liberacoe voluntatis. ppetuo
darnat. Tunc mi dei venies-
nit. Fili. seruus negliges q
habet amicu familiarissim
dno: n uq ille familiarissima
no astabit ei. Aut no debz.
ppr' eu si pecierit saluari: si
pondit iudex. Qis iustici-

deret ai midea et sapia.
Graia ad remedium rite
vare. sapia. ut tu serue
te ait. Si mis fuit mis
fia a non e digna re mut
te familiaritate: in salua-
tione poterit magari. C
evidit fili mi. hec
et exhibuit m reue-
tatione p me solepnitate
et faciebat fac. qm
cor ad te: ideo misse
vidit iteru fili. Scis
vidua z vides ora m
et tua quis i memoria
que plus m pte pale
honor: q pte spuole
et meu muddissimu
eratbat ut debuit.
q fadu: ghibut me
z dilacone. Amor
z solacio: abscondit
z passione. Psupcio
z venie i consideratio
z scelerant vita
z quis mo supsus z
z m ex hot multum
z uocat: q no se ppan-
z uocat. Qui ei colligere
z facit bonu et dnm?
z uocat no solu hospici
z uocat uiesua. He no
z uocat et si mudauit do
z uocat in scapanit eam
z uocat diligenc: nec pa-
z uocat sanguit ritu flori
z uocat uocat mebroz
z uocat abstinecijs. So

uertebat oculos et
 et dicebat ad iun
 tate suā firmauer
 fiducia sibi posse
 posset at me pess
 qd nō cūmūcētē
 fēcētē iustitia mē
 Quia vō firmauer
 at me et fiducia p
 sa: ego abstulī c
 sūi. Tūc quidē
 clamauit dñs.
 mea ē. Eindit iud
 cūsētē habuit me i me
 moria. et exhibuit ī reue
 rētē: et p me solepnitate
 sumā afficiebat facē. q̄pius
 frigida erat ad te. ideo misē
 rē ei. Eindit iterū fili⁹. Sic
 m̄ bndicta. et vides oia in
 me. Hec aia q̄pius i mēoria
 te habuit: plus tñ ppter pale
 bonū faciebat: q̄ ppter spuiale
 Nā corp⁹ mēu mūdissimū
 nō sic tractabat ut debuit.
 Os nāqz fetidū: ptribut me
 e caritatis dilatōne. Amor
 mūdi et dissolucio: abscondit
 ei mēa passione. Usuptio
 nūia venie et i consideatio
 fūis sui: accelerauit vitā
 suā. Et q̄pius me supsit i
 nūe: nō tñ ex hoc multum
 meliorabat: q̄ nō se ppauit
 ut decuit. Qui ei colligere
 vult hospitē bonū et dñm:
 ppare debet nō solū hospici
 u: h̄ et oia utesilia. Nec nō
 iste. Qui et si mūdauit do
 mu: nō tñ scopauit eam
 reuēt et diligēt: nec pa
 uimētū strānt vītū flori
 bus: nec utesilia mēbroz
 suoz ip̄leuit abstinentijs. Do

qd ei faciendū sit satis vides:
 et qd pmeruerit. Qūis ei
 icōprehēsibil⁹ sim et īmo
 bilis et ubiqz su p deitate
 mēa: tñ certe cu hoīe mū
 do ē ī delectatio: lic⁹ et cu
 hoīe mūdo īgredior et cum
 dāpnato. Nā boni suscipi
 ut corp⁹ mēu hoc qd cruci
 fixū ē et ascēdit i celū: qd
 pfigurabat ī māna et in
 farina vīdūe: silt et mali.
 Sz boni ad i fortanōne mā
 wre: mali vō ad maiore
 iudicij iustīa: q̄ nō timet
 idigni. accēde ad tantā dīg
 nitatē. Eindit dyabol⁹. Si ac
 cessit ad te īdigne. et iudi
 cū sūi ex hoc aufgebat: tūc
 pmisihi eu accēde ad te. id ē
 cotinge te tā dignū. Eindit
 iudex. Non q̄ris ex caritate
 quā nō habes: h̄ q̄ ex vī
 te mea copelleris. ppter ista
 sposa mēa q̄ het audit. Sic
 ei in hūanitatē mea et bo
 ni et mali tetiserūt me ad
 ostēdendā vērā hūanitatē
 et pacē hūanitatē: sic boni
 et mali comedūt me i al
 tari. boni ad maiore pfrō
 nē. mali n̄t ne credit se ee
 dāpnatos: id ē eo q̄ possit
 ex hoc meo corpe sup̄to si
 volūt mutare voluntate et
 couerit. Et qua caritatem
 maiore possū ego ostendē:
 q̄ ppter mūdissimū īgredior ecia
 ad īmūdissimū das. Q̄

ius sicut sol materialis a nullo
possim inquinari. **H**ac ei ca-
ritate tu et amia tu stepni-
tis: qz vos cont curitate af-
firmatis. **T**unc ait mr. O bo-
ne fili quociescumq accessit ad
te in timebat te: licet no ut
debuit. **D**enituit ei te offe-
disse licet no pfecte: hoc fili
mi pficiat sibi ppe' me. **S**ind'
iteru fili. **E**go si sicut dixit
ppha sol veius: si tn loq me
lor sole nalu. **S**ol nalis no
penetrat motes nec metes:
Si ego possu utruq. In ex-
go mons obfficit soli ut no
tagat tre ppiquitate: quid
m obfficit n pccm ne huc
aia afficit curitate mea.
Qz et si pars aliq montis
monet: necesse tn e ut qd
vicius e a calore evacue-
tur. **E**go at si intuero i pte
vna metis mude: q m pso-
lacio erit si ex pte alia sen-
tia fator. **I**deo depelli de-
bet qd sordidu e: et tunc
post plchitudine subsequit
dulcedo. **S**indit mr. Sicut
voluntas tua: cu o miseria.
Verba mris dei amura
tois ad sponsa et qut in h
mudo snt qnq domi qnhi hi-
tatores snt qnq statu homi-
ns infideles xpiani. iudei i-
dunti pagani p se. iudei sil
et pagani. et amia dei. et no-
ta in isto caplo multa uti-
lia. Capitulu tecum.

Maria loqbat. **M**ag-
na res e qz dns or-
u et rex glorie
concepit e. **I**spē qz pegrin
fuit in tria vades de loco ad
locu qz viator pulsas ostia
multor: ut suscipi meret.
Mundu ei qz quida fundus
erat: in quo qnq domi erat.
Ad pma at domu cu filig
meus i habitu pegrini vesti-
set: pulsas ad ostiu ait. **A**
mice. aperi m et introduc
me in requie et cohabitati-
one tua: ne forte fere noce
at m: ne ymber ne pluiae
veniat sup me. **D**a m de ves-
tibz tuis: quibz frigidz calefi-
am: nudus cooperiar. **D**am
de cibo tuo. quo esuries refi-
ciar. de potu tuo quo scies
refocillari merar: et recipi
mercede a deo tuo. **T**unc in-
dit qui erat m. **T**u nimis
es ipaties: ideo no potes co-
cordare et habitare nobiscum.
Tu nimis logus es: ideo no
sufficim vestire te. **T**u nimis
cupidz et gulosus: ideo no suf-
ficim faciare te: qz cupiditas
tua nullu habet fundu. **S**ind'
it iter xps pegrin. qui erat
ext. **A**mice induit me hylian-
ter et voluntarie: qz i modico
ocludor loco. **D**a m de vestibz
tuis: qz no e tam parvii ves-
timetu in domo tua. quin ad
calefactu me sufficiat. **D**a
m de cibo tuo qz mita me sa-

Dicere p̄t: et stilla aque da-
bit m̄ refrigeriū et fortitudi-
nē. **E**ndit iterū qui eāt ita
Nos bene agnoscim⁹ te. Tu
es hūlis i vobis: et i portu-
nus ad rogam̄dū. Tu vide-
ris modest⁹ ad stentandū.
Si tñ isaciabil⁹ es ad splendū.
Frigidissim⁹ et difficilim⁹ ad
cooperiendū: nade et non
colligā te. **T**uc venit ad se-
cūdā domū: et ait. **A**mice
aperi: et vide me. **E**go eī da-
bo tibi quib⁹ indigueris: ego
defendā te ab iūnicis tuis.
Endit qui erat m̄th. **O**culi
mei debiles sūt: noceāt eis si
video te. **E**go habido i oībz:
et nō indigeo tuis. **E**go po-
tes ⁊ fortis sū. q̄s n̄ in noce p̄t.
Tuc venies ad tūdā domū:
ait. **A**mice eleua aures tuas
et audi me. extēde manus
tuas ⁊ attracta me: aperi os-
tūi ⁊ gusta me. **E**ndit ha-
bitator dom⁹. **C**lama alius
q̄ bene audia te. si lenis fu-
eris attrahā te: si dulcis
fueris recipia te. **T**uc iuit
ad q̄rtā domū: cuius porta q̄i
ad dimidiū apta erat. ⁊ ait.
Amice. si iſiderares repus-
tūi utilit⁹ expēsū colliges
me: si intelliges et audires q̄
ego fac p̄ te xp̄ateris m̄:
si attederes q̄ntū offendisti
me: igemisces ⁊ petes veni-
ā. **E**ndit ille. **N**os sum⁹
q̄ mortui i expectacōe et

62

desiderio tui: cōpate ergo misē
rie nre: et libetissie dam⁹ nos
tibi. **E**sprise miseria nrām,
et iſidera corporis nr̄ angusta
ā: et ad oīa que vis pati eti-
m⁹. **T**uc venit ad q̄ntā domū
que ex toto apta erat: ⁊ ait.
Amice huc libent⁹ infredi vo-
lo. Si scito q̄ requie quero mol-
liorē q̄ plume prestare solet:
calore feruētore q̄ qui fieri
solet ex lana: recētore abū
q̄ caro recēs aīalis p̄stare
potent. **E**nderūt qui erat
m̄th. **M**allei iacet an pedes
nros: hijs libetissie ſrige⁹
pedes ⁊ crura nrā: et me
dulla de hoc fluite dabim⁹
tibi i requie. **V**iscera nrā t̄
intiora oīa tibi libet⁹ a p̄iem⁹:
et iſredē i hec. **S**icut ei me
dulla nrā nichil ē melius
tibi ad requeſcēdū: sic vistē
ribz nr̄is nichil ē tibi melius
ad calore. **C**or nr̄m recēci
us ē m̄t aīalia: hoc ſcindē⁹
libent⁹ in cibū tūi: t̄m̄ mo-
infredē. **D**ulcis eī es ad gus-
tādū: deliciabil⁹ ad fruendū.
Cin⁹ domoꝝ ihabitatores
hijs sūt q̄ngz stat⁹ hom̄i i mū-
do. **N**umi sūt iſideles xp̄ia-
ni: qui iudicia filij mei dicunt
iusta, p̄missa ei⁹ falsa: ⁊ ma-
data ei⁹ intolerabilia. **I**sti sūt
qui ad p̄dicatores filij mei
dicunt cogitacōe. dicunt itellacōe:
dicunt blasphemia. **O**potes
si ve eēt. logiſſim⁹ e et nō

pt attinigi: latissim et altissim
et no pt vestiri: insaciabilis e
et no pt refici: ipacietissim
e + no pt cohabitari. **L**ogisti
mu eu dicut: qz pusilli st ope
et caritate: et no conat ad ei
bonitate assurge. **L**atissim mu
eu dicut: qz cupiditas eoru
nesat modu. **C**ausant semp
descm: suspicant malu ang
venerit. **I**nsaciabile qz arguit:
qz celu et tra no ei sufficit: qz
et ab hoie dona potiora exi
git: oia dari p aia scdm pcp
tu fatuissim reputat: p cor
pe pauciora graue dampnu.
Impacietissim qz eu dicut:
qz odit vicia et imittit tot
ria voluntati eoz: nichil re
putates pulchru et utile. n
q suggesterit eis voluntas corpo
lis. **N**unc at filii meus e
potes in celo + in tra: cator
om et a nullo creatu: ante
oia manes. + post eu nullus
futur. **I**ppe qz e logissim
altissim et latissim: int oia
et sup oia + ext oia. **C**uius
at sic potes e. in ex caita
te misterio hois vesturi desi
derat: q vestimento no indu
get q oia vestit: vestiti ip
etinalit + imutabilit honore
petuo et gloria. **B**refici cari
tate hois desiderat: qui pais
e angelor + hom oia refici
es: et ip nullor idiges. **D**a
ce petit ab hoie: qui pacific
formator e + coditor. **E**rgo q

tuz ipm recollige voluit hy
lari mete: eu faciare potent
etia mica panis: si voluntas
fuit bona: vestire eu sufficit
filo si voluntas fuerit ardes:
potare eu potit stilla si affo
fuit rect. **R**ecipe eu valet
i cor et loqui cu eo: si deuo
cio fuit feruies + stabili. **S**p
ei est deus. **I**deo et spuialia
voluit mutari in carnalia
et in etinalia q fut casura.
Illud qz sibipi fieri et exhibe
ri reputat: qd exhibet suis
mebus. **N**ec opus et facult
te solu attredit. **F**feruere volu
tate: et qua opus factu fuit
meteo. **V**eru isti quo plus
filii meus ad eos occultis in
spuacibz clamat. quo plus
i pdicatoribz suis eos admis
nuerit: eo plus mete sua et
eu affirmat: nec audiuit. n
ei p voluntate ostui aperuit.
nec opibz caritatis introducit.
Ideo cu temp eoz venierit
falsitas cui initur anichila
bit: veritas exalabit: + gla
dei erit manifestata. **S**ecundi
sunt iudei idurati. **H**ij sibipis
videt in oibz ee racionibles:
sapiam sua habet p legali
iusticia: opa sua pdicat + te
net oetis honoracora. **S**i si
facta filii mei videtur reputat
reptibilia: si vba + madata
eis audierit dignat? ymo
et ptores + maculosos se ex
istimat si siderat + audiuit

nūc ipm redoluer
 lari mērē eū sū
 enā mīca pānus
 fuit bona: pēfī
 filo si volumnfī
 pōmre eū potis fī
 fuit recty Rēgī
 rō et logiū cū ex
 nō fuit fānēs
 ei est deus. Ideo
 voluit mutar
 et in etīnūa q̄ fā
 Illud q̄ filiū pīcī
 in reputat: qd ex
 mēbus. Nec opa cī
 tē solū attēdā. fī
 tātē: et qua gāfī
 mētēdē. Veni sh q̄
 filiū meus ad eos
 spūcībī dāmāt q̄
 i pōmtonibī sub oī
 nuerit: eo plus nō
 eū affīmat: nerū
 ei p volumnfī
 nec opibī cantat
 Ideo nī temphōm
 falsimē au mīm
 bīt: veritā exalat
 dei erū manfīstā
 fuit uide idūndā
 viderī m̄ obī eī mā
 sapīam sua habē
 uīstā: opa sua pī
 nēt cētī honoraclū
 facta filiū mei viderī
 tēpībī: si iba z mā
 eīs audēt delīghī
 et pīcīs z māfī
 istīmāt si sfōcīrī

que pīmet ad filiū meū: infe
 licīores quoq̄ & miserabilio
 res si eīs imītārēt opa. Qm
 diu eī mūdūs eīs afflauerit
 reputat se felicissīos: q̄ diu
 sāni sūt vīrbz reputat se for
 tunatissīos. Ideo spes eoz ca
 det i nichilū: et gloria eoz
 in infūsionē. Terciū sūt pagi
 nī. Hox quidā deridēdo cla
 mat cotidie. Quis ē ille xps?
 Bi dulcis ē dāndo pīcīa. libē
 ter recipie eū: si mutis ē m
 donādo pīcī. libētūs hōnō
 būnū eū. Ibi isti clauserūt oī
 los intelligētēs sue: ne intelligat
 iustīa & misericōdīa dei. Obti
 rat aures suas: et nō audiūt
 qd filiū meus fecit p̄ eīs & p̄ oībī.
 Contrahūt os sūnū: & nō
 inquirūt qd futuri eīs erit
 et qd expedit. Cōplīcat ma
 nūs suas et laborare rēnū
 ut ad p̄qrendū mā: quo fu
 giat mendacīt et iuēiat
 veritātē. P̄tēa q̄ nolūt in
 tellīgēt et caue cū pīt & te
 pus habēt: cadet cū habi
 tacōe sua et i tēpestatē m
 uoluet. Quāti sūt illi iude
 et pācīani qui libēt eēnt
 xpīani: si sacēt quo & qd
 filiū meo eēt placitū. & si
 habēt adiutorē. His au
 diūt cotidie a cīmācētibīs
 et intelligūt ex clamore m
 tro amoris sōz ignis q̄ntā fe
 at filiū meus & passus ē p
 oībī. Ideo i Psāia sua dāmāt

ad filiū meū dīctētē. O dñē au
 diūm q̄ pmissīt te nobis da
 turū. Ideo expectam q̄ te ve
 ni & xple pmissū tūi. Intell
 lugim q̄ eī & vide de hīs qui
 dī colūt. q̄ i eīs nullā ē de
 iatīs vītīs: nullā aīazāri
 tīs: nullā castitatis pōcū
 da magnitudō. Ibi iuēnum
 i eīs corpora aīmāca hōnōis
 pītis mūdi dīctōne. Intelli
 gīm q̄ de lege tua: et audi
 opa magnalia i oī misericōdīa
 et iustīa. Iudīm de pphazz
 tuoy dictis: q̄ te quē pphazz
 tauerūt ex pfectabat. Ergo
 pīssīt dñē veni: libētē eū
 nos metī pos dabim tūbī. Cā
 intelligim q̄ in te ē aīanū
 oīm caritas: oīm verū dis
 cretū usus: pfecta pītīs
 et vita sempītīa. Ergo ve
 nītīcius q̄ mortīi sumus
 p expectacionē tūi: et illū
 na nos. Sic iſit isti clamāt
 ad filiū meū: et ideo q̄ ad
 dimidietatē aptū ē ostū
 eoz: q̄ xpletam habēt vo
 lūtātē ad bonū. Si nō dū p
 uenerūt ad effectū. Isti sūt
 qui merent habēt grām fi
 lij mei & xsolacionē. In q̄n
 ta domo sūt amici mei et
 filiū mei: quorū mētis ostū
 nū ad plenū aptū est filiū
 meo. Isti filiū meū vocātē
 libētē audiūt: pulsati nō
 solū aperiūt. Si et venītē
 hyplarīt occūt. Isti frāgūt

malleis diuinorū p̄eptoriū.
q̄d ē in eis distortū: et p̄
parat filio meo requiē nō i
plumis auiū. h̄ i cordia vir
tutū t̄ m̄ refrenacōe mala
rū affctionū: q̄ ē medulla o
niū vītutū. **I**sti ecīā filio me
o exhibet calore nō qui fit
de lana: h̄ i caritate tā fer
uēti q̄ nō solū t̄biūt sua
filio meo h̄ t̄ serpos. **I**nspire
fectionē ei p̄parat recētōe
oī carne: q̄ est i corde p̄fec
tissio. quo nichil deſiderat.
nichil diligūt n̄ deū ſuū. **I**n
iſtor corde habitator celo dñs
est: et ex iſtor caritate deus
oīa reficies ſuant' reficit.
Isti sp̄ oculos habet ad oſtū
ne intret ūmīcī: aures ad
dñm: manū ad pugnandū
stra ūmīcī. **H**os tu filia in
q̄ntū potes imitare: q̄ ſu
damētū eoz ē in petra fur
missia. **N**ie vō domī ſimda
metū habet in luto: et ideo
veniēte vēto ſcūcientur. **V**
erba matris dei ad filiū p̄
ſpōsa. et qualit̄ xps p̄ ſalomo
nē ſigāt: t̄ de trideli ſuā: t̄
ſallſoſ xpiānos. **C**aplm. iij.

Dater delinqbat ad
filiū dīces. Ecce fili
ſpōsa tua plorat:
q̄ pauci ſunt amici tui. t̄ ūni
ci mlti. **D**indit filiū. **S**criptū ē.
q̄ filiū regni eiāt: et filiū nō
regni accipiet hēditatē. **D**ic
ecīā ſcribit: q̄dā regina

de ultimis ſinibz venit vide
diuicias ſalomōis: t̄ audie
ſapiām ei⁹. **Q**ue cū vidit:
tr̄x p̄ amuracōe habuit ſpm.
Qui at erat in regno ei⁹
nō attēdebat ſapiām ei⁹: nec
amurabat diuicias ei⁹. **E**go
ſū ille ſalomon i figura: ſed
lōge dīcīor t̄ ſapiēt̄ ſalo
mone: q̄ a me ē oī ſapiā: t̄
ſi q̄ ſapiēs ē. **D**iuiae mee
ſūt vita etīa: t̄ gloria indi
cibil. **H**as ego p̄misi xp̄ianū
et p̄bui tangi filiis: ut ſi me
imitaret et v̄bis meis credē
ret: ſine fine eas poffideret.
Histi ſapiām meā nō attē
dūt: oīa dēſpiciūt: p̄miffioēs
meā: t̄ diuicias habet p̄ nichil
lo. **Q**d ergo facīā eis: **V**rig
q̄ filiū nolūt habē hēditatē:
extnei. id ē pagani recipiet.
Ip̄ ei ſicut regina extnei
p̄ qua itēlīgo fideles aīas.
veniēt et mirabut diuicias
glorie mee t̄ caritatis: in tm̄
q̄ a ſp̄u ifidelitatis ſue cadet
et ſp̄u meo replebut. **O**d
at facīā filiis regni. **F**acia
eis ſicut ſapiēs filiū: q̄ ma
teria qua de luto p̄is ſeat
cū nō p̄ſperit ea honestā t̄
apta: dēp̄mit ea ad tr̄a: t̄ oī
minuit. **S**ic ego xpiānis fa
cīā. **Q**ui cū mei ee debet
q̄ eos ad ymagīne meā for
maui. et p̄ ſanguinē meu
redemi: h̄ deformati ſūt ſep
tibilit̄: p̄tēa ſicut tra val

de ultimis finibus
 diuinas salomon
 sapientiam ei. Quia
 tunc p̄ amuram
 Qui at cōt in m
 nō accedebat sapientia
 amumbar diuinas
 sū ille salomon f
 lōge dico et sapientia
 mone: q̄ a me ē oē
 si q̄ sapientia ē. Quia
 sū vita eterna: q̄
 sib⁹. Has ego profici
 et p̄ hūc tangi fui
 imitare et vob⁹ re
 ret: sine fine eis p̄
 sibi. Iste sapientia
 dicit: opa despici
 mea et diuinas habet
 lo. Qd ego facio q̄
 filii nō habet
 extre. Id ē p̄ agnus
 sp̄ ei sicut regnū
 p̄ quā tellus fidelium
 veniet et mundū
 glorie mea et auctor
 q̄ a sp̄ iudicabat
 et sp̄ meo regnū
 at fūna filii regnū
 eis sicut sapientia
 terra quā de luce
 tu nō p̄spēt et hoc
 apta: dēp̄m̄t ea alii
 minut. Sic ego sp̄
 cia. Qui n̄ me iude
 q̄ eos ad regnum me
 manū. et p̄ sanguine
 redemi: fidei mea
 ribilis: p̄ea sicut
 cubunt. et ī infernū dēp̄met.
Terba dñi p̄ntē sp̄osa de
 sū magnificēcia. et ī figura
 mirabilē q̄lit xp̄s p̄ dauid et
 iudei et mali xp̄iani et pagani
 p̄ tres filios dauid designant.
 et q̄lit ecclia subsistit ī septē
 sac̄metis. Caplīm quintū

Ego sum deus nō la
 pideus nō ligneus
 nec aliquo creat⁹.
 Et om̄ creator manēs sine
 principio et sine fine. Ego sū
 q̄ veni ī origine et fui cū d̄
 gine: nō tñ amittes deitate.
 Et ego qui era p̄ hūanitatē ī
 virgine manēte deitate: ego
 idē cū p̄tē et sp̄ sc̄o regnaba
 ī celo et ī tū p̄ deitate. Ego
 etiā sp̄ meo iſlāmaba origi
 ne: nō q̄ sp̄s meus q̄ iſlāma
 bat separat a me: Et idē qui
 iſlāmabat idē erat ī p̄tē et
 ī me filio: et ī eo p̄tē et filio:
 et hū vnḡ deus nō tres dī.
 Ego sū filis dauid regi: q̄ ha
 biuit tres filios. Vnḡ eoz vo
 rabat absolon: q̄ q̄rebat vitā
 p̄tē. Sec̄s eoz q̄rebat regnū
 p̄tē sui. sc̄z adonias. Tercius
 obtinuit regnū: sc̄z salomon.
 Prim⁹ notat iudeos. Hū sc̄
 q̄ vitā mēa et mortē mēa q̄
 rebat: et despiciebat osiliū
 meu. Preā nūc agnita et
 buce eoz: possū dicē sicut dix
 it dauid de filio suo mortuo.
 Fili mi absolon. Idē o filij
 iudei ubi ē nūc desideriū vrm̄

et expectatio: O filij mei: ubi
 ē nūc finis vester: Copacie
 bar vobis ex eo q̄ me desideras
 tis vētūrū: quē tot signis au
 distis venisse. Cū desiderastis
 fugitiua. q̄ oīa iā fugerūt. Et
 nūc magis xp̄ator sicut da
 uid: reiteras vbu p̄mū. q̄ vi
 deo fine vrm̄ ī miseria mor
 tis. Ideo adhuc ex maxīa ca
 ritate dico: sicut dixit dauid.
 Fili mi. q̄s det ut moriar pro
 te: Dauid ei bene scriut se nō
 posse morte sua renouare fili
 u mortuū: Et ut oñdet affem
 caritatis p̄ne et volūtatis
 bone p̄mptissim̄: si possibile
 fuiss̄ libent. licet scaret eē in
 possibile. morte suscepisset
 p̄ filio. Dic ego nūc dico o fi
 lij iudei. q̄ licet malā volūtate
 habuistis ad me. et ī qñtum
 potuistis fecisti. Et me: tñ si
 possibile eet t̄ p̄tē sic placet:
 libet adhuc morever p̄ vobis
 q̄ xp̄ator miserie vie: quā
 vobis existere iustitia vob̄ sp̄i
 fecisti. Dixi ei vob̄ faciēda
 vbo t̄ oñdi exēplo: p̄cessi vos
 q̄ gallina aliis caritatis souē
 do: Et oīa spreuistis. Ideo oīa
 q̄ desiderastis fugierūt: finis
 vrm̄ ē miseria: et labor oīs euā
 cuat⁹. In sc̄do filio dauid nota
 t̄ mali xp̄iani: qui x̄ patre
 suū in senectute deliquit. Co
 gitat ei secū sic. Vr̄ meus se
 ner ē et defiat virib⁹: si sinis
 tra ei locuta fuero aliq̄ nō ref

pođet: si fecero aliq' ořia non
uđicabit. Si accepauero ořia
eu aliq' paciet' sufficit: ppterā
facia qđ volo. **H**ic cū qbusdā
serius dauid p̄s̄ suū ascēde
bat ī lucū ubi pauce erat ar
bores ut regnaret. **H**z appen
te sapia + volūtate p̄s̄ ūmu
tatū ē osiliū eis: et ipi q̄ cū eo
erat de honestati sūt. **D**ic fa
ciūt m̄ nūc xpianī. **I**pī cogi
rat apud se sic. Sufma dei et
uđicia: nō sūt nūc apta ut
pus. **N**os possuū loqui qđ vo
lum⁹: qđ misericors ē + non
attēdit. **F**acia q̄ nob' placet:
qđ facilit' indulget. **I**pī diffi
dūt de potēcia mea: qđ nūc
ifirmor sim ad faciēdū que
volo qđ pus. **I**pī mūritatē me
ā minore arbitrat': qđ nolu
eri īa eis ut p̄ibz eoz mīse
ri. **I**pī + uđicū men repu
tat ludibriū + iusticiā meā
vanitati: ppterā + ascēdūt m̄
lucū cū quibusdā serius da
uid ut regnēt fiducialit'. **N**is
ē iste luc⁹ ubi pauce arbores
stare solet: n̄ sc̄a ecclia q̄ ex
septē sacramētis qđ ex pauis
arboribz subsistit: **I**n hanc
ecclia m̄trat: **H**z cū aliquibz
serius dauid. id ē cū paucis
opibz bonus: ut fiducialit'
obtineat regnū dei. **C**la ipi
faciūt modica opa bona ex
quibz fidūt qđ ī quoctuz p̄a
fuerit. et q̄lecuoz p̄tm fecerit;
nichilomin⁹ regnū celeste qđ

hēdētrio ure habē possit. sed si
cū filius dauid q̄ cōr̄ volūta
te dauid regnū obtinē voluit
repulsh̄ ē cū dedecore q̄ abi
uit iūste t̄ iūst̄ erat. t̄ da
bat sapientiō t̄ meliori. sic
ip̄i a regno me expellēt: et da
bit eis q̄ volūtātē dauid fac
ut. **Q**uia null⁹ n̄ q̄ caritatēm
habuit. regnū meū obtinē
potit: nec n̄ mūdus t̄ scdm
tor meū se diriges. m̄ mun
dissiō potit appropinquare.
Tert⁹ fil⁹ dauid erat salo
mon. **H**ic significat pafnos.
Cū iūdiuit betzabee q̄ alter
q̄ salomon cui dauid p̄misit
post se regnaturū. a q̄busdā
elect⁹ eēt: m̄tūt ad dauid
et ait. **O**nē mi tu iūrasti m̄
q̄ salomo post te regnarz: nūc
at alter elect⁹ ē. **I**bi sic dixit
et sic habebit p̄cessū: nūc e
go q̄i adultera iūdior ad iūne:
et fili⁹ meus erit illegitimi⁹.
Quibz auditibz: dauid erexit
se et dixit. **I**uro p̄ deū q̄ salo
mon in sede mēa sedebit: et
post me regnabit. **E**t p̄cepit
seruis suis ut salomone ex
altaret in sede regni sui: et
p̄dicaret rege quē dauid ele
gisset. **Q**ui p̄ceptū dñi sui
xplēres. cū p̄tate magna exal
tauerūt salomone: et oēs alij
qui fēi suo d̄senserūt fugati
sūt t̄ iūrūtūtē redacti. **Q**ue
ē ista betzabee q̄ se p̄ adulteria
si alij rex eligit reputabat.

in fides paganorum? Nullum enim ei per adulterium est quod fornicata a deo et a fide recta: et alium deum credere quam creatore omnibus tanquam heretabee quidam gentilium cum humili corde et Christo venient ad me: dicentes. Domine nos in futurum esse christianos promisisti: profice ergo promissum tuum in aliis rex. si alia fides quam tua super nos surrexit. si tu separabis te a nobis: incedemus miseri. et qui adultera quam pro legitimo suscepimus adulterorum mortem. Et licet tu in eternum vivas: tu tamen morieris a nobis et nos a te: cum tu per gloriam tuam elocutas es a cordibus nostris et nos per dissideniam nostram opponimus nos tibi. Prece xple promissum tuum et conforta in firmitate nostram: et illumina tenebras nostras. Nam si distuleris. si te a nobis elongaueris: periremus. Quibus auditis: ego qui alter dandum volo nunc erigere me per gratiam meam et misericordiam. Iuro igitur per deitatem meam quam est cum humanitate mea: et per humilitatem meam que est in spiritu meo. et per spiritum meum qui est in deitate mea et humanitate mea. et huius tres non tres dii sunt: sed per confirmationem meam. Hinc enim ei amicos meos qui Salomon filium meum id est paganos introducat in lucum id est in ecclesias: qui ex septem sacramentis qui ex septem arboribus subsistit:

scz baptismo p̄mīa. fūrmacōe.
cīsmate. sācēmēto altaris + sa
cōdoci. viugio. + vntione. Et
requiescēt in sede mea: id est
fide recta sc̄e ecclie. Ep̄iani
at mali. fient eoz serui. Illi
gaudebūt de hēditate p̄petua
et dulcedie quā eis p̄pabo: isti
at in miseria igemiscēt: que
iāpiet eis i p̄nti + i p̄petui
durabit. Ergo amici mei q̄
iā tē p̄pētū vngiladi nō dormi
tēt nō attediet: nā merces
floriosa sequit labore eoru.

QVerba filii p̄mte sp̄osa. de
quodā rege existētē m̄ capo cū
amicis ad dextrā & iuniciis ad
sinistrā. et q̄lit' p̄ tale rege x̄ps
habēs xp̄ianos ad dextrā &
paganos ad sinistrā designat.
et q̄lit' rejectis xp̄ianis. suos
mitit p̄dicatores ad pagano.

Emissus loq**Caplīm. vi.**
bat. Ego sum qui rex
qui stabat in capo.
ad tuus dextera stabat amici
et ad sinistram imitari. Quibus
statibz. vox una clamantis
venit ad dexteram: ubi oes bni
armati stabat. Galeas habe-
bat ligatus: et facies usas
ad dñm. Clamabat at vox
sic. Vertute vos ad me et cre-
dite mihi: ego habeo aurum dare
vobis. Qui audiētes: vtereū
se ad eum. Quibus versis. dixit
vox sedis. Si volueritis vide
aurum soluere galeas vias?
et si posside desideratis: ego

iterū ligabo galeas vras ad vo
luntate meā. Quibz faueribz
ei. ligauit galeas eoz ex tñs
uerso? ita q̄ anteriora forāi
na p̄ q̄ vidē debebat erat in
occipite. et posteriora galee ob
ubrabat oculos ne videret.
Et sic ille clamās duxit eos
cecos post se. Quibz festis.
nūtiauerūt quida amic⁹ reg⁹
dno suo: q̄ hoīnes sui abūni
cis suis eent supplatati. Qui
aut ad amicos suos. Exice it
eos: et clamate sic. Soluite
galeas vras: t̄ videte q̄ decep
ti estis. Contim⁹ ad me: et
ego recipia vos i pace. Qui
noluerūt audire: s̄ habuerūt
p̄derisu. Que serui audiētes.
nūtiauerūt hec dno suo. Q.
aut. Ergo q̄ atēpserūt me ip
si: ato. pcedite ad sinistra: et
dicite eis qui ad sinistra stat
hec ta. Via q̄ ducit ad mta
pata ē vob: et porta apta
est: et dñs psonalit̄ cū pa
ce vult occurrē vob. Ergo
credite firmūt via ēē pata:
sperate stabilit̄ porta ēē a
pta: et vba ei⁹ ēē vera. Oc
currite cū caritate dno: et ip
se cū caritate et pace suscipi
et vos: et ducet vos i ppetu
a pace. Qui audiētes vba
nition: crediderūt: et suscep
ti sūt in pace. Ego sū ille rex
q̄ xpianos habui ad dexterā
q̄ eis et nū bonū pnuu: q̄
galee tūt ligate t̄ facies ad

me verſe erat q̄n pfectum
voluntate habuerūt face vo
luntate meā. obedire māda
ns meis: et desideriu totū e
rat ad celū. Tandē vox dra
boli id ē supbia sonuit in
mūdo: q̄ ostendit mndi diu
rias. et carnale voluptate.
Ad quā vocē tūt se vterūt
cū affectu: et supbie sensu
dederūt p̄ qua nūt et galeas
depositerūt: cū affctm ope co
pleuerūt. et spūalibz tpalia
pposuerūt. Depositis ergo ga
leis diuine voluntatis t̄ armis
vtrūt: tm nūt supbia pua
luit i eis et tm sibi eos obli
gauit: q̄ libent usq̄ i fine
volunt pectare: et libent vel
let in etnū viue. ut i etnū
posset pectare. Que etiā sic
obubrauit eos. q̄ foramia
galeaz p̄ que vidē debent
stat in occipite: et i fronte
tenebre sūt. Que ei sūt fo
mia galearū? n̄ p̄sideratio
futuroz: t̄ p̄uida trūspectio
p̄nciu: ¶ P̄mū foramē de
beret p̄siderare p̄mia etiā
q̄ delectabilia sūt. et futura
supplicia q̄ horribilia: ac iu
dicia dei q̄ tribilia sūt. Per
sdm foramē debent p̄sidera
re q̄ eent p̄cepta a deo et
q̄ prohibita: q̄ntū excedent a
mādatis dei et quid emēda
ret. ¶ hec foramia stat in
occipite ubi nichil vident.
q̄ p̄sideracio celestū t̄dita ē

me verbe erat opus
 voluntate habuere
 luctate mea. obediens
 tis meis; et desiderio
 rat ad celum. Tertius
 boli id est superbia fons
 mudo: quod offendit mihi
 nias. et carnalis solu-
 Ad quam vocem tuum si
 cu affectu: et fugient
 dederunt pro qua non
 deposituerunt: cu abs
 pleuerunt. et spoliaverunt
 posuerunt. Deposuerunt
 leis diuine voluntatem
 datur: tunc suorum
 luit in eis et tunc suorum
 grauit: quod libenter
 voluit peccare: et la-
 let in eis: ut non
 posset peccare. Quem
 obubravit eos. affec-
 galeaz p que vide
 stat in occupate: et
 tenebrie sit. Quem si
 mia galeaz: in aliis
 futuris: quando magis
 prius: Ille huius
 beret considerare prius
 quod delectabili sit oratio
 supplicia quod horribilis sit
 dicam dei quod nobis sit
 scdm formam debet esse
 re quod eent pacem a nos
 quod probabit: quoniam credimus
 madans dei et qui credi-
 ret. Et hec formam fuisse
 occupare ueru natus
 quod consideratio refutari

Amor dereliquit:
 amor at mudi ta suauiter
 considerat et aplectit: quod eos
 dicit tanquam rotam bni vinctam ad
 quicunque velit. Verupen amici
 mei videtes de honestacio
 ne mea. atarum casu: et drabo
 li dominium: cotidie ad me pro
 eis patribus suis clamat. Quo
 cum pres penetuerunt celum: et
 traauerunt aures meas. Et flex
 us patribus eorum misericordie
 predictores meos: ostendi signa:
 et multiplicauit eis gratias
 meas. Et via spnates: patra
 patris addiderunt. Pteca dica
 nunc seruus meis: et in verita-
 te aplebo. Procedite seru-
 mei ad sinistram id est ad pag-
 nos: quod tanquam ad sinistram. id
 est in septem hucusque fuerunt.
 procedite iuncta et dicite sic. Dns
 celi et creator omnium: facit vo-
 bis dicit. Via celi apta est vobis:
 habete voluntatem intrandi cum
 firma fide. Porta celi stat,
 vobis apta: sperate firmi-
 et itrabitis in ea. Rex celi et
 dns angelorum vult personaliter
 occire vobis: et dare pacem et
 perpetua beatitudinem. Occurrante
 ei et suscipiente eum cum fide eius
 quam vobis ostendit: quod una celi pa-
 rat. Suscipiente eum cum spe qua
 speratis: cum ipse habet iam vel
 le dare vobis celum. Diligite eum
 in toto corde et ope aplete et
 istredimi portas dei: a quibus
 christiani quod eas interfici nolunt.

et se indignos per opera sua fa-
 ciat. repellat. In uitate mea
 a dico vobis: quod aplebo vobis
 mea et non dimittam. Suscipiant
 vos in filios et ero vobis in pa-
 tri: quem christiani acceptabilitatem
 accepterunt. Nos ergo amici
 mei qui estis in mundo procedite
 securi: et clamate in annun-
 ciante eis voluntate mea: et
 uiuante ut possit apleti. Ego
 ero in corde et in ore vero: et ego
 ero dux vir in vita et seruator
 in morte. Non reliqua vos pre-
 cedite audact: quod ex labore et
 tet gloria. Quia enim posse in vo-
 no puncto et vobis? Huius volo ut ex
 etiam crescat vobis merces:
 et ex uirilitate vestra crescat ho-
 nor meus. Nec mirum quod
 loquor. Nam si sapientissimus in
 mundo posset considerare quod ait
 descendit in infernum: plures es-
 set quod arena maris matata et
 lapilli riparum. Nec enim est uis-
 titia: quod se a deo et domino suo se-
 paucatur. Pteca ut diminua-
 tur nus. dynaboli sciat piculum
 et impetrat exercitus meus logum:
 si forte audierit et resipiscat.

Verba ihesu christi ad sponsam
 qualiter eius deitatis conecepit:
 et quo statim dico et laborum
 per petrum et paulum designat: et
 de modis et uimicos tenedis.
 et de adiutoribz penes milites se-
 clares tenedis. C. viij.

Eius longbat ad sponsam
 dices. Ego sum rex

corone. **D**uqđ scis tu qđe dixeris rex corone? Certe deitas mea sine principio erat; et sine fine erit. **H**ec deitas merito corone assilat: qđ sine uicio et sine fine ē. **S**icut i regno cōna seruat regi fuit: sic deitas mea seruabat hūanitati mee quam pa coronaret. **E**go at habui duos faullos: un⁹ erat dicens et alt' lare⁹. **P**rim⁹ erat petrus habes officium: paulus at qđ lare⁹. **P**etr⁹ fuit alligatus iugio: q̄ uides iugum cū officio dici nō posse concire: et rectitudine metis sue i modicā peditari p̄pedes: separauit se q̄ntū ad dimicione a iugio q̄uis licet: et perfecta mēte adhesit m. **P**aul⁹ at castitate seruauit: et se i maculatū a thoro custodiuīt. **C**ec qđe caritate cū istis duobz fea. **P**rimo ei id ē petro dedi claves celi: ut q̄nqz ligaz et soluerit m tñ: ligata et soluta eent i celo. **S**econdo id ē paulo dedi. ut petro fieri similis i glā et honore. **S**icut enim in tra pares fuerunt et coniuncti: sic nūc in celo i gloria ppetua diuerti sunt et glorificati. **S**ed licet duos expresse noiauerit: tñ cū eis et i eis alios amicos meos inteligo. quos gloria mea et caritate repleui. **P**cedete at aliquo tempore reperit mala multiplicari et caro ifirmari: et p̄di-

uor solito ad malū ec. **M**ea utriqz statui dicos et iaycos quos i petro et paulo uelli go. misericordit̄ osules. pm̄ si dicos bona ecce ad utilitate corporis moderate habe: ut eo feruētores et fr̄gatio res eent in seruicio meo. **P**missi et laycis iugum: iuxta ritū ecce. **N**on dicos eint quidā bon⁹ homo: qui cogitabat apud se. **C**aro et hic me ad prānā voluptate: mūd⁹ ad noctū visu: dyabol⁹ ponit m multiplicitā insidias. **I**deo ne supplater a carne et a voluptate: ponā modū in oibz actibz meis. **M**oderabo me in refectioē et quiete: seruabo te p̄ debitu in labore et oratione: refrenabo carnē ieiunis. **S**econdo ne mūd⁹ trahat me ab amore dei: oia q̄ mūd⁹ sūt q̄r caduca sūt reliquē volo: paupertatē xp̄i sequutius ē. **T**ercio ne dyabol⁹ decipiat me qui semper falsa ostendit p̄ vero. subduc me regimini et obice alij: oēm voluntate p̄pria abici: et patum exhibeo me ad oia q̄nqz m ab alio fuerit iperita. **H**ic ē qui primo instituit monasteriū: et labilit̄ m eo p̄seueras. alijs vita sua mitanda deliquit. **S**icut laycos bene erat ad tempus dispositus. Quidā eorū celebatur tra: et labori agri uadū instabat. Alij vñfabant naubz: et mīcū adūs regtoribz defēbā: ut oni⁹ regionis fert̄. **L**eūdū subleuarz in p̄. Quidā instabat op̄. **A**ltā et dusā arcū. **F**estos erat quidā defēt̄. **T**exus erit mee q̄nū dū se uarales: q̄ assūpseruā. **A**arma ad ultiōne eccl̄. **C**ad expugnationē iūm̄. **S**uas uaralibz app̄. **P**onda bon⁹ homo et oīm̄. **N**on meus: q̄ cogitabat ap̄. **A**ccidēt̄ tñ ut agricōlā deuso i fluctibz manū: mīcū mīcū. **M**oderato: nō insisterā manū ut opator. **A**do ergo facia. **O**ibz opibz placibo. **N**on nec uirilis si. **C**ontra eccl̄. **C**orps meū et molle ad pacie. **M**anū remissa. **C**onduū iūm̄cos: mēs. **R**obusta ad cogitandū celest̄. **E**rgo faciendū ē m̄. **S**uo qđ facia. **S**urgū. **C**onduū me cū uirumē. **S**ub opibz p̄ncipe. **C**onsurgū sim viribz: mēs. **C**onspicue sōe sc̄ eccl̄. **A**llē ut amico meus. **C**onspicue. **D**ñe ego sūt̄. **C**onspicue. **C**orpus. **C**onspicue. **M**olles ē ad pa- **erat**

uior solito ad malis
 utriusq; statu clauso;
 quos i petro t pio
 ipso misericordie l*l*
 si dicas bona ente
 tate corporis moderata
 ut eo feruientibus
 res cent in seruicio
 misi et lares
 iuxta ritu ente
 erat quida boni
 confitabat apud se
 huc me ad praeceptum
 te? mudi ad nos
 dyabolus ponit in re
 perit insidias. *de*
 ter a carne et a morte
 ponam modum in rebus
 meis. Nodderabo re
 fectioe et quiesco. *for*
 te p' debiti in labore
 ne. refrenabo amici
 is. *S*ed ne mudi
 ab amore dei
 sicut qu' induit suu
 volo. pauperrimi
 tunc e. *C*ontra
 decipiat me qui
 falsa ostendit p' deo
 me regimini et deo
 oem voluntate
 et patrum estabili
 oria q'ru' m' oblatu
 ipem. *T*he e' qui
 institut monasterium
 dubilit' in co'ficien
 tia sua inuidanda
 sum laboris bene
 repus dispossum. *O*

ad feriendu' mes instabilis ad
 rofitadu' bona et expandu'
 voluntas m' placet p' pria: re
 es no' finit me fortit p' do
 mo dei stare. *D*e o' stringo
 me cu' iuramento publico sub
 obia sc' ecclie et tua o' prin
 ceps: ip' ea defensur sim o
 mbr diebz vite mee: ut si for
 te repudi' mes + voluntas fu
 erit ad c'tandu': p' iurame
 tu' teneor et opelli possu' ad
 laboradu'. *C*ui r'ndit p'ncps.
*V*ada tecu' ad domu' dnu': et
 ero testis iuramenti tui et p
 missionis tue. *V*enientes autem
 abo ante altare meu': amicus
 meu' flexo genu an' altare
 meu' dixit. *E*go nimis i'firma
 su' in carne mea ad paciedu'
 vulna. voluntas p' pria nimis
 e' m' cara. manus tepida ad
 paciedu': ideo in p'senti p
 mitto obediecia deo + tibi q'
 caput es: cu' iuramento meo
 firmat astiges me sciam et
 desia et i'micos ei' defesa
 cu': amicos dei fortaturu'.
 viduis orphanis et fidelibz
 dei benefacturu': cont' dei et
 desia et fidei ei' n'q' aliqd
 atrariu' acturu'. *I*n sup obli
 go me correctioni tue si ev
 rare me atq' fat: ad hoc ut ob
 ligatq' ad obediecia tamona
 gis cane' possim p'ca' + vo
 luntate p' pria: et tanto feruenter
 et facilius i'list'e' voluntati dei
 et tue: sciamus m' tanto esse

dāpnabilius et dēceptibilius si
violata obia mandatis tuis
contine p̄supsero. **I**usta at p̄
fessioē ista ad altare meū:
p̄nceps sapiēt̄ consideras dis-
posuit sibi habitū ab alijs se-
cularibz distinctū. i signū ab
dāpnacōis p̄pue volūtatis: ut
sciz se supiore habe & debe
ei obrepere. **D**edit etiā sibi
p̄nceps gladiū in manu eis di-
rens. **H**oc gladio timoros dei-
minues: et iterficies. **D**edit
et in brachiu eis clipeū dices.
Hoc clipeo defende te cont̄ in
imicorū iacula et paciēt̄ cole
ra illata: ut p̄nus crepat clie-
peus q̄ fugias. **I**ste amic⁹ me⁹
us hec oia audiente dico me
o qui p̄sens erat: firmit̄ serua-
tū se pmisit. **Q**ui dīc⁹ fra-
pmissionē dedit ei corp⁹ meū
in robur & fortitudine: ut a-
mici meus p̄ corp⁹ meū m̄
vnt⁹ nūq̄ separeret a me. **C**a-
lis fuit amicus meus geor-
gius: & plures alij. **T**ales de-
beret ec̄ milites: q̄ nome de-
beret habe p̄pē dignitate: ha-
bitū p̄pē opacionē et defesio-
ne fidei sancte. **A**udi nūc q̄
amic⁹ mei faciūt cont̄ ea:
q̄ amici mei p̄nus fecerut.
Denui⁹ amici mei igredieba-
tur monasteria: ex disreto
timore et diuina caritate. **N**on
hij qui nūc sūt in monasteri⁹
padut in mūdū p̄ supbia et
cupiditate habentes p̄pua vo-

lūtare: faciētes corporis sui de-
lectamenta. **I**storum qui i mali
volūtate moriūt iustitia ē.
q̄ no sentiat nec obtineat
celeste gaudiū. **N**on pena in
inferno sine fine. **S**icut etiā
q̄ claustrales qui cogit̄ at
volūtate p̄pua ex diuina ca-
ritate fieri plati: no sūt in
eoz nūo p̄putadi. **M**ilites
q̄ qui mea arma portabat
fuerūt pati dare aiām pro
iustitia et effūde sanguinē
p̄pē fidei sciam: indigētes pro
mouēdo ad iusticiā. malosq̄
dep̄mē et huiliare. **N**on nūc
audi quō auersi sūt. **P**lacz
q̄ p̄ce eis nūc magis mori in
bello p̄ supbia cupiditate et
iuidia iuxta drabolicas sug-
gestiones: q̄ sedm mādata
mea viue: ad obtineādū gau-
dū p̄spītū. **E**rgo oes q̄ i mili-
ti volūtate moriūt: dabit
eis stipēdū ex iudicio ius-
ticie: **N**on aiābz eoz i etiā
draboli iūtioē. **N**on vō qui
m̄ seruūt: tenet̄ habē sti-
pendū cū celesti exercitu
sime fine. **H**ec vōba ergo ih̄s
xps locut⁹ sū vera deus et
hō: vñg cū p̄ie & spū sac̄o
semp̄ deus. **V**erba xp̄i ad
spōta de cuiusdā militis ret-
cessioē a vera milicia id est
ab huilitate pacia obia & fide
&c. ad falsa id est ad supbia &c.
p̄st̄. et de sue dāpnacōis
expīencia. et de dāpnacōis in

lumine: faciebat
lectamenta. **S**or
voluntate morum
q̄ nō sentiat n̄
celeste grandū.
Nemo sine fine
q̄ claustrales q̄
voluntate p̄pua et
naturale fieri placet
cor nūo spūtū
q̄ qui mea anima
fuerit pat̄ dārū
iustitia et effūde
q̄ p̄t fidei sc̄am: ob
mouēdo ad iusticiā
dep̄mē et huius
audi: q̄o aūeſſ
q̄ p̄e eis nūc magis
bello p̄ supbia capi
iudia uita dābū
gestiones: q̄ s̄m n̄
mea vīe: ad dīcī
dū ſep̄tū. Enq̄ u
li volūtate morum
eis ſup̄dū et p̄p
tū: ſci aūeſſ en
dyabolū dūtū. **I**n
m̄ ſeruū: tē ſu
pendū n̄ rūtū
ſime fine. **T**er rā
xps locū ſu ſeruū
hō: vñ cū p̄e ſu
ſemp̄ deus. **C**ur
ſpoſa de cuiq̄ m̄
reſſioe a rea m̄
nb hūlūtū ſu ſu
et c̄ ad fūlū ſu ſu
p̄ ſu ſu: et de ſu ſu
exp̄iencia et de ſu ſu

tuſu apt̄ter mala volūtate
ſicut p̄t opus. Caplīm. viij.

Ego ſu vergdñs
Null̄ ei dñs eſt
me extelleſtor: n̄
ante me fuit nec poſt me
erit. Ideo ego verū ſu dñs:
nec aliq̄s ve dñs dicēdus ē
n̄ ego ſolz: q̄ oīs p̄tā a me
ē. Dñxi tibi p̄us q̄ duos ha
bui fauſlos. quorū alt̄ vitā
laudabile virilit̄ aſſūpſit
et virilius ſu manuit: que
inuābiles poſtea in eade vi
ta et milicia ſeq̄bāt. **N**ūc di
cū tibi q̄s de p̄fessione milicie
iſtitute ab amico meo p̄mo
recessit. **N**omē ei nō dico
tibi. q̄ nō agnoscis eu ex nō
mē: ſi itētione ei et affim
tibi oſtēda qualis erat. **Q**ui
dā voles fieri miles: veit
ad tēplū meu. **Q**ui igredi
es audiuit voce. Si tu vis
fieri miles: optet te habe
ista tā. **P**rimo debes credē
panē qui videt in altari ec
verū deū et hoīem: celi et
tē creatorē. **I**deo debes habe
maiorē abſtinenčia a volū
tate tua poſt aſſumptā mul
tiā: q̄ antea ſu eſtū. **C**ao
nō debes curare de honore
mūdi: et dabo tibi delcāt
one dīnā: et honore ſep̄tū.
Quibz audiuit: et ipo ſecum
her tā deliberaſte: audiuit
i mēte ſu alia voce pefſi
mā: tibz p̄mis tā dīna ſonā

68

te. **V**i inq̄t volūis miſerūme:
dabo alia tria. **D**abo tibi poſ
ſide q̄ vides: audie q̄ delectat:
obtine q̄ appetis. **Q**ui audi
es ista: cogitauit apud ſe.
Iſte dñs p̄m̄ iubet me tē
dē q̄ nō video: p̄mittit que
neſcio: iubet abſtine a delcā
bilibz q̄ video: et deſidero. iubet
ſperare ūcta. **U**ter p̄mit
nt m̄ mūdi honore que vi
deo: delcātione quā appeto:
auditū delcābilū et viſum
nō p̄hibet. **C**erte meliſt est
m̄ ſequi eu et habē q̄ video:
uti hijs de quibz c̄tus ſu: q̄
ſperare ūcta. **I**ſte hō ſic co
gitas: cepit p̄mo de vera mi
licia retrocedē. **I**p̄e abnega
uit p̄fessionē vera: et p̄mis
ſione iuauit. **C**lipen pa
ciētē p̄ieat ante pedes me
os: gladiū deſenſiois fidei re
iecit de manibz ſuſ: et ſic ex
iuit de tēplo meu. **C**ui dixit
vox illa pefſia. **V**i ſicut dixi
volueris ee meus: nūc debes
poſdē cū oī ſupbia i cāpū
et i plateis. **V**e ſicut ille dñs
p̄cipit ſuis habē hūlūtātē i
oibz: ſic nullū ſit nullū ſit
gen̄ oſtētacōis et ſupbie qd̄
te fugiat. **E**t ſicut ille in tra
uit cū ſu obia: et oī ſe ſubdi
dit obie: ſic nullū patē te
ee ſupiore. **N**ulli curues p
hūlūtātē ceſuice tuā: gladi
ū aſſume i manibz ad hoc ut
effundas ſaguine p̄ximi tui:

ppr' acquisitione possessionis
eis. Cipen pone in brachio.
ad hoc ut libent' des intā tua
p' acquisitionē honoris. **P**ro fide quā
ille habet tu dilige tēplū cor
pis tui: ut a nulla volupta
te que te delectat abstineas.
In talibz ergo hōc illo firmā
te volūtate suā et intentione
pr̄ceps suus iposuit collo eis
manū suā. ī loco ad hoc asti
tuto. **L**ocus ei qualiscūq; no
obest alicui si volūtās fierit
bona: nec p̄dest. si fuit iten
tio p̄ua. **D**icitis at v̄bis dī
macis milicie sūe. recessit
ille milicia suā exētes ad
p̄em mūdi supbia: nō p̄en
des miser q̄ ad maiore q̄
p̄is. et ad austētore vita
fuerat obligat. **H**ic milite
infinite milicie sequunt' ī su
pbia: et p̄fundius p̄t milici
e p̄fessionē descedunt ī abissū.
Sed potes q̄r' q̄ multi volū
exaltari in mūdo et vocari
magno: h̄i nō tñ p̄ualet. **V**u
qd isti p̄t volūtate mala
eque punient? sicut h̄i q̄
p̄em p̄cessū iuxta desideriu
habebut: **A**d qd ego ēn deo
tibi. **Q**uicūq; xpletā habet
volūtate. et facit q̄ntū p̄t ut
exaltari possit in mūdo. et
ī mūdi honore et nōne vano
vocari. nec tñ p̄t occultum
iudicū meū p̄mitit effus
volūtati p̄ certo dico tibi. q̄
scdm voluntate illā mala

p̄niet sicut ille q̄ xpletuit
ope: n̄ penitēcia volūtās
corrigit. **E**cce de duobz san
notis pluribz dico tibi exē
plū: quorū vñq; iuxta volū
tate suā p̄spabat et fere o
nia q̄cupiuit obtinuit: al
ter eande volūtate habuit.
Hi nō obtinuit posse. **P**rimo
obtinuit honore mūdi. dīlex
tēplū corporis suū ī oī volū
tate: dīnabat ut volūt. ad
oī ad q̄ misit manū p̄fice
bat. **A**lt' eoz volūtate z̄s filis
minore habuit honore: qui
libent' censes fidiss sagiu
nē p̄ximi sui ut cupiditatē
suā p̄fice potuiss: q̄r' fecit
qd potuit. et volūtate suā
iuxta desideriu suū adiipleuit.
Isti duo pares sūt ī suppli
cio horre do: q̄ luc nō vno tpe
et una hora mortui sūt am
bo: tñ sic loquor de aia vñ
sicut de abaz: q̄ abaz ē
una dāpnatio: una etiā vor
abari erat ī sepacōe corpis
aieq; egreddi. **E**gressa ergo
aia de corpe: ipa loquebar
ad corp⁹ sic. **D**ic m̄ nūc ubi
est visio odoy delcabilis: quā
m̄ p̄missisti? **V**bi volūtās
quā ī ostēdisti? **V**bi verba
delcabilia: quibz me uti p̄
p̄isti: **A**ffuit morx demon:
et ēndit. **V**isio p̄missa non
ē ī puluis. vba nō sūt nisi
acti: volūtās nō ē n latū: pu
redo: hec ad nichil tibi va

*Fac clamatur aia. I
benō infunditur dīcepta
fī. & video in. Video enī
lā quā ī silūndū panis
rūmatibz. Ne e rex re
ī ūndū dīmū. Ego vi
bō dīmū. et hoc ē indi
cōd' et rēceptiblē. Audi
dīfēnētā quā fuisse
falsa ualissima. Dēm alci
dīmū ī tribz ve. D
rūtā nāz fū: ve q̄ tā lō
fūtā sup̄tā: ve sp
rūtā fūtā more p̄petua
q̄p̄tā tūtā. Ecce qñ
sūtā mīserī habebut
p̄p̄tā dei sui. et p̄tī
tūtā fūtā. **I**deo sponsa
rūtā m̄ q̄p̄tā vocau
tūtā mīserī: obedi sp̄
tūtā tūtā meis. **C**
tūtā ad sp̄fā. capl
tūtā p̄tēdē declarat
tūtā. et de oītā. Dī
tūtā fūtā mīserī tē
tūtā mīserī pūstā.
Come tē. **C**āmīx.
tūtā vīte hūtā: nō
ē ī una hora ap
tūtā ad dīo tibi nūc:
tūtā fūtā ī p̄nīa mea,
tūtā p̄tā q̄ vñtā ecit q̄
tūtā mīserī: ale quā
tūtā fūtā ab ea. Ille vo
tūtā a vā mīserī. p
tūtā tūtā an pedes meos.
tūtā vīte meū: qñ sc̄
tūtā p̄fessionē et p̄fessi
tūtā. **A**lā at notat dīpē*

luc clamabat aia. **I**te
heu q̄ miserabilit̄ decepta
sū. Ego video tā. Video enī
illū qui i silitudinē panis
m pmittebat. **I**pe e rex re
gū r dñs dnancū. Ego vi
deo qd pmisit. et hoc ē indi
cible et rex cogitable. Audi
o iā abstinecia. quā fuisse
suasit uelissima. Dein alci
us clamabat cu tribz ve. **V**e
mq̄ q̄ nat⁹ sū. ve q̄ tā lo
ga fuit vita sup̄ trā. ve q̄
victura sit i morte ppetua.
q̄ nūq̄ p̄t trūci. Ece qn̄
tā miseria miseri habebut
p̄ceptu dei sui. et p̄ trūsi
toria felicitate. **I**deo sponsa
mea regnare m q̄ vocau
te de tāta miseria. obedi spi
tu meo t electis meis. **T**
Verba xp̄i ad sp̄sā. capl̄
immediate pcedetis declaraci
onē ifēcia. et de occ̄su dy
boli ad sup̄ductū militē t de
tribili. **D**e p̄matō p̄ iusticiā.

Oigne tē. **C**ar. ix.
Opus vite hui⁹: nō
ē n̄ vna hora ap̄
me. Ideo qd dico tibi nūc:
hoc sēp fuit i p̄nca mea.
Dixi tibi p̄us q̄ vñ erat q̄
cepit vñ milicā. ale qui
misere discessit ab ea. **I**lle vō
qui discessit a vñ milicia p
ecit clipeū an̄ pedes meos.
gladiū ad lat⁹ meū: qn̄ sc̄
fregit p̄missionē et p̄fessio
nē sc̄am. **Q**uod at̄ notat clipe⁹

quē p̄eat? n̄ fides recta qua
contra timidos fidei t̄ cū sue
se defendet? **Q**uod vō sūt pe
des mei? n̄ diuina delcta
cio q̄ hoīem m̄ attraho. et
pacia mea q̄ eu suffero pa
tiēter. **H**uc at̄ clipeū p̄ie
cit: qn̄ infredies t̄ plū meū
cogitabat apud se. **H**uc dñm
sequi volo qui d̄fult m̄ nul
ia abstinecia: q̄ dat m̄ q̄ desi
dero: q̄ p̄mittit m̄ audire q̄
delectat aures. **H**ic ergo p̄
iecat clipeū fidei mee: qn̄ ma
gis seq̄ volunt volūtate p̄p̄
q̄ me. qn̄ plus dlexit trea
tura q̄ creatorē. **S**i ei habu
iss fidē rectā. si credidiss me
op̄otē: si iuste iudicat et
datore etne glorie. nichil n̄
me desiderass̄. nichil n̄ me
tuniss̄. **I**z fidē meā abie
tit et hoc an̄ pedes meos?
qn̄ sp̄eta fide mea t p̄ ni
chilo reputata. nec gaudiū
meū querebat. nec paciam
meā attēdebat. **D**ein p̄iet
gladiū ad lat⁹ meū. **Q**uid
notat gladiū n̄ tōre dei?
quē ver⁹ miles dei debet ha
bē stinue i manibz id ē m
opacibz suis. **Q**uid vō sig
nificat lat⁹ meū? n̄ custodia
et p̄tectionē meā. sub q̄ fi
los meos sicut mater pul
los suos. fones. et defedo ne
dyabol⁹ noceat eis? ne p̄clā
itolerabilia adueiant eis? **I**z
ille abiecit gladiū timoris

mei qm̄ nō curauit cogitare
potētiā meā: nec attēdebat
caritatē meā et paciētiā.
Dicit at ad lām̄ meū: q̄si
dicat. nō timeo nec auo de
defensioē tua. Ex idūstria e
m̄ mea ē et nobilitate quod
habeo. Regit enī pmissiōnē
m̄ facta. Que ē pmissiō ve
ra: quā homo tenet voulē do
Utqz opus caritatibz: ut q̄cqd
fecerit hō: hoc ex caritate dei
facut. H̄z hāt uirtutā. qm̄ ca
ritatē dei retorsit ad amore
ppnū: oēm volūtātē suā pp
sunt delectatiō future et etiē.
Ecce sic separabat a me: et exi
uit de tēplo hūilitatis mee.
Oia q̄ppe xpianorū corpora in
quibz regnat hūilitas. tēplū
meū sūt: in qbz at regnat su
pbia nō tēplū meū sūt s̄ d
aboli. qui eos iuxta volūtā
tē suā regit ad mūdi appeti
tū. Egredi at de tēplo hūili
tatis mee et reiecto clipeo si
dei sc̄e et gladio tōris mei as
cedit in capū cū supbia: ex
ercent se t̄ oī volūptate et
appetitu volūtatis q̄ppe. tēp
to tōre meo. pficies t̄ pē
suo et volūptate. Qū at ve
nisset ad extremū vite sue et
aīa exiret de corpe. Demōes
occererūt ei cū impetu: cont
que tres vores de iferno sonu
erūt. **P**rima dixit. Nūquid
nō iste ē q̄ recessit de hūili
tate: et seqbat nos in om̄i

supbia? Et si adhuc duobus
pēdibz alcūs i supbia sup
nos ascendē posset ut excede
ret nos et pmatū habet i su
pbia: libent fecisset. Cui aīa
rēdit. Vere ego sū. Cui rēd:
iusticia. **H**ec ē retbusio tue
supbie: ut de uno dēone ca
das ad aliū. usqz veias ad
nouissim̄ ifernū. Et sicut n̄
lus dēonū erat qui nō scie
bat cīā penā suā et supplici
ū p̄ oī cogitatū utili et ope
ifligendū: sic nullus suppli
cū effugies quin oīm mali
cie et neq̄c p̄tēps sis. **S**oda
vox clamabat dīcēs. **N**ūquid
nō iste ē qui de milicia dei p
fessa se separauit: et adhesit mi
lacie mē. **R**ēdit aīa. **V**e ego
sū. Et dixit iusticia. **H**ec ē fors
pm̄i tui: ut oīs q̄cūq̄ sequit
milicā tuā. milicia sua et pe
na. dolorē tuū et penā aug
metabit: et i adūetu suo ad
te q̄i letali vulnē pauciet te.
Sicut ei ille qui habet vuln
seū. si ei vuln̄ supiwlūs
usqz corp̄ vulneribz plenū
est inferret. intolerabilitē af
fliget et clamaret ve sup ve
fir miseria sup miseria vē
et tibi: dolor tuus sup oēm
dolorē renonabit. pena tua
nūq̄ deficiet: et ve tuū nū
ip̄ minuet. **T**ertia vox cla
mabat. **N**ūquid nō est iste q̄ ve
didit creatore p̄ creatura: ca
ritatē creatōris p̄ amore sui.

Ung ipē
q̄ apēt ei q̄i due ap
petit uia infredet et oīs
q̄ mūo p̄tō
al mām̄ ip̄ vēdīt cā
vēlū p̄ solupate sua. Per
tēm̄ infredet ei oīs dolor
vēlū ne ip̄ infredet
aīa dūm̄ aīa solacio:
aīa se p̄ creatorē suo.
vēlū fine durabit in
fine durabit pena:
vēlū s̄ fācē suā nū
sponsa mea q̄ mu
ḡ me sc̄pnū: et q̄n
vēlū emūt p̄ modica vo
Cīā loq̄a ad sp̄o
vēlū mōsen de cubo.
vēlū p̄pōnē dñbolo
vēlū s̄fācē moderni
vēlū corp̄ vēlū
vēlū tōlē milites et mo
vēlū p̄m̄t modernis
vēlū dñbolo. Cīā x
vēlū in lege mō
vēlū mōses custo
vēlū p̄cora i deser
vēlū cubo qui iflāma
vēlū ardebat: timuit
vēlū fācē suā. Cīā dīc
vēlū afflītō tōlē me
vēlū autres meas: et mi
vēlū dō dūcīssō sermōc
vēlū Ego sū illa vox de
vēlū s̄fācē qui nū loquor
vēlū s̄fācē ḡl̄ mei astē
vēlū meas. Cīā cāt po
vēlū n̄ Israel. Per huc
vēlū militēs i mādo

Respondit iustitia. **V**ix ipse est. Ideo apparet ei qui due capture: per una ingrediet ei ois pena iustita p mimo pccō usq; ad maxim: qd redidit caro suū p voluptate sua. **V**er scdm ingrediet ei ois dolor et dñsio: nec nq; ingrediet ei caritas diuina: et solacio: p dlexit se p creatore suo. Ideo qd sine fine durabit vita. sine fine durabit pena: qd ab eo oes sci facie suā au tut. **E**cce sponsa mea qd miseri erit q me cōpnuit: et qn tū dolore emuit p modica voluptate. **E**pī loqua ad spō sa sicut ad moysen de rubo. et qd p pharaone dyabolus et p pplin isrliticū moderni milites et p rubū corpū vñis designat: et qd milites et moderni epi parat modernis tñbz māsioēs dyabolo. **C**a. x.

Scribit in lege mos si. qd moyses custo dies pecora i deser to cu uidet rubū qui iſlāmabat et non ardebat: timuit et velabat facie suā. **C**ui dix. vox de rubo. **A**fflictio ppli me i ascedit i aures meas: et misericordia eis qd durissio seruicio opprimunt. **E**go su illa vox de rubo sonas: qui nūt loquor tecū. **M**iseria ppli mei ascēdit i aures meas. **C**is eāt populus meus n israel: **V**er hūt nūt intelligo milites i modo

qui pfecti sūt militia mea: qd deberet ēē mei: s; nimis a dyabolo affligit. **Q**uid at fecit pharaon populo meo isrl i egipcio? **C**erte tā mala. **P**rimo qd in structura mutor suor non misrabant laboratoribz p ale quibz riceret lapides: s; psonalit congregabat p regio ne ubi possent. **I**deo qd edificatores p labore suo nō rpor tabat frates: qd quis iposicūnum lapidū i pleusset. **T**co. qd affligeabant vehementē a positis: si in asueto nūo defecisset. **I**ste populus meus duas urbes marias i maxia afflictione edificarūt pharoni. **D**is ē iste pharaon n dyabolus? **Q**ui affligit ppli meu: id ē milites qd tenent ēē ppli meus. **I**n uitate dico qd si milites stetisset in dispositioē et constiutioē ab amico meo pmo incepta: int̄ cariores fuissent m. **V**icul ei abrahā accipies pmo mādatū cūcūsionē et obediens in factū ē amico meus a. **I**sum. nec nō et qd se ipiebat fide abrahā et opacōne ei⁹ facti sūt pincipes dilectionis et glorie ei⁹: sic milites int̄ alios ordines m̄ pripue plauerunt: qd voverunt qd habebat carius sc̄z sanguine suū p me funde. **P**qd votū m̄ su me placuerunt sicut abrahā i cūcūsione: et purgabat co tidie in obseruatioē sue pfecti

sionis et assumptione sc̄e caritatis. **N**unc at milites isti misericordi seruitute dyaboli opprimit: ita q̄ vulnerat eos dyabolus letali vulnere. **I**nspicit et detruit eos in suppliciis et dolore. **E**p̄i etiā eccl̄ae edificavit ei si-
cut filii isrl̄ duas urbes. **P**rima
urbs ē labor corporis et supu-
tua sollicitudo accipendi mū-
dialia: sedā ē inquietudo et
turbatio metis: q̄ ab appeti-
tu mūdi nūp̄ sinuit quiescere.
Excius ē labor et iustus iquie-
tudo et anxietas: sp̄ualia fa-
ties onerosa. **H**ic sicut phara-
o nō misericordiabat populo meo ne-
cessaria ad viviendū latere. nec
areas dabant plenas fui-
menta. nō vīnū nō alia uici-
lia: h̄ cū dolore et ratione sp̄s
plūs sibi p̄sonalit̄ acquirebat:
sic nūc facit eis dyabolus. **O**u-
is ip̄i laborat et totis medul-
lis cordis inhypant mūdo: nō
tñ p̄nt p̄fice qđ cupiunt: nec
possunt faciare sibi cupidita-
tis sue. **I**deo uirutur dolore et
terris: et extius labore. **Q**b
qđ xp̄actor afflictioi eoz: q̄
milites mei et plūs meus
edificat dyabolo māsioes et
laborat indefinēt: et q̄ no-
p̄nt adūplere qđ carpunt: et q̄
agustiāt̄ in supuaciis. et p̄
ip̄a agustiā non reportat̄ fit-
tū bñdōnis. h̄ retribuēt̄ co-
fusiois. **M**rea cū moyses m̄-
teret ad pl̄m: dedit ei dñs

signū tripli de causa. **P**rimo
q̄ onusq̄s ī egip̄to colebat
deū suū singularit̄: et inu-
merabiles erat qui dicebāt̄
dij: et ideo dignū erat fieri
signū: ut on̄so mirabili sig-
no et potēcia dei. un̄ deus
et vñs om̄ creator ē p̄sig-
na credēt̄: et ydola oīa vanā
ē pbaret̄. **I**deo dabat̄ moy-
si signū: in figā et rep̄senta-
tōe corporis mei futuri. Quid
enī rubis ardēs et nō abusus
designabat̄: n̄ vīgne de sp̄u-
scō fecunditā et sine corrup-
tione parere? **E**go c̄te de ru-
bo illo p̄cessi: ego de vīginea
carne marie assūpsi huām-
tate. **H**ilī etiā serp̄s moy-
si in signū datus: significabat̄
corp̄s meū. **T**ertio dabat̄ sig-
nū moy-**s**i p̄p̄t̄ veritatē astri-
endā faciendoz. et p̄figurā
signorū ȳplendorū: ut vitas
dei tāto certior ē pbaret̄:
quo ea q̄ signa significabat̄
tpe suo euidecius fuisse ad
impleta. **N**unc at mitto verba
mea ad filios isrl̄ et ad mili-
tes: quibz iā nō ē n̄cē fieri
signū tripli de causa. **P**rimo.
q̄ iā colit̄ et sat̄ vñs deus
om̄ creator: ex scriptura sc̄a
et multiplicibz signis. **I**deo.
q̄ iā nō sperat̄ mo nascitu-
rit̄: q̄ sc̄aut̄ me vacit̄ natū: et
sine corruptōe incarnatū.
Tertio. q̄ scriptura oīs xpletā
ē: nec melior fides n̄ certior

signū tripli de causa. **P**rimo
q̄ onusq̄s ī egip̄to colebat
deū suū singularit̄: et inu-
merabiles erat qui dicebāt̄
dij: et ideo dignū erat fieri
signū: ut on̄so mirabili sig-
no et potēcia dei. un̄ deus
et vñs om̄ creator ē p̄sig-
na credēt̄: et ydola oīa vanā
ē pbaret̄. **I**deo dabat̄ moy-
si signū: in figā et rep̄senta-
tōe corporis mei futuri. Quid
enī rubis ardēs et nō abusus
designabat̄: n̄ vīgne de sp̄u-
scō fecunditā et sine corrup-
tione parere? **E**go c̄te de ru-
bo illo p̄cessi: ego de vīginea
carne marie assūpsi huām-
tate. **H**ilī etiā serp̄s moy-
si in signū datus: significabat̄
corp̄s meū. **T**ertio dabat̄ sig-
nū moy-**s**i p̄p̄t̄ veritatē astri-
endā faciendoz. et p̄figurā
signorū ȳplendorū: ut vitas
dei tāto certior ē pbaret̄:
quo ea q̄ signa significabat̄
tpe suo euidecius fuisse ad
impleta. **N**unc at mitto verba
mea ad filios isrl̄ et ad mili-
tes: quibz iā nō ē n̄cē fieri
signū tripli de causa. **P**rimo.
q̄ iā colit̄ et sat̄ vñs deus
om̄ creator: ex scriptura sc̄a
et multiplicibz signis. **I**deo.
q̄ iā nō sperat̄ mo nascitu-
rit̄: q̄ sc̄aut̄ me vacit̄ natū: et
sine corruptōe incarnatū.
Tertio. q̄ scriptura oīs xpletā
ē: nec melior fides n̄ certior

haberi et credi debet: q̄ que
nūc a me & a sc̄is p̄dicatoībz
meis ē. Veruptū tria feci
teū: quibz credi p̄t. Primo.
q̄ v̄ba mea vera sūt: et nō
discrepat a vera fide. Seco.
q̄ ad v̄bū meū exiuit ab hoi
ne obſesso deoniu. Tercio.
q̄ vnu dedi. diſſidētia corda
ad caritatē mutuā reforma
re. Ideo nō dubites de hijs q̄
creduntur sūt m̄. Quu ei cre
dūt m̄: credit & v̄bis meis.
Quibz ego sapo: et sapiūt v̄
ba mea. P̄tēa ſcrit q̄ mon
ses ex colloquio dei velabat
facie ſuā. Ego q̄ppē aperui
tibi oculos ſp̄niales: ut vide
as ſp̄nalia. Aperui tibi au
res: ut audias q̄ ſp̄nū ſūt. Ego
deniq̄ ostēda tibi corporis mei
effigie. quale fuit i passioē
et an passionē: q̄le fuit p̄
reſurrectionē. qđ magdale
na et petr et alij viderunt.
Audies ecclā vocē meā q̄ lo
quebat in cubo moyſi: her
eade nūc loquit i tua tua.

Terba melliflua xp̄i ad
ſpōſā. de glā & honore boni
et veri militis. et de occuriſ
āgeloꝝ mūſico ad ip̄m. et
qualit ip̄m glorioſa tñitas
pyſſime ad idicibile requie
p̄ patuo labore recipit & af

Dixi ti ſumit Caꝝ. xj.
bi p̄us de fine & pe
na militis. q̄ p̄mo
recessit a milicia m̄ p̄fessa.

Nūc dico tibi p ſilitudine q̄
alit ſp̄nalia nō potis intellige. de gloria et honore illig:
qui vñlit militia vera ite
pit. et virtus dñmauit. Iſte
amic⁹ meus cū venit ad fi
nē vite ſue et aīa de corpe
exiret: quibz legiones ange
loꝝ mittebat i occiſū eis:
m̄ quos venerūt inuabiles
demones ut aliqd ſui iuris
tuenerēt: q̄ pleni malitia
ſūt: et ab ea nūq̄ ceſſat. Tūc
vna vox clare et lucide ſonu
it i celo dices. Nūqđ nō iſte ē
o dñe p̄t: qui ſe ad volūtate
tuā alligauit. et ea p̄fecte co
plent. Tūc ip̄e pſonalit vñ
dit in iſcia ſua. Nē ego ſum.
Deinde tres voceſ audiebat:
vna ex pte deitatis dices. Nūc
qđ nō ego te creauit: et dedi
tibi corpus et animam. Tu es fi
li⁹ meus: et volūtate p̄nis fe
ciſti. Veni ergo nūc ad me po
tēſſim creatorē tuū: et dul
cissim p̄m. Tibi eī debet
eterna hereditas q̄ fili⁹ es: tibi
debet hēditaſ p̄nis q̄ obedis
ti ei. Veni ergo dulcissim ad
me: ego recipiā te cū honore
et lētia. Iſda vox audiebat
ex pte huānitat⁹ dices. Iſtat
mi: veni ad p̄m tuū. Ego
eī obtuli me p̄ te i bellū: ego
fudi ſanguinē meū pro te.
Veni ad me q̄ ſeq̄baris volū
tate meā: veni ad me q̄ re
pediſta ſanguinē p̄ ſanguine:

qui pati fuisti dare morte pro
morte. vita p vita. **D**eo tu q
sequebaris me i vita tua. ve
nisti in vita mea et gaudiū
meū qd nūq finiet. veracit
ei te pfectoꝝ ec̄ fīm meū. **T**ria
vox audiebat ex p̄ sp̄s; q
nō tres diꝝ s̄ vng. **V**eni inq
miles meus: qui fuisti sic de
siderabil int̄. qd c̄cupiū habi
tare tecū. **T**u fuisti sic vñl
ext: qd dignus eras ut defen
dere te. **D**eo p̄ corporis tui m
quietudine intra in requie:
p̄ metas tue tbulacōe m̄t in
solacionē ineffabile: p̄ ca
ritate tua et virili dectacōe.
int̄ in me p̄m. et habitabo
i te et tu in me. **V**eni ergo
egregie miles ad me q nichil
desiderasti n̄ me: veni et re
pleberis diuina voluntate.
Postea qnqz legiones ange
lorū q̄ qnqz vocibz sonuerunt.
Prima loquebat dices. **P**re
cedam⁹ egregiū militē istū
et feram⁹ ante eū arma su
a: id ē p̄sentem⁹ dō n̄z fi
de sua quā iconcussā serua
uit. et ab imitas defensauit.
Secunda vox ait. Feram⁹ ante
eū clipeū suū: id ē demōst̄
m⁹ deo n̄o pacias suā: que
ipius deo n̄o nota sit. glorio
sior tñ erit ex n̄o testimoniō.
per pacientiā ei nō solū ad
iūsa sustinuit paciēt: s̄ et
p̄ adūsis grās deo refēbat.
Tertia vox ait. Precedam⁹

eū et p̄sentem⁹ aspectu dei
nū gladiū eīg. id ē demōst̄
obiam eīg: q̄ m̄ duris et leu
bz iuxta modū p̄fessioꝝ sue
obeduit. **Q**ūta vox ait. Ve
nire et ostendam⁹ deo mō e
quū suū: id ē testimoniū ph̄
beaſ hūlitatis eīg. **S**icut ei
equū fert corp⁹ hoīs: sic hū
litas eīg p̄cedes eū et subseq̄s
ad oē op⁹ bonū fēbat eum.
Nichil q̄ppe in eū uenit su
pbia suū: ideo seruē eq̄ta
bat. **Q**ūta vox ait. Venire
et p̄sente⁹ deo n̄o galeā ei:
id ē testimoniū dem⁹ de diuino
desiderio eīg qd habuit ad deū.
Ip̄e deniqz oī hora medita
bat eū in corde: ip̄m habe
bat i ore. ip̄m in opibz. ip̄m
sup̄ oīa desiderabat: p̄ eīg
honore et amore exhibuit se
mortuū mūdo. **E**rgo p̄sente⁹
hec dō n̄o: qd dignus ē iste p̄
modico labore etīa q̄te: et
tū dñō suo letari q̄e tociens
et tm̄ desiderabat. **C**ū talibz
vocibz et mirabili choro āge
lorū: ferebat amic⁹ meus i
requie. **Q**ue vidēs aīā ex
ultas intime ait. **F**elix ego q
umqz creata fuī: felix ego q
deo meo seruum: que nū vi
deo. **F**elix ego qd gaudiū ha
beo et gloria: q̄ nō finiet. **E**cce
talit amic⁹ meus venit ad
me: et tali p̄m̄o remeāt
ē. **E**t ipius nō oēs fuderint
sanguinem p̄ noīe meo: tñ

uide mercede habeat sū
uider volūaco dace in tam
tū p̄ me q̄pe sī se offēce:
et mātūs sī ignēte. **E**cce
p̄t̄ bona uelutā fent.
Eleborū xp̄ ad sp̄s de sue
uolūtē inmutabiliitate et iū
tū q̄d affūta hūanitā
uale uisua p̄ ip̄m fūerit
lūram. et q̄d pie suā me
fūt̄ dāpnatis: et dul
mūfūda monet mili
c̄t̄abat. Caplin. xij.
Do sū deus deus
rex. Nullū dīgnus
vocari rex n̄ ego:
n̄ eōs homiꝝ et p̄t̄
tū q̄d uadū p̄mu an
mūt̄e p̄ sup̄bia. cu
p̄t̄ et iūdīa. Ego sū q
uā adam et copn et to
tū: imitudo p̄t̄ p̄t̄
mūlū. Ego id sum
ip̄m̄ iūlūtū in
mūt̄e uenire: et eum
tū: signus mirabilis
me eōs iūt̄ia
tū et ē sine p̄ncipio et
p̄fīne: nec aliqui iūlū
me: fūca i me p̄
tū: imutabili. Et q̄us
p̄sp̄e uisua mea bi
lūmūlū mūt̄or: et dō
uadūdū nūc paciēt:
tū nō est iūlūt̄o uis
tū: nūc iūlūt̄o imutabili
tū: maior caritatis me
tū: q̄d uisua et eadē
tū: uadūdū nūc mūndū

candē mercede habebut si
habet voluntate dare vitam
suā p̄ me. t̄pē sic se offende:
et nūtūtē fidi īgruēte. Ecce
q̄ntū bona voluntas fecit.

Verba xp̄i ad sp̄sō de sue
iusticie īmutabilitate et ērni
tate. et q̄lit assūpta hūanita
te talis iusticia p̄ ip̄m fuit
illūnata. et quō pie suā mi
scia exēt ī dāpnatis. et dul
cit ad misericordiā monet mili
tes prelibatos. Capl̄m. xij.

Ado sū verus deus et
rex. Nullū ē dignus
vocari rex n̄ ego:
qz a me ē oīs honor et p̄tās.
Ego sū q̄ iudicauī p̄mū an
gelū: q̄ cecidit p̄ sup̄biā. cu
piditare et iudicā. Ego sū q̄
iudicauī adam et cain et to
tu mūdū: īmittēdo p̄p̄t̄ p̄tā
hōm diluuiū. Ego idē sum
q̄ pmisi p̄pl̄m īraeliticū in
captiuitate venire: et eum
mirabiliter ī signis mirabilibz
eduxi. In me ē oīs iusticia
et erat et ē sine p̄ncipio et
sine fine: nec aliq̄n̄ īminu
it apud me. Et vix ī me p̄
manet et īmutabiliter. Et q̄uis
nūt isto t̄pe iusticia mea di
det aliquātūlū minor. et dē
q̄i in iudicādo nūt pacientē:
hoc tñ nō est īmutatio ius
ticie mee q̄ nūq̄ īmutat:
Et ostēsio maior caritatis me
e. Eadē q̄ppe iusticia. et eadē
vitate iudicii nūt mundū

uidico: qua tūc cū p̄pl̄m meu
egiptijs seruire pmisi et q̄ m̄ de
serto affluxi. Et ante ī garnac
onē meā occultabat dīlīo quā
i iusticia habui: q̄ lux absco
dita seu aliq̄ nube obūbrata.
Assūpta vō hūanitate. licet mu
tabat lex data tñ nō muta
bat iusticia: h̄c euideamus ap
paruit et copiosus illūnaba
t̄ ī caritate p̄ filiū dei: et hoc
tplicit. **P**mo. q̄ mitigabat
lex q̄ erat dura p̄p̄t̄ ī obedie
tēs et inducātos: et difficultis
p̄p̄t̄ domādos sup̄bos. **S**cdō.
q̄ filius dei passus et mortu
est. **T**ercio. q̄ iudicū q̄i lon
gus q̄ antea ex mia p̄thit:
et uidet misericordia nūc ē ī pec
cātes. **M**ultū q̄ppe rigida et
stricta videret fuisse iusticia ī
p̄mis p̄ntibz. in vonda diluuij.
in morte ī deserto p̄strator: et
eadē iusticia nūc meū est
et eternaliter fuit. Et nūc magis
mia et caritas apparet q̄ tūc
ratiobilit̄ ī iusticia occulta
bat et misericordie licet oc
cultus exhibebat: q̄ nūq̄
iusticia sine mia feci nec
facio. nec sine iusticia pietā
te. **N**ūc at̄ potes q̄rē. Si m
ō iusticia habeo miām: q̄
mō misericors sū ī dāpnatis.
Indeo tibi p̄ exemplū.
Quasi aliq̄s iudex sedet ī
iudicio: et frāt̄ eis venit ad
iudicū iudicād̄. **C**ui dixit iu
dex. Tu frāt̄ meus es et ego

index tuus: et licet te time di-
ligo: tamen non potero nec decet
facere alia iustitia. Tu vides
oem iustitiam in conscientia tua se-
cundum merita tua: sedm hanc
ergo oportet te iudicari. Si ei
possibile esset venire ad iustici-
am: libet p te portare. Ego su-
sicut index ille: hic fr meus
est p humanitate. Quo ve-
iente ad iudicium meum: conscientia eius
dicit culpam suam: et intelligit se
secundum quam iudicatur. Ego vero
qui iustus sum video aie p sili-
tudine: dices sibi. Tu vides o-
ne iustitiam in conscientia tua: dic ex-
go quod meritis. Rendit in aia.
Iudicium meum dicit in conscientia mea
a te ipsum est pena digna p me
vitis: quod non obediui tibi. Cui
ego video. Ego index tuus sum
expi oem penam p te + notum
feci tibi pauculum tuum: et viam
eundi ne tu venires i pena
iusticia quippe erat: ut ait sa-
tisfactionem culpe celum non int-
res: hanc ego sustinui p te: qua
personaliter ipotes eras ad pati-
endum. Ego onus tibi p apphas
quam futura erat: et nec mihi
minus puctum de quo pphē vatici-
nabat preteriu. Ego onus
tibi one dilitionem quam poterat:
ut iteres te ad me. Et quod au-
tisti te a me. ideo iustitia nunc
est digna: quod mihi amissi.
Veruptum adhuc ita misericors
sum: quod si possibile esset me itato
mori. magis eadem pena quam

in cruce semel pariebam: iterum
magis paterem p te: quod tali
iustitia videre te iudicari.
Et iustitia dicit. impossibile esse
me iterato mori. Nua vero
dicit. Si possibile esset: libet p te
morere. Ecce quod misericordia
suum in damnatos. et quod carita-
tum. Quocd ei facio: hoc facio
out ostendit caritatem meam.
Ab uicio quippe dilexi hominem:
etiam cum urat videtur. Et dilec-
tione mea nullus curat. nec at-
tedit. Num ergo quod iustus et
misericors sum moneo eos quod
dicunt milites ut quicquid mia
mea. ne iueneriat eos iustici-
a mea: quod est stabilis sicut mos
ardes sicut ignis. horibilis
quod tonitruum: subita quod arca
extremum ad sagittandum. Ego
moneo eos tripliciter. Uno sic.
per filios ut reuertantur ad me:
quod ego per et creator eorum sum.
Reuertantur et dabo eis primo
nun: quod primo iure debet esse
is. Reuertantur: quod licet decepti
sum: attame cum gaudio suscipi-
a eos et occurrat eis cum carita-
te. Secundo rogo eos sicut fratres:
ut recordentur vulnorum meorum
cum et opem. Tertio: et sus-
cipiant eos sicut fratres. Tertio.
rogo ut dominus. ut reuertantur ad
domini suum cui dederunt fidem: cui
et obsequium tenent et uitam
se obliguerunt. Ego omni
lites reuertimur ad me primum
vestrum: qui cum caritate eduxi

ad os. Considerate me fratrem
vobis et vobis et vobis fratrem
fratrem. Beatus ad me pri-
orem. Non est enim opere est
merita aliud dare fidem
cum obsequio. Nos enim mihi
non debitis fidem p defendens.
caritatem meam: quod in sensu sibi
accidentem: et esse unicum me
cum obsequium. Depositis
cum regali mei: et vexil-
lum me exigit. Ego
reducere ad me cum ve-
stimentis: qui a me cum su-
bito obsequio. dum vide-
tur p me vobis pati.
Hoc quod et ego feci p vo-
bis cum misera vobis sanguine
obsequio ad cruce: ego
cum manu et pede p vobis
corde nulli membro: et
vobis p vobis: et in hunc
tempore. recedendo a
vobis ergo: et dabo i-
chonum. Duno fortitu-
dinem umbras corporeas
vobis. Secundo magnani-
tatem in nocturno in me time-
re. Religabile videbitur vo-
bis laborare. Tercio.
vobis sapientiam: quod intelli-
gitur fide et dei voluntatis.
Ergo redite: et statim in
vobis ei a moneo vos suos
agent seruunt: et pa-
ratis obediens liberauci-
tatem iudicium: et super
vobis. Ego sum pmi passione. De-

in cruce femei poni
 magis patreter p
 iusticia videbitur
 Si iusticia dicit quod
 me iterato mouet
 dicit. Si possibile es
 morecer. Ecce quod
 si in dampnata
 tua. Cogit ei fac
 out ostendit curiosus
 Ab iusto quod delecta
 ena cu' uita diversa
 omne mea nullum au
 tedit. Quis ergo quod
 ministeriora su' moni
 dicunt' mulieres ut quod
 men. ne iuuenias tu
 a mea. q' est stabiles
 ardes fecit ignis
 q' conuictu'. subiecti
 exteh ad sagittam
 moneo eos fure
 p' filios ut reverent
 q' ego p' et reverent
 Preuitur et dabo i
 ntu': q' p'ne uobis
 id. Reuerentur. q' uic
 fu'. attame cu' gradu
 a eos et ueniu' eis in
 te. Scdo rogo eos sicut
 ut recouerent' q' uic
 u' et opm. Sed q' uic
 tipia eos sicut fide
 rogo ut d'na ut recou
 d'nm s'nu' cu' dole' s'nu'
 et obsequiu' tenet et uic
 to se obsequiu' fide
 lites uocantur a me
 vestru' qui cu' amico

in vos. Considerate me fr̄em
 vrm: p' vobis et vobis cu' f'm
 simile. Preuitur ad me p'
 u' d'm: ihonestas q'ppe est
 magistris alij dno dare fidem
 alij obsequiu'. **Vos** enī mi
 thi dedistis fide q' defendetis
 eccliam mea et q' misericordia
 uenirebas: et ecce iūnicome
 o datis obsequiu'. **Depoitis**
 ecclia vexillu' meū: et vexil
 lu' iūnicome erigitis. **Ego**
 o milites redite ad me cu' ve
 ra humilitate: qui a me cu' su
 pbia discessistis. **Si** duru' vide
 tur aliqd p' me vobis pati.
 Considerate qd et ego feci p' vo
 bis. **Ego** iui causa vni sagrari
 noletis pedibz ad cruce: ego
 habui manus et pedes p' vob
 pforatos. ego nulli membro i
 meo peccati p' vobis: et tñ h
 totu' negligitis. recededo a
 me. **Redite** ergo: et dabo i
 auxiliu' tā. **Primo** fortitu
 dinē: cont' iūnitos corpales
 et spūales. **Scdo** magnani
 mitate q' nichil n' me time
 bitis: q' deltabile videbit vob
 is p' me laborare. **Tercio**
 dabo vob sapientiam: q' intelli
 getis vera fide et dei volun
 tate. **Ergo** redite: et state in
 u'lit. **Ego** ei q' moneo vos su'
 ille cui angelis seruauit: et pa
 tries vros obedietes liberaui.
 iobedietes uidicauit: et sup
 bos humiliauit. **Ego** fui p'm
 in bello: p'm i' passione. **De**

quimi ergo me: ne sicut cera
 ab igne dissoluam. **Cur** re
 scanditis p'missionē vestra?
Cur iuramentū atēpnatis?
Nuq' ego minor su' amico
 vro tpali: cui si datis fide sol
 uitis? **Michi** at datoru' vite
 et honoris. **Seruatori** sanita
 tis. nō redditis p'missū. **P**/
 terea boni milites soluite
 p'missū: et si non sufficiunt
 ope. saltim conam' volunta
 te. **Ego** ei spacies seruituti
 vne q' dyabolus oppunit vos: vo
 luntate recipiā p' ope. **Si** redi
 tis ad me cu' caritate. labora
 te p' fide ecclie mee: et ego
 q' pius p' cu' oī exercituri
 meo occurru' vob: dabo q' vob
 p' p'mio q'noz bona. **Primo** ho
 nor et iūs: nuq' recedet ab auditu
 vro. **Scdo** facies et gloria dei
 nuq' recedet a visioē vna.
Tertio laus dei nuq' recedet
 de ore vro. **Quarto** oīa vna ha
 bebit oīa q' desiderabit: et ni
 chil aliud desiderabit n' q' ha
 ber. **Quinto** nuq' sepabim' a
 deo vro: h' sine fine durabit
 gaudiū vrm. et sine fine in
 gaudio uiuet vita vna. **Cat**
 milites. talis ē retubacio. si fi
 de meā defenditis: et si p' ho
 no're meo plus q' p' vro labo
 ritis. **Recordam'** si itellcs est
 vobis. q' ego paties i' vos su':
 et q' iferis in tale stueliam
 q'lem vosp' a vnis nō vul
 tis pati. **Si** licet oīa ex potē

aa mea possū: et licet iustitia
mea clamet sup̄ vos vñdic-
ta: adhuc tñ mia mea q̄ est
in sapia et bonitate patit
vobis. P̄t̄ea q̄rite miām:
ex caritate ei p̄beo ea que
rogari debere. Verba po-
tēce xpi ad spōsa cont̄ huic
tp̄is milites. et de forma te-
nēda in militibz p̄creadis.
et quo deus talibz robur et
auxiliū in agendis p̄stat et
admis̄trat. Caplin. xiiij.

Ego sum cum patre et
spiritu vobis deus in celis
personis. Unde non
separatur ab alio. nec diuidi-
tur. Hoc pater est filius et spiritus: et spiritus
est ab omnibus. Deitas misit vobis
suum virginem marie: per angelum
suum gabrielum. Muchilomus
tunc id est deus mittes et missus
a serpente erat: cum angelo erat:
cum gabrielle et ante gabrielum
in virgine. Dicte at vero ab
angelo: vobis caro factum est in
virgine. Hoc vobis ego sum: qui
loquor tecum. Dat me
per serpenti cum spiritu sancto in vestre
virginis. non sic quod angelus caro
erat visione dei: sed ego filius
qui fui cum patre et spiritu sancto in
vestre virginis id est erat in celo
cum patre et spiritu in visione
angelorum omnia gubernias omniaque
sustentans: licet humanitas mea
a me solo filio assumpta regi-
eruit in ventre marie. Ego
igitur in deitate et humanitu-

te vñ) deus. ad ostensione mū
tatis mee et robur fidei sc̄e:
nō dedigitor loqui tecu. Et
licet hūanitas mea videat
ēē iuxta te. et loqui tecu: ve
risimilius ē tñ q̄a tua
et d̄scia tua meū ē t̄ i me:
nichil ei m̄ ipossible est:
nichil difficile i celo t̄ in terra.
Ego q̄ippe sū q̄i rex potes: qu
tu exaltu suo venies ad cū
tate oīa loca īplet oīa oīa
pat: sic grā mea oīa mēbra
tua replet oīa fortificat. E
go deniq̄ sū in te et ext̄ te.
Ego q̄uis loquor tecu: id tñ
sū in gloria. Qd̄ m̄ difficile
est qui potēcia mea oīa susse
to: sapia mea oīa dispono.
v̄tuositate mea oīa supero:
Ego tu p̄re t̄ sp̄u sc̄o sine p̄
cipio et sine fine vñ) deus:
qui p̄ salutē hom̄i in hūani
tate assūpta deitate illesa
pmanēte v̄ passus sū. re
surrexi t̄ ascendi. nūc vera
cīt̄ loquor tecu. Dixi abi p̄
us de milicia q̄ m̄ quondam
gratissia fuit: q̄ vīculo cai
tatis m̄ colligata fuit. Na
voto suo obligabat sedare cī
nē sua p̄ carne mea: sagi
nē sūi p̄ sanguine meo. Id
et ego d̄fensi i eos: duxi e
os m̄ in vñ) vīculū: et in
vñ) societate. Iz nūc agor
sup ip̄os milites qui renē
ee mei: q̄aūsi sūt. Ego q̄ippe
sū creator t̄ redeptor: ego t̄

auxiliator. **E**go creavi eis
 corp*ū* et m*embra*: ego o*mā* q*uā*
 m*ū*do s*unt* ad utilit*atē* e*orū*
 fec*a*. **E**go redemi eos s*ag*u*ne*
 meo. ego em*ū* e*is h*er*edit*atē**
 et*nā* pass*ionē* mea. ego i*n*
 o*bz* p*icul*is defend*o* eos.
Ego do e*is fortitudinē* ad a*ffendū*
 et laborādū. **N**on
 at ip*ī* a*usī* s*unt* a me. duc*ū*
 p*nichilo passione meā*.
 neglig*ū* v*ba* mea quib*z* a*na*
 e*orū* pasa et delectari deberet.
Cōtēpnūt me el*igētes* n*ō* et
 rot*o* affectu car*ne* su*ā* dare
 et lacerare. p*laude ho*mī**. s*ā*
 guine su*ā* fund*ē* p*pt* exple*ti*
 onē cupiditat*sue*: libenter
 mori p*pt* m*ū*dana et v*ba* dy
 abulica et i*an*ia. **A**dhuc t*n*
 licet sic a*usī* s*unt*: m*ā* meaz
 i*usticia* ē in e*os*. **N**ā p*mi*
 sc*diā* custodio eos ne trādā
 t*o* dyabolo. p*u* i*usticiā* tol ero
 eos pac*ēt*. **E**t si adhuc r*uer*
 n*oluerit*: ego g*raudēt* s*u*
 cip*io* eos et occ*ō* e*is letat*er**.
Dicit ergo ill*u* qui mil*iciā* ad
 me auert*ē* vellet: q*uā* sub h*at*
 forma m*ā* de n*uo* plac*ē* pos
 set. **Q**uicūq*z* e*ī* miles fieri
 vellet. debet*z* c*ū* equo suo. et
 appatu ad c*imiteriū* p*redē*
 et e*ū* ib*i* reliqu*ē*? q*uā* equus
 n*ō* ē creat*ū* ad sup*biā* ho*mī*
 n*ū*: s*z* ad vite utilit*atē* et
 defensionē. et i*umicorū* dei
 expugnationē. **D**einde as
 sumat c*ui* ligatura pon*ēda*
 manell*ū*

ē sup*frontē*: ut s*icut draco*
 assumit stola*z* in signū ob*ie*
 et pac*ie* diuine: sic ip*ē* as
 sumit manell*ū* et ligatura
 ponit sup*frontē* in signū pro
 fesse mil*icie* et ob*ie* p*er* crucis
 mee defensionē assumēde. **Q**uē
 ec*ciā* p*redat* vexillū p*riat*is se
 cularis: ut sciat se p*riati* m*ū*
 dane in o*bz* q*uā* n*ō* s*unt* cot*ō* d*mī*.
 debē obedire. **I**ngresso at*ē* eo
 c*imiteriū* cl*ici* occ*ūr*it ei cum
 vexillo ec*clie*? in quo depicta
 sit pass*io* mea et vulnera
 mea: in signū q*uā* ec*ciā* dei
 defend*ē* debet*z*. **C**ū at*ī* g*redit*
 ec*clia*. vexillū t*p*al*l* potēce
 foras ec*clia* remaneat: et
 vexillū dei p*redat* e*ū* in ec*clesiā*:
 in signū q*uā* diuina po
 testas p*redat* secularē: et q*uā*
 de sp*ū*alib*z* plus cur*adū* est
 q*uā* de t*p*alib*z*. **D**icta v*ō* mis
 sa us*qz* ad agn*ū* dei. p*lat*us fr*ē*
 rex vel aliq*o*p*redat* ad mil*itē*
 circa alt*are*: et dicat. **V**is tu fi
 miles? **Q**uo i*ndente* volo:
 subiung*ū* p*mutte* m*āt* deo.
 et m*ā* fidē te sc*ē* ec*clie* defēde:
 et p*lat*us e*ū* in o*bz* q*uā* ad deū
 s*unt* obedire. **Q**uo i*ndente*
 volo: trādat gladiū i*n* manu
 e*ū*: et dicat. **E**c*ce* trādo tibi
 gladiū in manu*tuas*: ut n*ō*
 partas vite tue p*er* ec*clia* dei:
 ut i*imicos* dei dep*mas*: et
 ut amicos dei defendas. **N**os
 te amittat clipeū: et dicat.
Ec*ce* do tibi clipeū ut defen

das te stra iimicos dei: ut in
duis et orphanis tibus aux
iliū: ut honore dei i omibz
augmetes. Postea manū i
ponat collo eis: dices. Ecce
obedientie subiectus es et pra
ti: vide ergo ut sicut ligas
te te professio sic ipleas et ope.
Post hoc matellū adaptet
sibi ad ligaturā: ut cotidie
habeat i memoria qd deo vo
nit: et q ad ecclie dei preca
one plus q alij se professio
i facie ecclie obligauit. His
ergo pactis et dicto agnus
dei sacerdos qui missā cele
lebrat tradat sibi corp⁹ me
ū: ut fidē sc̄e ecclie defendat.
Ego ero in eo: et ip̄e in me.
Ego misstrabo ei robur et aux
iliū: ego mcedā eū flāma ci
ritas mee: ut nichil velit n̄
me: nichil timeat n̄ me deū
suum. Qd si forte fuit i capo
et ibi p honore meo et fide
mea defendeda supserit mu
licia: nichilomin⁹ ei pdest si
tencio fuit recta. Ego deniqz
in di loro sum p potentiam
meā: et oēs m intēcioē recta
et voluntate bona placē pnt.
Ego at sū caritas: et null⁹
ad me venire p. n̄ qui ha
bet caritatē. Ideo nullis pci
pio hoc facē. q tū seruirent
m ex timore. H̄z quicqz vellet
sic assumē militiā. m place
possent. Dignū q̄ppe effūt
sicut p simplicia a vera professi

one milicie extessu e: sic per
huiusmodi ad uerbi milicie cultu
se reuerti velle ostenderet. ¶
Qualiter xps p fabri et dei u
ba p aurum designat. et quo in
lia uba caritate diuina. Iustitia
recta. et sensu ordinatos huncibz
sunt pponenda. et quod dei predica
tores debet esse solliciti et non
desidiosi ad aurum vendendu. id
est ad ubi deponendum. Cam.

Ego sū sic ut xiiij.
bonū aurifaber qui
mittes famulū suū
ad vendēdū aurū suū p̄ tra-
ditat ei. Tria debes facere. Pri-
mo nō debes dimitte aurum
meū nisi eis qui seruos et luai-
dos habet oculos. Secundo non
dimittas eis qui nullā haber-
t sciam. Tercio habe aurum
meū venale: p̄ deē talētis
ponderis duplīcati. Et uimi-
tus meus tria habet aduer-
sus te: p̄ quibz tibi cauendū
ē. Primo vult facere te des-
diosū in p̄fereō et demōs-
trando aurū meū. Secundo de-
siderat plātare et iſere ali-
qd viciōsu in aurū meū: ut
videntes et pbates au-
credat aurū meū ēē lutū
et putredinē. Tercio poit
in os amicor suorū quō ress-
tat tibi: et dicat dstant au-
rū meū nō ēē bonū. Ecce
ego sū quasi aurifex iste. E-
go oīā q̄ st̄ celo tria fabri-
ci nō malleis et iſtrumentis.

Sipotēna mea et utile. Et oīa
 queriū sūt et fuerūt et fura
 sūt: oīa in p̄scia mea sūt. Nā
 nō mīmū vermis et nō mīmū
 gñū sine me ē neq; sine me
 subsistē p̄t: nec tā mīmū.
 qđ se a p̄scia mea occultare
 possit: qđ oīa a me sūt: et oīa
 in p̄scia mea. Int' oīa tñ q̄
 feci. verba mea q̄ p̄po ore
 locutis sū digniora sūt: tāq;
 aurū ceteris metallis. Ideo fa-
 mulis meis cū quibz aurū
 meū p̄ tñas mītto: tria facie-
 da sūt. Primo nō remittant
 aurū meū illis: q̄ nō habet
 lucidos et claros oculos. Sed
 potes qđe. Qd̄ sibi vult ha-
 be clarū visū? Utq; ille cla-
 re videt: qui habet diuina
 sapiam cū diuina caritate
 qđ quo hoc cognoscendū est?
 Certe hoc manifeste patet.
 Ille enī qui scdm̄ hoc qđ intel-
 ligit. vñit. q̄ se a mīdū vñ-
 tate et curiositate subtrahit.
 q̄ nichil sic qđat sicut deū sa-
 u: hic habet clarū visū: hu-
 ic remittendū ē aurū meū.
 Ille at qui habet sciam̄ sed
 nō diuina caritate in opan-
 do qđ intelligit? ip̄e similis
 ē tero. q̄ quide videt habē
 oculos ad deū s; nō habet:
 q̄ vñit eos ad mīdū et oca-
 put ad deū. Icdo nō ē com-
 tendū aurū meū ei: q̄ non
 habet sciam̄. Qis habet co-
 sciam̄? n̄ qui disponit tpa

ua: ista et cnduta in eterna.
 Qui habet ī celo aim: et cor-
 p̄o in tñ. Qui cotidie cumi-
 nat quo exeat de tñ et vñde
 at deo de factis suis: huc dō-
 mittat aurū meū. Tercio
 debet habē aurū meū vena-
 le. p̄ deē talētis bis pōderā-
 tis. Quid notat in stateca
 in q̄ pōderat aurū: n̄ scia.
 Qd̄ vñ mang q̄ pōderare de-
 bet? n̄ voluntas bona et desi-
 deriū. Qd̄ at sūt pōderā
 iponenda: n̄ spiritualia t̄ cor-
 poralia opa. Aurū ergo meū
 id ē vñba mea qui habe et e-
 mē voluit: debet in scie sue
 stateca examinare et sidera-
 re cū bona voluntate: ut redi-
 dant p̄ eo deē talēta ad vo-
 lūtate meā bene pōderata.
 Primū talētu est visus hoīs
 bene modestus. ut hoī cogitet
 qñtu int̄ corpale visū distat
 et spūale: que utilitas i pul-
 chritudine et visu corporali.
 et que honestas in pulchri-
 tudine et honore angelorū et vñ-
 tutū celestū. q̄ vñit splēdo-
 re oīa sidera reli: que dulcedo
 et qđle ai gnudū in mādatiō
 dei et honore. Hoc talētu cor-
 palis sc̄z visus et spūalis qđ
 est i mādatiō dei et pudicitia
 nō equa lance appedi debet.
 s; spūalis visus corpali ippon-
 derz: et plus i stateca appedz.
 Qa ad aīe utilitatē t̄ corpo-
 ris nūritate apereōdi sc̄ oculi:

ad tamia vno et scurilia sunt
claudedi. **H**oc talentum est au-
ditus bonus. Consideret ergo ho-
mo ad quod valet opera scurilia:
ad quod inepta et risoria. Certe
non sunt nisi vanitas: et quasi
aer pretiosus. Ergo audire de-
bet homo laudes dei et cari-
ca eius: audire debet facta et
dicta scriptorum: audire debet ne-
cessaria aie et corporis in bono
edificatoria. **I**ste auditus pro-
appendet in statera: quod auditus
scurilius. **I**ste bonus auditus
cum olio appetitus in statera to-
tu pondus continet: alio vero
qui vacuus ascendes evanesc-
tus. **T**ertium talentum est talen-
tu oris. Appendat enim homo
in statera conscientie sue opera edi-
ficatoria et modesta: quoniam
sunt utilia et honesta. Atte-
dat etiam opera vana et otio-
sa: quoniam sunt noctua et uici-
lia: et dimittat opera vana
et diligat bona. **Q**uartum ta-
lentum est gustus. Quod enim est
gustus mundus: non miseria in
principio ingressio labor in
progressu: dolor et amaritudo
in fine. Ergo appendat homo
diliget spuiale gustum cum corpore:
et spuialis gustus corpore ponde-
ret. **C**inqua spuialis nunc timor
nunc tristitia nunc tedium
habet: nunc minuit. **H**ic gus-
tus incipit in prima refrenare
voluptatis et modestia dispo-
sitione vite sue: et durat sine

sine in celis in finione et dulce
die dei. **Q**uartum talentum est talen-
tu tactus. Appendet enim homo
quoniam sollicitudinem et miseriam
sentit ex corpe: quoniam inquietu-
dinem a mundo: quoniam stracie-
mam a proximo: et ubique sentit
miseriam. Appendat etiam quis
requies est aie et cum bene disfa-
ciliatur: quoniam dulcedo non
sollicitari in supuacius: et non
ubique sentiet solacionem. **E**t
ergo bene ponderare voluerit
appendat in statera tactu spu-
iale et corpore: et sic appendat
ut spuialis plus appendat et
ponderet quam corpore. **H**ic tac-
tus spuialis incipit et proficit
in pacia etriarum rerum: in pse-
ueracia mandatorum dei: et du-
rat eternaliter in gaudio et pa-
ce getissima. Qui atque plus ap-
pendit corpore reque et tactu
mundi et eius gaudiis quod eternum:
non est dignus tangere aurum
meum: seu leticia mea. **S**extum ta-
lentum est opus hominis. Appen-
det homo diligent in scientia sua
spuiale opus et corpore. **I**llud
ducit ad celestia: et istud ad
mundum. **I**llud vero ad eternam
vitam sine supplicio: istud ad
tribulacionem magnam cum sup-
plicio. **I**nquam aurum meum desi-
derat. appendat plus spuiale
opus quod est in dilectione mea:
quod spuialis manet. corpore
at casura sunt. **S**eptimum
talentum est disposicio temporis.

tempore amper homo ad so-
lo finali recte vacacione: a
tempore quoque naturae sine qua
non potest ad me spuialis si in
tempore non reputat: aliud
tempore utilitatis exercita
potest. **E**t quod homo ratione tempis
tempore se et opus redditus
tempore corporali labou spu-
ialis poneat: et sic dispo-
sit tempore spuialis plus
quam corpore: et nullum
tempore discussione et eq-
ualiter honeste ptesire per-
petuum. **O**ctimum talentum est
tempore corporali bono
tempore: ut qui diues e
tempore huius se extedit
tempore diuina paupero-
rum: et potes quere. **E**t
tempore tempore: quod nichil ha-
bit: et habet voluntate:
et sic secundum. **S**i habere
tempore largitur dare. **N**ec
tempore: reputat enim pro-
tempore: ut talis fuit volun-
tempore quod libet haberet
tempore: et ceteri: non tem-
pore tempore paupibz non mo-
rabitur: et tribulatione: talis volu-
tempore et p modico opere.
tempore diues qui habet
tempore faciat opus cum caritate
tempore qui non habet: ha-
bit voluntate dandis et pro-
vidi. **Q**uia atque plus appen-
det quam quam spuiale: ut quod uniu-
ersitas dicit in et centum mu-
ltos mille non equum me

fine in celis in fructu
 die dei. **C**um nū
 tū tactus. Appendic
 pñia sollicitudinē
 sentit ex corpe. spū
 dinē a mūndo. spū
 mūscis. Appendic
 requies ē aue et a
 ciplinā. spū
 sollicitā. spū
 ubiqz sensat sollicit
 ergo bene pñderat
 supēdat in fauore
 ale et corpore. et se
 ut spūalis plus ap
 ponderet q̄ corpore
 tis spūalis inqñtū
 in pñca. dñciā
 uerā mādatis
 rat. et malit. n̄ fñ
 ce genfss. **C**um pñ
 pñderat corpore rite
 mudi et eis gaudi
 nū. nō ē dignus
 meū. fñlētā
 tū talētū ē op̄. q̄
 dat ho diligēt. et
 spūale op̄ et ap
 duat ad celestā. et
 mūndū. **I**llud vero al
 vñcā sine sufficien
 tribulacionē mū
 plito. **S**ed q̄ autē mē
 derat. appendic
 op̄ q̄ ē in dñcione
 q̄ spūalis manet
 a at infusa sūt. de
 talētū ē disponit

surat. et talis mēsūrator m
 dñgñ ē habē aurū mēu. q̄
 ego qui oīa dedi. et oīa pos
 sū auferre. dignior p̄e dñgñ
 sū. **T**palia at ad utilitatem
 hōis et necessitatē c̄ata sūt:
 nō ad supfluitatē. Nonū ta
 lentū est diligēs dñsideratio
 tpis sūi tr̄sacti et p̄teriti.
Cosidēt eī homo facta sua
 q̄ua fuerūt et q̄nta: et quō
 emēdata sūt et q̄ dñgne. **A**t
 tendat etiā ne forte op̄a bo
 na mūra fuerit q̄ mala?
 q̄ si iuenerit mala sua mālo
 ra q̄ bona: assumat sibi vo
 luntate p̄fectā emēdādi. et co
 nitionem vera de amissis.
Et hec si vera fuerit et fur
 ma: plus ponderabit cora
 deo q̄ oīa p̄tā sua. **O**cim
 talentū ē dñsideratio et dispo
 sicio tpis sūi futuri. **S**i homo
 habet tale volūtate q̄ nichil
 vult diligē n̄ que dei sūt. ni
 chil desiderare n̄ q̄ place no
 uerit deo. òne tribulacionē li
 bent et paciet aplecti. et in
 ferni penas si deus inde ha
 bet dñsolationē et si sic esset
 volūtas dei ferre: hoc talē
 tū oīa excedit. **P**er hoc ta
 lentū oīa venientia facile
 vitant. **Q**uicūq̄ ergo hec
 decē talenta dederit: ip̄e ha
 bebit aurū mēu. **S**ed eos qui
 aurū mēu deseret t̄pliciter
 sicut dixi vult p̄pedire iumi
 cus. **P**rimo vult facē eos de

sidiosos. **A**lia ei est desidia cor-
palis: alia spiritualis. Corporel-
est: quoniam corporis attendiat ad la-
borandum et surgendum et hymen.
Spiritualis desidia est: quoniam homo spiritua-
lis senties spiritus mei dulcedi-
nem et spiritum magis vult in
illa dulcedine quiescere solus quam ad
alios egredi et alios servare in-
uare: ut et illi de dulcedine su-
a principaret. **N**unquid petrus
et paulus habuerunt dulcedi-
nem copiosa spiritus mei? **O**r si
in finibus acceptabile magis
cum dulcedine mentis quam habu-
erunt in profundissimo loco terre
iacuissest absconditi: quoniam exis-
sent in mundo. **A**ttamen ut aliis
ficeret principes dulcedinis eorum
et alios servare edificare posset:
magis elegerunt egredi ad
aliorum perfectum et maiorem eorum
gloriam: non soli esse. et nullos
de spiritu eis data confortare. **I**n
ecclesia amici mei nunc quis li-
bet soli vellet esse et letari
de dulcedine quam habet: attamen
egredi debet: ut aliis principes
fiant gaudium eorum. **S**icut enim tripa-
libus aliis habundans: non ut in
eis solus sed immittit aliis: sic
ecclesia bona et spiritu mea no-
cultari debet: sed diffundi in
alios ut ipsi edificantur. **T**ribus
enim spirituibus hominum amici mei
succurrere possunt. **P**rimo dapsinatis.
scendo per corporibus scilicet cadentibus in
pacta et resurgentibus: tertio
bonisstantibus. **S**ed potes quare.

Quo pnt succē dāpnatis? cū indigēti sūt grā et ipossi-
ble ē eos redire ad grām? Ad
qd ego volo tibi r̄ndē p exem-
plū. Sicut ei si i pfudissimū
aliqd supplicū eent ifnīte
fosse. p quas qui i pfundim
cadet necesse eet q̄d descedet.
si at aliqd obstruerz aliquā
illarū fossarū. nō tam pfin
de ppe obstructionē descedet.
sicut alit' si nulla eet fossa
obstructa. Sic ecīā m dāpnā
tis ē. Qēuis ei ex iustitia me-
a et malitia eoz inducata
pfnito tēpe et pñato dāpnā
di sūt: leuius tñ supplicum
fieret eis si p aliquē a malis
aliquibz refrenaret et ita
tareret ad aliqd bonū. Ette
p̄ misericors sūt m dāpnā
tos: quibz et si mia dicet p
rē: iusticia tñ et eoz malici-
a tradicat. Ido pnt succē
re cadetibz et resurseribz si
docet eos qđo resurgent: pre-
cautos faciat xtra casū: isti
ut quo pficiat et cupidita-
tibz suis resistat. Terno pfici-
pnt iustis et perfectis. Nūqđ
nō et qđn cadat. Utqđ. It ad ma-
iore eoz gloriam et dyabolis fu-
sionē. Sicut ei miles leuit' pos-
sus i bello aplius incitat ex-
prissioē. ad bellū forcius ex-
ciuat. sic electi mei ex tēp-
tacōe dyabolice adūsimis am-
plius eritāt ad spirale labo-
re et hūilitate: et eo feniē

Quo pñt suorum
in mñstruñ suos
bile e cos rōvē
qd ego volo tibi
plū. Sic ut ei si i
alio suppliciū
foſſe. q̄ quas qm̄ i
ndet necesse et
si at alijs obſtru
illarj foſſari. nō rō
de q̄ obſtruſione
ſicut nūt ſi nulla e
obſtruſi. Sic enā
tis ē. Cuius ei erat
a et malitia eorū pñ
phnito rēpē et pñ
di ſit. leuus in ſup
fieret eis ſi pñlaci
aliquibz refrenari
tarēt ad alijs bonis
q̄ misericordiſ ſu
tos. quibz et ſi mā
re. iuſtina in e
ria rendant. In p
re cadiſ et rñ
doct eos qd rñ
cauros ſuare mā
ut quo pñficiat ergo
tibz ſuas rēſſic
pñt iuſhō et perhō
nō et qñ adid. Unda
iore eorū gloriā et dñ
ſionē. Dñe ei mā
ſuā i bolo apñs mā
pñficio ad bellū fer
aciat. ſic eleſ mā
trōe dñblosa obſtru
plū cr̄m̄ ad ſpñl
rē et hñlum̄ et o

Deſcribit ad cōnā glē ac
rendā. Ego ſiba mea ab a
mīcī meis nō occultet: q̄ au
dīa grā mea apñs ad de
uocatōne meā pñt exataci.
De ſcō q̄ ūmīg meus la
borat ut aurū meū videat
lūtū p̄ aliquā infidelitatē?
ideo cū tñſſcribut̄ aliq̄ addu
cat ſcriptor i testimoniū diuos
fideles vel vñū pbate aſae:
et examinato ab eo qd ſcriptū
ē. tr̄mittat ad quos velit:
ne forte ſi abſq̄ testimoniō in
mang ūmīcor venerit adda
tur eis aliq̄ falsoſatis: ex quo
ſiba vitatis apud ſimplices
poſſit denigrati. **D**e triſc̄
q̄ ūmīg meus ponit i os aī
torū ſuorū ut reſiſtar auro i
meo! ideo dicat amici mei co
tradictibz. Iſta ſiba. In auro
ſibz oſtenſorū nō ſit n̄ q̄
tria ſiba. Dοcet ei time rē:
dilige pie. deſiderare celeſtia
ſapiet̄. Pbat̄ ſiba et videte:
et ſi aliq̄ ūmīeritis iudicate.

Verba xp̄i ad ſponsa de vi
a padifi in ſu aduētu ap̄ia
et de ardēti ei caritate nobis
enſa. mltas paſſioēs a ſu na
tuitate uſq̄ ad mortē p nobis
ſuſtinet̄. et q̄liq̄ nūt via iſer
nē lata et padifi eſt ſtricta.

Maris q̄re Ca". x.
italia loquor. et cāta
oſtendo tibi. Nūq̄
xp̄ te ſola. No utiq̄: ſi p̄t
aliq̄ edificationē et ſalutem.

Nā mūdus erat q̄i quedā ſo
litudo in q̄ non erat n̄ vna
via: q̄ deducebat ad maximū
abifū. In abifō at erat duo
receptacula: vñū erat ſic pro
fundū q̄ nullū habebat ſub
ſe fundū: in qd qui deſcederūt
nūq̄ aſcederūt. Iſdm vō nō
erat ſic profundū ut pmū nec
ita horribile? ſi quicq̄ deſce
derūt in ipm ſperabat ſibi
auxiliū. deſideriū et dilatio
ne quāda habebat nō muſeri
a: tenebras expiebat nō pe
nas. Iſti at qui habitabat in
iſto ſecundo receptaculo clam
bāt cotidie ad ciuitatē quāda
optimā ppe iactētem: q̄ plena
erat dñbz bonis et delicatoribz.
Clamabat at valent. q̄ ſacie
bat viā ad ciuitatē q̄ iwent?
Iſi ſolitudo et ſilua ſic deſa e
rat. q̄ p̄ densitate nec tñſmu
grare nec iſedē valebat: ſi
nec fortitudinē ad ppanoram
viā habebat. Iſi qd clamabat?
De clamabat ſic. O deus ve
ni et da auxiliū: monſt viā:
et illūna nos qui expectau
te. In alio at nō ē nobis ſal
n̄ in te. Iſte clamor aſcedebat
i celū ad aures meas: iſte
traxit me ad miām. Ego at
mitigata clamore tanto ve
ni in ſolitudine ſicut pgnus.
Iſi anq̄ incede et laborare
i capere: vox ante me ſonuit
q̄ dixit. Securis iā poſita ē
ad arborē. Que fut vox iſta?

n*iohanes baptista qui an me*
in hemo missus clamabat. Se
curs ad arbore posita e. **Q**uid
ret. **I**omo in patre sit: q*z iam*
securis pata e. **E**t venit ille
q*z via ad ciuitatem parado:* et
extirpabat o*ia obstru*cula. **E**go
at venies ab ortu solis usq*z ad*
occisum laborau: et ab i*m*erna
t*e* mea usq*z ad mortem crucis*
opatus fui salutem: fugies in
*principio ingressio*is in solitu**
*dine ista p*pt* immicos meos*
*sc*z herode p*sequere*.* **T**eptatus
a drabolo fui: et p*secutio*es**
pass*9 ab hoib*z.* **D**e*n* labo*es*
multiplices pass*9. co*medeb*a***
et bibeb*a*: et alias nat*e* ne
cessitates expleui absq*z p*co**
ad fidei i*structione* et ve*n*atu*r*e
assu*p*te on*s*ione. **D**einde
via ad ciuitate*sc*z celeste p*pa***
r*as et st*ria* suborta extirpas*
aculei et spine acutiss*e* pu*pugfere lat*m*en*u*:* et acerbi
clavi vulnerau*er* manus
et pedes meos: dentes mei et
gene mee male tracte sunt.
Ego at pac*et* suffere*n*o re*trocess*i**. **H**eo feruecius p*ressi*
tan*q*z* a*ial q*z* i*edia* i*fectu cu***
sp*irit ho*m* et se lancea ten*
dente uiuit in lancea p*pter*
desideriu*m* i*ni*: et quo plus ho*lancea* in viscera a*ialis* in
truse*it*: tanto plus a*ial p*pter**
desideriu*m* ho*is se*p*m econtra*
i*trud*i* lancea: donet viscera*
et tot*u* corp*9 p*so*diu*t*** **S**ic ego ta*ta****

ho*is*

ta caritate arsi ad au*am*: q*z cu*
ndere o*ia acerbiss*ia* tormentum*
et experire*et*: quo magis homo
voluntarius fuit ad occidendum
me: tanto plus ard*et*ior era*et*
ad pac*ed*u** p*salute au*am**.
Sic ergo ego in solitu*d*ie** ista
mudi cu*m* miseria et labore
p*ressi*: et p*pau*u* via in san*
*gu*ue* et sudore meo.* **Q**ui q*z*
mudi bene solitudo d*icit p*re**
q*z ab eo o*is* v*otus deficebat**:
et solitudo v*ictor* remane*et*.
In quo no*n* erat n*o* una via:
p*qua* o*es ad infernum desce*
debat. **H**o*z d*ap*na*ci ad d*ap*na*tione**: boni at*ad tenebras*
solas. **I**ongu*igit* future sal*u*
naci*is desideriu*m* misericordi*
ter audie*s* veni sicut p*eg*ing**
ad laborad*u*u**: et in cognosc*en*
pot*eri*u*u*** et deitate mea. p*pau*u**
via que dicit ad celu*i*. **H**anc
via amici mei vide*tes* et dif*ficultate*
laboris mei et ala*citate* animi desiderates. gau*dentes*
secuti*su*u** sunt mult*e* et mi*to* t*pe*. **H**o*z* n*u*c vox i*mutata*
e*que clamabat: estote pa*
ti. **V**ia mea i*mutata* e*et*
succurre*ci*u** it*ep* fructu*u*u** et
spineta*u*u**: cessauer*it*u*u*** i*ced*
tes p*ea*. **V**ia at*inferni a*
per*ta* e*et lata: et tr*se*unt*
p*ea plurimi.* **A**tt*n* via mea
ne e*c*et* ob*litia o*ino* et negle**
ta*p*au*u* amici mei p*desi***
derio celestis p*ri*ue** p*ea*. q*z* i*se*u*u***
aues t*ns*mu*frates de rubo i****

tubū. q̄i occulte p̄ tñore serui
 entes; q̄ p̄ vñā mñdi trñsire
 oibz videt felicitas et gau-
 dii. **D**tea q̄r vñā mea fac-
 ta ē arta et vñā mñdi lata;
 clamo nūc ad amicos meos
 in solitudine idē in mñdo: ut
 a vñā que ducit ad celū extur-
 pet spinas et cibulos. et ppo-
 nat vñā meā icedētibz. **N**a
 sicut sc̄ptū ē. b̄ti sūt qui no-
 piderunt me et crediderunt: silē
 felices sūt illi qui nūc credit
 vñis meis et ope ea xp̄let. **E**go
 ipse sū q̄i mater occures si-
 lu suo errati: q̄ in vñā porti-
 git ei lumen ut videat iter?
 obiuat ei p̄ amore i via ab-
 breuando vñā eis: et appropi-
 quās aplectit en et gratula-
 tur. **D**ic ego oibz reūtentibus
 ad me et amicis meis occ-
 rā cū caritate: et illūnabo
 cor et animam eoz addiunā
 sapiam. **A**mplicti eos vo-
 lo cū oī gloria et celesti cu-
 ria ubinō est celū subtilit̄
 ra iferius. **H** dei visio? vbi
 nō cibz vel potus: **S** dimadec-
 tatio. **M**alis at aperiatur
 via ad ifernū: in quē infre-
 dietes nūq̄ astedet. **C**are
 b̄t ei gloria et leticia: et i-
 plebit̄ miseria et obypbris
 sempitno. **I**deo logr̄ vba ista
 et ostedo caritatem meā: ut
 reūtant ad me q̄ auersi sūt:
 et recognoscant me creatore
 suū quem oblii sunt.

Verba xp̄i ad sponsa q̄re
 ei magis loquit̄ q̄ alijs ipsa
 melioribz. et de cibz a xp̄o
 sponse p̄ceptis et de cibz phi-
 bitis et de cibz p̄missis et de cibz
 fultis. optimū documētū. **C**a?

Irant multi **xvj.**
 cur tecū loquor. et
 nō cū alijs q̄ meli-
 ore habet vitā. et longiori
 tpe in seruierūt. **C**ibz p̄ exē
 plū r̄ndeō. **E**st dñs qui habet
 plures vineas. et i pluribz
 trax locis: et vniuersalibz vi-
 nū sapit de tia illa i q̄ plā-
 tatiū ē. **C**ū vō vinū exp̄ssū
 fuit: dñs vinearū q̄iis bibit
 de vino mediocri et leuiori;
 et nō de meliori. **O**si forte
 videntū alijs et astutum
 dixit sic dño. cur sic face vo-
 luit? r̄ndebit dñs: q̄r hoc vi-
 nū magis sapit fibi et dñcis
 fuit tūc tpis. **N**ec ideo dñs
 meliora vma effundit et co-
 repnit: s̄ et ea ad honore et
 utilitate sua tpe agnus refert
 seruat: vnuqdq̄ ad qd̄ tūc ē
 aptū. **D**ic ego feci tibi. **E**go ml-
 tos habeo amicos quoz vita
 dulcior ē in melle: delicii
 lor oī vino: et lucidior in co-
 spectu meo sole. **A**ttū q̄r m̄
 sic placut. elegi te i sp̄m me-
 u? nō q̄ tu illis es melior à
 eis. xp̄anda v̄l meritis eoz
 dignior: s̄ q̄r sic volui. qui de
 t̄pietibz facio sapientes. et de
 p̄coribz iustos. **N**ec q̄ tecū

106

tales gracia facio ideo stepno.
Et magis eos ad aliam utilita-
tem meam et honorem putum
iustitia exiget reservabo. Sed
huius te in orbem: et non turbe-
ris nisi de peccatis tuis. Dilige e-
tiam oes quod te odire vident et
tibi detrahunt: quod ipse maiore
occasione dat tibi ad cona.
Primo papio tibi tua facie:
scilicet nichil desiderare nisi deu-
tuum: sed abite ab omni
superbia et arrogancia: tunc o-
dere in perpetuum carnis luxu-
ria. Tria mando tibi non facie.
Primo diligere uba vanam et sc-
rilia: sed excessum ciborum et
aliorum rerum superfluitatem: et
tunc fugere mundi gaudium et le-
uitatem. Tria permitto tibi fa-
ce. **P**rimo moderatum somnum
ad habitudinem bonam: sed re-
patus vigilias ad corporis ex-
ercitationem: tunc moderatum
cibum ad corporis fortitudinem
et sustentationem. Tria si do
tibi facie. **P**rimo labore in ie-
nibus et opibus bonis quibus per-
mittit regnum celorum: sed ea
quod habes ad honorem dei dispo-
ne. Tunc ipsis tibi cogitiae duo
ximue in corde tuo. **P**rimo quod
feci pro te: paciendo et morie-
do pro te. Hec cogitatio exci-
tat caritatem ad deum. Sed o-
dora iusticiam meam: et futurum
iudicium. Hec iicutit timorem in
suo. Quarto demum est quod pa-
pio et mando. et ipsis. et pec-

mitto: hoc est obedire ut tene-
ris. **H**oc papio quod deus tuus
suum: hoc mando ut non aliud facia-
s: quod dominus tuus suus. **H**oc per-
mitto tibi: ipse et sponsus tuus
suum. **H**oc et ipsis: quod amicis tuis
sum. **V**erba Christi ad sponsam
que deitas vestigia veraciter nata
panda est. et de multiplici sup-
placatoe hominis per dyabolum ista
gama. et de multiplici reme-
dio in hominibus adiutorium per Christum
addito et suppleto. **C**apitulum xij.

Filius loquitur ad spousam
sa dices. Credis tu
firmitate quod hunc per
tenet in manibus sit corpus
dei. **H**abundat illa. Ego credo
firmitate: quod sicut ubi missum ma-
tie factum est in ventre eius caro et
sanguis: sic hoc quod nunc vide
o in manibus sacerdotis. credo esse
verum deum et hominem. Cui vnde
dominus. Ego sum idem qui loquor
tecum eternalitatem manes: et in
utero virginis humanam non tam a-
mittens deitatem. Deitas mea
a merito propter vocari vestrum: quod
in ipsa duo sunt: scilicet potentia po-
tentissima non quod est ois potestigia.
sed sapientia sapientissima: de qua et
in qua est ois sapientia. In ipsa igit
deitate omnia quecumque sunt: omnia
onabilitate et sapientia ordinata sunt.
Non non est una tytella in re-
lo quod non est in ea et per ea ipsis
tuta et prisa: non unum habemus
in terra. non una sintilla in inferno
est quae eius substitutione exca-

peratur. sed et id abs gratia se pos-
se voluntate. Nunc mutari
est dies una trecenta in celo:
Domus sancta trecenta est pfectio
in gloriam: sic ubi pfectio est
in honoris omnium instituta
Quare at die omnium martyrum
in terra: in quo trecenta dia-
conia sunt: Nec in illa
magnis modis dispositio
sunt et gaudientia excedunt
hunc arctum: una sancta
in terra: non quod in inferno
est in iudea: Sic ut
sancti predicti ab igne: sic ab
iudea predicti predicti ois in
iudea et malitia: ut spiritus ipsius et
affectiones habeant iudeam
non solum nullam. Ergo opere
in iudeam suam et paciam: ido-
nis si dispositio est ut
sunt nichil proualeat:
consonabiliter aliqd can-
tum: si omnia raciocini
sunt: sicut uniuscumque
affidat. Deitas igit
consecratio vestra nuncipari per
maximam ostendit
angelorum. Crevit
ipsa libido in honore et si-
tu et delatione: ut et ca-
pere et obedire: et
in nichil diligenter nisi
obedientia qua deo et in
angelorum male errare:
non maneat voluntate sua:
non igit voluntate sua
terram deum: ita quod virtus

mutto; hoc ē obediens.
 rie. Hoc ē papio quod
 sūt; loc modo ve-
 as; qd̄ dñs tuus
 mutto tibi; ip̄ er fū-
 sū. Loc; qd̄ fūlo; qd̄
 sum. **V**erba
 alē deitas vī vī
 pada ē; et de mā
 plāmōe hōis p
 gām. et de mā
 dō in hōis adū
 addo; et fūlē
Flūs lā
 fā dīaz
 fēnūt qd̄
 tener in manū
 dei. **H**īndit illa. Gā
 mīte; qd̄ fīna vī
 tie fūcti ē in vī
 sangūs; fīchā
 o i manib; fācē
 verū dēū i hōis
 dñs. Ego sū de
 tecū eērālā mā
 uco vīgnā hām
 mītēnō deīm. **D**
 a mērō p̄ vī
 i ip̄a duō sū; sc̄ p̄
 tēnīssā nō qd̄ sū
 sc̄dō sāpīa sāpīssā
 m̄ qd̄ eōs sāpīa.
 Deīm oīa quātū
 omībility; sāpīe
Nā non ē vī
 lo qd̄ non ē i et p
 tūca; et pūla; nō vī
 in rīa; nō vī fūlē
 no qd̄ qd̄ vī sāpīa

dat. et qd̄ ab ei p̄ntia se pos
 sit occultare. **N**uqđ murāis
 qd̄ dīxi vīa tōtella i celo;
Deniqđ sicut tōtella ē p̄fāo
 vīi glosati; sic vībū p̄fāo ē
 oīm. et i honore oīm institu
 tū. **Q**uare at dīxi vīnū acho
 mū m tra; n qd̄ trena oīa
 tñscōria sūt. **N**ec tñ illa
 qd̄tūcūqđ modīta dispositio
 nē dei et p̄udētā exēdūt.
Quare at dīxi vīa sānti
 lā m īferno; n qd̄ i īferno
 nichil ē n īudia. **S**icut enī
 sc̄tilla p̄cedit ab igne. Sic ab
 īmūdis sp̄tib; p̄cedit oīs in
 īudia et malitia; ut sp̄ ip̄t
 eōp fātuores habeat īudia.
 caritatē vō nullā. **E**rgo qd̄ i
 deo ē p̄fecta sāa + pācia; id
 enīqđ sicut dispositū ē ut
 potēcie dei nichil p̄ualeat.
 nec uracionabilitā aliqd̄ cau
 saci p̄t factū; sī oīa rācōbili
 ter facta sūt; sicut vītūqđ
 rei cōgruebat. **D**eitas igit̄
 qd̄ veracit̄ vītus nūcupari p̄t;
 vītūe sūa maximā ostēdit
 i creatōe angelōz. **C**reāuit
 eos qd̄ p̄pe sibi in honore + si
 būp̄sis i delatationē; ut + ca
 ritate habēt et obedētā; m
 vītate qd̄ nichil diligēt nisi
 dēū; obedētā qua deo i oī
 bus obediret. **L**otra het duo
 quidā angelōz male errātē.
 male mouerūt volūtate sūa.
Verterūt qd̄ p̄pe volūtate sūa
 directe oīra dēū; ita qd̄ virtū

erat eis odiosa. **E**t ideo qd̄ deo
 erat oīru; eis erat curu. **E**t
 ex isto iordinato meruerūt motu
 casū; nō qd̄ deitas enī ip̄is cre
 asset; sī qd̄ ipsi ex iordinatō
 sc̄iē sue sibūp̄s enīde casū pro
 curauerūt. **C**ū ergo vidisset
 deus i suo exercitu celesti di
 minutionē ex p̄prio vīcio ip̄o
 tū factū; fecit iter deitas vī
 tute sūa. **N**ā creāuit homē
 enī corpe et aīa. **E**idē vō dedit
 duo bona; libertē sīz facēdi bo
 na; et omittēdi mala. **Q**ā enī
 plures angeli creāti nō debe
 ret; iustū fuit ut hō haberet
 libertate ascēdendi si vellet i
 dignitatē angelōz. **A**īe hōis
 dedit deus duo bona; sīz rāci
 one discernēdi oīra a oīris.
 et meliora ab optimis. **S**edō de
 dit ei fortitudinē in bono sta
 di. **C**ūqđ ista caritatē ad hōi dei
 nē vīderz dyabolō; cogitauit
 secū ex īudia sīt. **E**cce deus
 qd̄dā nouū fecit qd̄ in locū
 nūm p̄t ascēde; + pugnādo
 vītē qd̄ nos negligēt deliqm̄.
Si potē illud supplātare et
 dec̄ipe deficiēta pugna; et
 tūt ad tātā dignitatē nō ascē
 det. **D**einde excoſitato oīlio
 deceptiōis. deceperūt ex ma
 licia sua p̄mū homē; et m
 enī ex iusta p̄missiōe mea p̄
 ualuerūt. **B**z quo vīl qd̄ vī
 tūs ē homo. **V**tiqđ qd̄ dimi
 sit vītūe + fecit p̄hibitū; qd̄
 magis delectabat p̄missio

Serpentis q̄ obia mea. **P**ter
hac igit̄ mobediciā nō de-
bebat ī celo eē q̄ itep̄ sit de-
ū: necā i fēno: q̄ aīa suffi-
rente carōe considerabat qd̄ se-
at diligent̄. et assūpsit sibi
actionē p̄ amissō. **P**reā v̄tu
osus deus considerās miseriā
hoīs dispositus ei q̄i vna cū
todiā t̄ locū captiuitatis: ut
in eo homo experiret̄ infirmi-
tate sua: donec meret̄ ascen-
dē ad dignitatē quā amisiit.
Hec interī ppndes dyabolus
voluit interficē aīam hoīs p̄
ingratitudinē: et immittens
stertus suū in aīam sic obū
brabat intellect̄ illig: q̄ nec
habebat dei caritate nec ti-
more. **O**bluiscerat q̄spē iusti-
tia dei et iudicū eīg itepne-
bat: et ideo nō timebat: et
dabat obliuioni bonitas dei.
et donū eīg. et ideo tūc nō di-
ligebarat: s̄ sic obūbrata scia
miserabilit̄ stabat hoīes et
miserabilis ceciderunt. **Q**uis
vō sic dispositus fuit homo. nō
tñ adhuc defuit v̄tus dei: ymo
ondit miām suā t̄ iusticiā.
Misericōdā ostendit hoībz scia-
de et alijs bonis: q̄ tpe pfimi-
to obtineret auxilū: p̄ qd̄ fer-
uor et dilatio ad deū excitabat.
Ostendit t̄ iusticiā scz ī dilu-
cio sub noe: p̄ qd̄ timor dei co-
dibz ifundebat. **P**ost hec aut̄
dyabolus nō destitit adhuc ite-
rū iquietare hoīem: s̄ duabz

malicijs alijs aggressus ē eū.
Primo tmisit ei pfidia: scđ
despacionē. **P**fidiam: ne tec
deret hoīes verbo dei et ut
mirabilia ei⁹ fato deputaret:
despacionē vō. ne sperarent
salutē t̄ glorie amisse adept
onē. **C**onc̄ hec duo deus v̄tu
osus nō destitit alia duo v̄me
dia oppone. **N**ā atra despa
tione dedit spem. nōmās no
mē abrahe: et p̄mittes ei de
semīe ei⁹ nasciturū. q̄ ad amiss
sa hēditate reducit eu et fidei
ei⁹ seq̄tes. **I**n sup et istiuit p̄phe
tas: quibz modū redepois t̄ o
ca t̄ tpa passiois ondit. **C**onc̄
scđm sc̄z atra pfidia loq̄batur
deus moysi: et ondit ei legem
et voluntatē suā. et v̄ba sua signis
et opibz adiiplebat. **H**ijs iple
tis. nec adhuc malicia dyaboli
destitit: s̄ hoīnē ad detiora sp
mīstigās tmisit cordi ei⁹ alia
duo. **P**rimo sc̄z cogitare legem
nimis idolerubile: et iquem in
in ei⁹ obseruacōe. **S**cđo tmisit
ei q̄ q̄ in credibile videt et ni
mis difficile: ad credendū q̄ ds
ex caritate vellet mori. et ex
caritate t̄bulari. **C**onc̄ hec duo
deus iterū alia duo remedia
dedit. **P**rimo ne hoī mīgetaret
in legis duricia misit filiū si
ū in v̄fis uterū: q̄ assūptu
manitatem cōpleuit ea q̄ legis
erat: deinde p̄m legē mitiga
uit. **C**onc̄ scđm ondit dens vir
tutē maxima. **N**ā mortuius

malicie alijs agit
 Primo imisit ei
 despatio*n*e*z*
 deret hoies verb*o*
 mirebilia ei*f*aci*o*
 despatio*n*e*z*
 salut*e* + glorie cons
 one. Cont*h*ec d*u*
 osus n*o* despatio*n*e*z*
 dia oppone. *f*u*z*
 tione dedit spem*r*
 me abrake*z* et p*ro*
 sem*u*e*z* e*o* i*n*st*u*
 sa h*ed*iment*e* red*u*ce*z*
 ei*s*equ*z*. Insup*z*
 t*u*bi*z* quib*z* mod*u* r*el*
 ta + op*z* passio*n*e*z*
 s*d*am*z* et*z* et*z* p*ro*
 deus m*o*ys*e*: et*z*
 et volu*m*ent*e* su*z* et*z*
 et op*z* ad*pl*e*z*
 t*u*b*z* nec ad*du*ce*z* mal*u*
 dest*z* et*z* ho*z*ne*z* al*z*
 insig*z*no*z* imisit*z*
 duo. *P*rimo sa*z*
 nim*z* i*tol*erab*z* i*in*
 in*z* ob*z*fer*z*ne*z*
 ei*z* q*u*i*z* m*er*it*z* de*z*
 mis*z* diff*u*l*z*: id*z*
 et cur*z*re*z* rel*u*et*z*
 cur*z*re*z* t*u*nd*z*
 de*z*us i*ter*ra*z* al*z* da*z*
 ded*z*. *P*rimo ne*z* i*ter*ra*z*
 in*z* leg*o*z dur*u*a*z* m*er*
 u*z* in*z* v*er*so*z* i*ter*ra*z*
 man*u*itate*z* c*on*plet*z*
 erat*z*. De*z*inde p*ri*mo*z*
 i*ter*ra*z* f*u*
 t*u*tu*z* max*u*ma*z*. *P*ri
 m*z* creator*z* p*ro* creature*z*. i*n*st*u*
 ip*z*? t*u*bul*z* e*z* i*n*oc*z* us*z* q*u*ad
 ult*z* p*u*ct*z*: sicut p*ro*p*he*ras
 fuit p*ro*ph*et*u*z*. *N*ec ad*h*ic*z* c*essa*
 uit ne*z*cia dyaboli*z*: *H*ec*z* ex*z*
 se ad*h*ic*z* cont*h* ho*z*ne*z*. al*z* du*z*
 im*z*te*z*. *P*rimo ei*z* cord*z* ei*z* ut
 v*ba* mea hab*u*nt*z* p*ro*dec*z*ion*z*:
 sed*z* ut op*z* mea q*u*i*z* dare*z* ob*z*
 li*z*ui*z*. Cont*h*ec du*z* v*tu*ts dei*z*
 iter*z* inc*u*pit*z* den*u*str*z*re*z* al*z*
 duo rem*u*dia*z*. *P*rimo ut v*ba* mea
 redu*u*c*z* in*z* ho*z*e*z*: sed*z* ut op*z*
 mea ad imitation*z* assum*z*.
*I*deo dux*u*t te deus i*z* sp*u*m su*z*:
 on*z*dit + p*ro* te volu*m*ent*e* su*z* in*z*
 ia su*z* am*u*cis su*z* spe*al*it*z* g*o*
 duo. *P*rimo ut mia on*z*dat*z*
 ren*u*on*z*ri*z* add*u*sc*z* ho*z*es ad me*z*
 mor*u*a*z* car*u*tit*z* + passio*n*e*z* dei*z*:
 sed*z* ut i*n*st*u*cia dei*z* at*te*dat*z*
 et sever*u*ta*z* i*udi*c*z* me*z* time*z*
 at*z*. *P*re*z*a dic*z* ist*z* ut q*u*i*z* mia
 me*z* i*an* ven*u* p*fer*at*z* ea*z* i*lu*
 re*z*: ut disc*u*at*z* ho*z*es q*u*re*z* mi*u*am*z*
 et de*u*id*u*c*z* s*ibi* p*ra*ue*z*. *I*nsup*z*
 dic*z* ei*z*. q*u*i*z* ver*ba* mea *sc*ipt*z*
 s*int*: t*n* p*u*is an*u*ici*z* deb*u*nt*z*
 et sic ven*u*re*z* i*op*a*z*. *S*icut per*z*
 exempl*z* intellig*u*e*z* pot*is*. *C*um*z*
 m*o*yses accept*u*ra*z* erat leg*em*
 p*pa*tra*z* erat v*ig*a*z* et dolate*z* tabu*le**z*
 no*z* t*n* m*u*rcula*z* fec*u*t cum*z*
 v*ig*a*z* an*q* n*ec*itas*z* erat + t*ep*
 re*q*ue*z*bat*z*. *V*en*u*te*z* at*z* t*pe* ac*z*
 ce*pt*ibili*z*: t*u*ic*z* on*sa* s*u*t m*u*rcula*z*
 + v*ba* mea op*z*ib*z* ded*u*cta*z*. *S*il*z* et*z*
 ven*u*te*z* nou*z* le*ge* p*mo* corp*z* me*z* t*res**z*

bat ad etat*e* deb*u*ta*z*: de*z*inde v*ba* mea audie*z*bat*z*. At*z* l*ic*et v*ba* audie*z*bat*z*: t*n* n*o* habeb*u*at*z*
 in*z* se vim + fortitudine*z* an*q*
 ven*u*ret*z* op*z*: nec x*plet*ione*z* ha*be*bat*z* an*q* p*ro* passio*n*e*z* x*plet*ia*z*
 o*ia* q*u*i*z* de me erat p*ro*phata*z*: sic e*ia*
 n*u*tr*u* n*u*tr*u* e*z*. *N*ā l*ic*z v*ba* cur*u*
 tatis mee sc*ipt*a*z* sit et port*u*ri*z*
 de*z*beat*z* in*z* nau*z*du*z*: n*o* t*n* vim
 habe*z* poter*u*nt*z* an*q* in*z* lucem
 plenaria*z* vener*u*rit*z*. *D*e t*ib*
 mirabilib*z* q*u*i*z* x*ps* fec*u*t cum*z*
 sponsa*z*. et quo*z* visio angelor*z*
 p*pt* pulchritudine*z* et visio de*z*
 monior*z* p*pt* turpitudinem*z*
 e*z* intolerabil*z* i*in* sua e*cent*ia*z*
 et q*u*re dignat*z* e*x*ps tal*em*
 v*du*am hospitari. *C*a*m* xvii.

Oria mire*z*lia fec*u*
 tec*u*. Vides ei*z* sp*u*
 lib*z* o*ci*lis*z*: aud*u*is e*ti*
 ci*z* sp*u*alib*z* aurib*z*: tu sent*u*
 corp*u*li manu*z* sp*u*m me*z* in*z*
 tuo v*iu*eti*z* p*ect*ore*z*. Visio qua*z*
 vides n*o* vide*z* t*ibi* sicut est*z*.
*S*i ei*z* vides sp*u*ale*z* pulchritu*z*
 ne*z* angelor*z* + ai*z*az sc*ir**z*: cor*z*
 p*u*is tu*z* n*o* sufficit*z* vide*z*: sed
 r*u*p*er* q*u*i*z* vas corrupt*z* + pu*z*
 trid*u* p*pt* gaud*u*u*z* a*ie* ex*z* visio*z*.
*S*i at*z* vides demones sicut s*u*c*z*
 aut*z* vi*u*es cu*z* n*o* mio dolore*z*: q*u*i*z*
 morer*z* p*ro* sub*stant*ea morte*z*
 p*pt* trib*u*le*z* vision*z* e*or**z*. *I*deo in*z*
 dent*z* t*ibi* sp*u*alia q*u*i*z* corp*u*lia*z*.
*A*ngeli + a*ie* vide*z* t*ibi* in*z* sili*z*
 tudine*z* ho*z*ne*z* q*u*i*z* hab*u*et*z* vita*z* et
 ai*z*am*z*: q*u*i*z* angeli v*iu*uit*z* cu*z* sp*u*

suo. Demones videnti tibi i for
ma q̄ est ad mortē + mortalib;
ut in forma animali ut alia et cetera
Illa enī habet mortale sp̄m:
q̄ moriēt̄ m̄ne morit̄ sp̄m
Oraboli ei moriūt̄ in sp̄m: s̄t
fine ei moriūt̄ et sine fine vi
nit. Sp̄ualia ei vba. cū silen
dine tibi oñdit̄. Int̄ oñia aut̄
e istid̄ mirabilibus: q̄ sp̄s meo
in corde tuo sentit̄ mon. xi.
Tūt̄ illa r̄ndit̄. O dñe mi et
fili⁹ b̄finis. q̄re dignat⁹ es tu
tam vile vidua hospitari. que
paup̄sum i oñbz bonis opibz.
et modici in ascie intellect⁹. t̄
sup̄ta in oñ p̄co longitn̄ita
te temp̄is. Cui ille r̄ndit̄. Ego
habeo tñ. Primo. ego possū
pauperē ditare. iſpiētē et
modici intellect⁹ et face suffi
ciētē et intelligentē: ego suffi
cio etiā antiqui ad innētūtē
renouare. Hic ut ei semper co
portat i valle stipulas sicutas.
mt̄ q̄s oportet stipulas vniq
arboris q̄ extius ē sic ex na
tura et mt̄ calida: in quam
p̄mo venit calor radij solis
et icēdit. Deinde ex ip̄a oes
stipule accendit: sic oportet
te agregare oes v̄tutes. q̄bz
a petis renouari possis. Int̄
q̄s vñi lignū habe debes qd̄
intius calidū et extius ē sic
cū: id ē cor qd̄ purū sit + sic
extius ab oñ mudi de
scendit: et intius plenū oñ m
nente. ut nichil velis nichil

desides n̄ me. Tūt̄ in hoc p̄
mo veniet ignus caritatis
mee: et sic icēderis oñbz v
tutibz: in q̄bz accendit + a
petis purgant̄. resurges q̄si
aus renouata depositam pel
le delācois. Verba xp̄i ad
sp̄osa q̄lit̄ deus loquit̄ amic⁹
suis p̄ pdicatores et p̄ cibula
rōes. et quo xp̄s p̄ ap̄u pos
sessore et eccl̄ia p̄ aliueolum
et xp̄iani p̄ apes designat̄
et q̄re mali xp̄iani int̄ bonos
vne p̄mittitur. Cap. xix.

Ego sūt̄ deus tuus sp̄s
meus introduxit te
audire et vnde et se
tire. Audire vba mea: vide
silitudines: sentire sp̄m meū
cū gaudiō et deuocōe aie. In
me ē ois mā cū iustitia: et i
ustitia mā. Ego sūt̄ sicut ille
qui uidet amicos suos cadē i
via ubi calbos horredūt̄: de q̄
ip̄ossibile ē asurge. Quibz a
mīcis loqe p̄ eos qui habent
intelligētiā sc̄ptūt̄: loquor
p̄ flagella: p̄ caueo eos de pi
culo eorū: si ip̄i econtr̄. Nā m
ūtū vadit̄: nō curates de b
bis meis. Verba mea nō sūt̄
n̄ vñi vbiū. Hoc ē. couerte
petor ad me. Vadis ei p̄ca
lose q̄ iſidie sūt̄ in via: eta
re p̄ tenebris cordis tui q̄les
sūt̄ abscondit̄. Hor vbiū men
dēp̄nit̄: hec mā mea neg
ligit. Verūpt̄ ip̄ius sic mu
serors sūt̄ q̄ eos peccantes

desiderio in me. *Cum*
 mio veniet iugulatio
 mee: et sic iacent
 tibi: in quibus animis
 peccatis pergitur. *Et*
 auctor renoniam deponit
 le delitoscos. *Qui*
 sponsus alii deus nos
 suis per dimicabat
 coes. et quod tempore
 secesserat et emam pia
 et xpianum per apes
 et que mali tempore
 viue pmutato. *Si*
Ego si doceo
 mentem meam
 audire et sa
 tire. Audire vobis me
 silitudines. scimus
 cu gaudios et deuagis
 me eis misericordia
 iustitia mia. *Et*
 qui videt armis sua
 via ubi cahos hinc
 impossibile est. *Si*
 nunc loquens tu
 intelligam spem
 per flagella penitentia
 culo eorum. si spem
 iuuui videntur. non nesci
 bius meis. Verba mea
 non vnuibz. *Hoc* ad
 patrem ad me. *Vobis* p
 lose quod istud sit in vob
 re. per tenetis ad eum
 sic abscondit. *Norbi*
 de pmi: hermua mar
 light. *Venit* pmi quod
 sententia sui ipse pmi

moneo? tñ ut si iustus qd ecclia
 si oes angelii trahent eos no
 posset auerti: nisi ipmiet mo
 uert volutate sua ad bonum.
Si vo ipi voluntate auerterit
 ad me et affectu i me asense
 rit: no oes demones eos re
 tine posset. **E**st unus quida
 qui dicit apes in possessione
 domini sui. **D**e apes regi suo
 id est asilo triplice reuencia ex
 habet: et ab eo triplice vtrite
 habet. **P**rimo apes portant ad
 regem suum oem dulcedinem: qua
 pmt acqre. **S**econdo stat ad nutu
 eis et exent: et quocunq; vo
 lat et quocunq; pcesserit: sp
 caritas et amor eaz e ad re
 ge. **T**ercio sequunt eum: et sta
 bilis in hiendo obsequunt. **P**ro
 hys tibz habet apes a rego
 suo triplex bonum. **P**rimo ex
 voce sua habet ctm tempore
 euendi et laborandi. **S**econdo habet
 ab eo regimem et mutua cari
 tatem. **E**x eis qpp pntia et p
 nptia. et ex eis caritate quia
 ipm habet ad eas et ipm ad e
 u. **D**naqueq; viuit caritate
 cu alia. unaqueq; de alia et
 altis pftu fraticulat. **T**ercio ex
 caritate mutua et gau
 dio capitum suu fructifere si
 uit. **Sicut** eni pscos i mari
 collidendo emittunt oua sua
 qd adcia in mari fructifi
 cat: sic apes ex caritate mu
 tua et dilitione et gaudio ca
 pitum suu fructifere siuit. **E**x q

tu caritate mirabiliter vtrite
 mea ppgredit qddam seminam
 mortuum: et bonitatem mea
 habebit vita. **O**ns vo et pos
 sessor apu sollicitus de eis: loq
 tur seruo suo. **V**erue inqt me
 us mi uidet. q apes mee qda
 infirme sunt et nichil volates.
Rindit seru. **L**hui ihermita
 tis no habeo intelligenciam.
Si sic e: quero quo hoc pos
 sit stare. **R**indit dñs. **E**x tibz
 signis. harri infirmitate seu
 defectu collige poteris. **P**rimo
 qd in malide sunt et desiderio in
 volatu: et hoc puenit q am
 miserit regem suum a quo fir
 mitate et solaciu habet debu
 isset. **S**econdo. qd certus et indis
 positis exent horis: et hoc
 e gr. de voce capitum nullu
 hnt signu. **T**ercio qd nullu
 caritate habet ad aliucolum:
 ideo vacue redent facientes
 se. et nichil dulcedis unde et
 futurum vnuat reportantes.
 Apes vo qd sunt abiles et sane. st
 stabiles i volatu et fortes: te
 pus exendi et redendi habet
 debitum: reportantes tera ad
 ostriuedu loca sua. mel vo ad
 fruendu. **V**ic inndit seru dno.
Siergo ihermitas sunt et infirme?
 cur dñcius pateris eas et no
 intfciatut. **R**indit dñs. **E**go
 pmutto eas vnu triplici de cau
 sa: qd triplice ferunt modum: si
 no vtrite sua. **P**rimo occupat
 ppata ne venientes bruci occu

pet loci vacua: atbado alias
bonas apes. **H**ec ut alie a
pes fructifere. fiat ex malaz
apū malitia fructuosiores &
solllicitiores in laborando. **Q**n
enī fructifē apes videt ifruc-
tuosas & malas apes labora-
re ppe solā repletionē: tāto
fuit in aggregando ad regē su-
ū solllicitiores: quo malas
viderit ad solā cupiditatem fer-
uetiores. **T**ertio valet bonis
apibz ad mutuā defensionē.
Est ei v̄mis quida volas. so-
lit̄ comedē apes: quē apes
intelligētes venire. oēs cōit
odūt eū. **E**t lic̄ male apes
ipugnēt et odūt eū: hoc tñ
ē ex iudia. et vita sua tie-
da: bone vō ex caritate & ius-
ticia. **M**utuo tñ ad expugna-
tionē vermis laborat: et bo-
ne & male. **A**lioqñ si oēs ma-
le apes subtrahēt eent: bone
vō sole remaneret: cicius m-
eas v̄mis q̄r pauciores eent
pualet. **E**t ideo iquit dñs sa-
fero apes iūiles. **V**eruptū
cū auti pñ v̄met. pudebo
apibz bonis et separabo eas a
malis: q̄ si tūc ext aliueolū
reliqueret: moretē frigide.
Si vō int̄ fuerit et nō agre-
gauerit: fame periclitabūt:
q̄ neglexerit aggregare cū
potuerit. **E**go sū deus om̄
creator: ego sū possessor et
dñs istruū apū. **E**go ex int̄
ma caritate & sagiae meo.

fundam in aliueolu apud id est
scam ecclia: in quam christiam per
unitatem fidei et mutuam dilig-
onis aggregari debent et mo-
ri. **H**oc loca sunt eorum corda,
in quibus dulcedo cogitationum
bonarum et affectionum bonarum ha-
bitare debet: quod trahit deberet
ex consideracione caritatis mee
in creando. et redemptio mea
et pacia in supportando: et ex
misericordia mea in reuocando seu re-
nouando. **I**n hoc aliueolo se-
cundum ecclie duo sunt gratia homini:
tamen duo gratia apostoli. Num
sunt mali christiani qui non agre-
gant nisi sibi ipsi: qui vacui rede-
nt et nesciunt caput: qui stimu-
lum habent pro dulcedine et cupid-
itate pro curitate. **D**onec non aperte
boni christiani sunt. **N**isi exhibet
in triplice renuencia. **P**rimo ha-
bet me pro suo capite et domino?
offentes in mel dulcedis id est
per caritatem: quod in suis
ora et sibi prius utiliora. **D**einde
stat ad voluntatem meam. **H**oc
voluntas est secundum meam: cogita-
tio tota ad meam passionem: ope-
ratio tota ad meum honorem.
Tertio sequitur me et obediens
in in orbis obicius fuerit: sine
interruzione ext. siue in tribulacione
siue in leticia: semper cor eorum
est cum corde meo. **I**deo triplice
utitur habet a me. **P**rimo ex
voce utur et inspiracio mea
est tempore debitum et cum habet:
se nocte tempore noctis: et luce te-

fundit in aliud
 sciam ecclia: in aliis
 vniuersitate fidei et no-
 onis segregari debet
 ri. **I**ou loca sunt
 i quibus didicimus
 bonarum et afflitione
 batur debet: q̄ res
 ex consideracione mem-
 in credendo. et credendo
 et pacata in superpos-
 sua men i reuocare
 nouando. **I**n horis
 sc̄ ecclie duo sunt:
 tripli duo ḡna ap-
 sunt mali xp̄ianorum
 gat n̄ sibi p̄spicere: q̄ uoc-
 ut et nesciunt quis
 lu habet p̄diligentia
 tate p̄modicam. Boni
 boni xp̄iani sunt:
 in xp̄iale reuocantur
 debet me p̄suo impetrare
 offentes in me doli-
 pera mentis: q̄ uoc-
 ora et sibi p̄spicere
 stat ad voluntatem
 voluntas est omnia mali
 non reor ad mea p̄se-
 racionem ad mea p̄se-
Terco sequitur in eti-
 m in obidens huius
 mit sine ext. siue i
 siue i lena: semper
 e cu rode mea. **N**on
 vnitate habet mea
 doce deinceps p̄spicere
 e. tēp̄ debitor et debitor
 seq̄ nocte tpe nostro

Pore lucis. **A**lecto et nocte mu-
 tat in luce: et gaudium mudi
 in eternū gaudium: et gaudium
 casuum i perpetua stabilitate.
Hij in oībz sunt rationabiles
 q̄ p̄ntibz utunt ad necessitate
 stables in adūitaribz. cui
 ti i p̄spitate. moderati i cu-
 ra carnis: solliciti i cūspet
 ti i agendis. **I**deo sicut bo-
 ne apes mutuo habet cari-
 tate. ita et ip̄i oēs cor unū
 habet ad me: et proximū di-
 ligit tanq̄ se. me at sup̄poia
 et sup̄ seip̄os. **T**ertio fuit
 a me fructifere. **I**d vō est
 fructificare: n̄ sp̄m meum
 sc̄m habet et eo ipleri. **O**ui
 cuoz ei eu non habet: et qui
 cuoz ei carz dulcedie. iftuc
 tuosz e et utilis: ip̄e cadit
 et anichilat. **I**ps vō sancta
 accedit illū que inhabitat.
 caritate diuina aperit in
 telligēcie sensu: extupat
 sup̄bia et incōmetia: exca-
 tar mente ad dei honorem
 mudiq̄ receptū. **H**ic sp̄m
 apes infructifere nesciunt: et
 ideo acceptū regime. et re-
 fugiūt vnitate et caritatis
 societate. **V**acue sunt in boīs
 opibz: mutat luce in tene-
 bras. Isolationē in luctū
 gaudium in dolore. **V**erūp,
 tñ p̄pt tria patior eas uiue.
Pmo ne i spacia p̄pata in
 grediat bruci id ē i fideles.
Si ei mali hoīes i siml' sub-

trahent: pauci remaneret bo-
 ni. **P**t quorū paucitatē insi-
 deles q̄ plures sūt infrede-
 ret ad eos: et cohabitantes
 is nūmū molestaret. **I**deo
 tolerat ad bonorū p̄facionē.
Ex malitia q̄p̄e malorū p̄-
 bat bonorū vscia. **N**ā in ad-
 uisitate oīdit q̄ntū q̄sq; pa-
 cies ē: i p̄spitate vo q̄ntum
 q̄sq; vscas est et moderatus.
Quia ergo via q̄nq̄z s̄bre
 p̄t iustis et vntes q̄nq̄z ex-
 tollūt: ideo p̄mittūt malū vi-
 ue cū bonis: ne boni dissol-
 uant nimia leticia vel dor-
 mitet accidia: et ut freq̄ter
 habeat ad deū oculos. **U**bi
 ei minor ē p̄spina: minor
 dat merces. **T**ertio tolent
 ad auxiliū: ne gentiles vel
 iūniū alij ifideles noceat:
 si timeat magis quo plures
 fuerit qui vident boni. **E**t
 sicut boni resistūt malis ex
 iusticia et diuina caritate:
 sic et mali p̄ sola vita tue-
 da et ita dei vita da. **E**t sic
 oēs boni et mali adiuuat
 se ad uiuē ut mali p̄pter
 bonos supportent: boni vō
 p̄pt maliciā malorū s̄blumi-
 us conent. **C**ustodes vō a
 pū h̄j sunt plati etiāz et
 p̄ncipes tre: siue boni siue
 mali. **I**d bonos vō custode-
 loquor: q̄s et ego deus et cus-
 tos eoz amoneo. ut custo-
 dia apes meas. **C**onsideret

enī exiit eār et īgressū: at
tendat si infirme fuerit ol'
fane. Qd si forte nesciunt
discīe: ecce ex tibz signis di-
co eis quō agnoscāt. Hec a
pes īutiles sūt q̄ sūt segnes
ī volatu: indispositi debito
tpe: vacue ī asportacōe dī-
cedis. Segnes ī volatu sūt
illi q̄ plus curūt de tpalibz
q̄ de etnis: plus timet mor-
te corporis q̄ aie: q̄ sic loquunt
se cū dicētes. Cur debeo ha-
bē īquietudinē: cū possū ha-
bē quietē? Cur debeo me
dare morti: cū possū viue?
Nō dīderātes miseri q̄ ego
rex glorie potētissim⁹ assūpti
in me īpotētiā: sū ecia qui
etissim⁹ ī ip̄a verā q̄es: t̄ tñ
assūpti p̄ eis īquietudinē q̄s
et morte mea liberaui. Illi
vō indispositi sūt tpe quorū
afficūs querit trena: quorū
locutio ad scurulia. quorū
opus ad p̄pria volūtate:
quorū cēpus tale ē quale q̄
rit corp⁹. Illi at caritatem
nō habēt ad aliuelū nec
dīgregat dulcedinē. qui opa
quēdā faciūt ī bona f̄ ex
tiore supplicij: q̄ licet opa q̄
dā pietatis habēt. nō tame
relinquūt p̄pria volūtate t̄
p̄tēm: qui sic habē volunt
deū ut tñ nec mūdū relin-
quāt. nec aliquē defectū t̄
p̄turbationē paciat. Isti ta-
les vacuus pedibz curūt ī

domū. Currunt: s̄ m̄discreta.
Volat: s̄ non caritatem debita.
Prae cū autūpns venit et
temp⁹ separatis: apes iūtis
separant a bonis. Que amo-
re sui et cupiditate fame et
na cruciabitur. **P**ro teptu vo-
dei et tedio boni: nimio frigo-
re dissoluent. s̄ nō assumet.
Veruptū amici mei de tphi-
ci malicia apū malarū sibi
caue debet. **P**rimo ne putre-
do earū veniat in aures eoz:
q̄ venenare sūt. **I**blato q̄
pe melle vacue sūt a dulce
dīe: p̄ qua abundat amari-
tudine venenata. **S**ed caue
at pupille oculorū suorū pro-
alis earū: q̄ acutissimē sūt
sicut acus. **T**ertio seruent
corps suū ne nudū sit p̄ can-
dis earū: habet ei aculeos
quibz amare nimis p̄sq̄t.
Cad at significat ista. sapi-
entes scūt exponē: q̄ mo-
res eaz attēdit et affectus.
Qui vō nesciūt intelligē:
timeat pīculū. fugiat vīoria
a eaz et exēpla: alioqñ ad
discet expiendo. q̄ nō noue-
rūt audiendo. **D**emde loq-
bat mater. **B**enedicta sis tu,
fili mi: qui es et q̄ eras t̄ et
nālit eris. **M**ia tua dulcis
ē et iusticia tua magna.
Nuchn videt fili mi p̄ silitu-
dine loquēdo q̄ sic tecū nā-
ē: q̄i q̄ queda nubes ascen-
det in celū. **H**ac vō p̄cedet

domū. Currunt: f.
 Volat: s. non cōm
 p̄tā cū autē p̄tā
 temp̄ separat: s.
 separabūt a bonit̄: s.
 re suū et cupidit̄:
 na cruciabūt: s.
 dei et tēdīo bonit̄:
 re dissoluent: s.
 Veniūt̄ amarūt:
 a malitia ap̄i mā
 mā debet: s.
 do eārū veniat: s.
 q̄ venenata sūt:
 pe melle vane sūt:
 die: p̄ qua habebūt:
 tūdīe venerata: s.
 at pupille onerat:
 alis eārū: q̄ anē
 sicut anis. Tēt̄
 corp̄ sūt ne nādī:
 dis eārū: habet oī:
 quibz amare nādī:
 Qd at signifīat:
 entes sūtē exp̄r̄
 res eārū attēdīt:
 Qui vo nēfūr̄
 timent̄ p̄nūfūr̄:
 a eārū tēp̄lū:
 dīsēt̄ exp̄ndē:
 rūt̄ audiēt̄:
 bat̄ māt̄: s.
 fili mi: qui tēt̄
 nāt̄ ens: s.
 ē et iustīt̄a mā:
 Nūt̄ tēt̄ fili mā:
 dīnē loquido q̄r̄
 ē: q̄ q̄ quādā nā:
 det in eārū: s.
 lenis aer. In nube at̄ appa
 ruit q̄i qdā tenebroſū. Sed
 qui erat ext̄ domū sentīt̄
 lenit̄ aeris eleuauit oculos
 & vidit nubē tenebroſā:
 et considerāt̄ secū ait. Obscu
 ritas isti⁹ nubis videt̄ m̄
 significare futurā plūmā.
 Et mox usus ſano dīlio: feſ
 tinavit in latibulū a plū
 mā ſe abſcondēt̄. Illy vō q̄
 erat ceci. vel q̄ forte nō cura
 bāt. p̄iupendēt̄ lenitatem
 aeris nec formidāt̄e obſcu
 ritat̄e nubis: expiebat hoc
 qd̄ nubes significabat. Que
 quidē nubes cresces p̄ totū ce
 lū. venit cū maxīa emōtōe:
 et igne ip̄etuoso tā fortī. q̄
 ad emōtōe ei⁹ exibat vita
 Ad ignē vō aſumebāt̄ oīa
 itiora hoīs et extiora: ita
 ut nichil remanet̄. Hec nu
 bes fili mī vōba tua ſūt̄. q̄
 ml̄tis tenebroſa videt̄ & in
 credibilia: q̄ nō ml̄tociens
 audita: q̄ ydeotis mīſtrata
 nec ſignis declarata. Hec vō
 ba p̄cedit peticio mea & mi
 ſcīa tua: q̄ mīſeris oībz &
 allicis q̄i mr̄ oēs ad te. Hec
 mīa lenis ē q̄i aer lenissi⁹:
 in pacia & ſuffientia. Cali
 da ē in caritate q̄ p̄uocat̄
 te ad irā mones ad mīam:
 et offereſt̄ atēpnēt̄bz pietatē.
 Ergo oēs q̄ audierit̄ verba
 her. eleuēt̄ loculos & indebt̄
 i intelligēcia unde p̄ceſſe

rūt̄ vōba. Inquierat̄ ſi ſonuerit̄
 miſdia et hūilitatē. Atten
 dat̄ ſi ſonat̄ p̄ntia an futurā
 vitat̄e an falſitatē: et ſi vā
 uenerit̄ fugiat̄ ad latibulū
 id ē ad vera hūilitatē cum
 diuina caritatē. Nā cū iuſ
 ticia venit: tūt̄ p̄ timore ſe
 pabit̄ ūa a corpe. Nam vō
 claudet in ſe ignis: et arde
 bit iterius et extius. Arde
 bit quidē: ſi nō aſumet̄. Pte
 rea ego regina mīe clamō
 ad habitatores mūdi: eleuēt̄
 oculos et videat̄ miſdiā.
 Ego moneo et rogo q̄i mr̄:
 dīulo q̄i dīna. Cū eī venit̄
 iuſticia: īpoſſibile erit reſiſ
 tē. Ergo credit̄ firmit̄ & viſ
 picite: p̄bate in dīca mītate
 et mutate volūtate: et tūt̄
 qui oīdit̄ vōba caritatēs. of
 ūdet̄ & opa & ſigna carita
 tis. Deinde fili⁹ m̄ loqbat̄
 dīces. Qndī tibi ſup̄ de ap̄i
 bus q̄ habet̄ t̄plex bonum
 de ap̄iaſtro ſuo. Dico tibi n̄t̄
 q̄ tales ap̄es deberet̄ ēē u
 li cruciferi: quos in illis fi
 nibz trāriū posui. Iiā ip̄i
 pugnat̄ at̄ me. Nā de aiabz
 nō cūnt̄: nō p̄patūt̄ corpo
 ribz aiſor̄ ad fidē catholi
 cā et ad me de errore. Oppri
 mūt̄ enī eos laboribz: p̄uat̄
 libertatibz. In fide nō iſtru
 ūt̄ ſac̄mentis p̄uant̄: et cī
 maiore labore mittūt̄ eos
 ad ifernū. q̄ ſi ſtaret̄ in

suo assueto parsanismo. Nec etia pugnat n ut dilatent supbia sua: et augeat cupi ditate sua. Ideo veniet eis temp quo strigent pedes e oru: manus dextera mutilabit: et submerabit dexter pes eorum ut vivat & seipso agnoscat. **V**erba primo nie dei de tribz q nut p mun du tñseut. et qlit deus ele git tres statu ab uno scz clericor laboratoru & defensoru. et de pena iustitis horibus pata. et de gloria iustitis homibz illata & excessa. **C**a^mxx.

Idebat exercitus magni celestis: ad quæ deus locuta est dites. Ilic oia satis & midis i me: tñ q m sic placet aqueror coram vobis de tribz. Primo q apiana illa sua iussia que i celo ab etno edificata sit. de qbz apes ille uitiles exierunt: vacua sunt. Secundo q abyss illa insaciabilis cui no arbores no lapides resistunt: semp apta est. In qua aie descendit sicut nix de celo in terram: et sicut a facie solis nix dissoluit in aqua: sic aie a magnitudine supplicij dissoluunt ab o bono. et renouant ad oem penam. Tertio agor. q pauci sunt qui attedunt locorum vacuitatem de quibz pruarunt sunt angelii mali &

naturi casu: ideo merito aquator. Ego ei ab uno elegi tre viros: p quos intelligo explicare statu in mundo. Primo elegi clericum: q clamaret voluntatem meam voce: et ostendet ope. Secundo defensorem elegi: qui amicos meos defendet vita sua: et patet p me ad oem laborem. Tertio elegi laboratore qui laborarit manibz suis: ut patet corpora labore suo. Primus scz dictus. nut factus est leprosus et mutus: q ois qui querit i dicto videt pulchritudine morum et virtutum. recitat retro. tbat visu: et abhortet accedere ad eum pte lepra supbie & cupiditatis sue. Si vero querit eum audiire. mutus factus est dictio a laude mea: et garrulus ad laudem propria. Quo ergo tuus apiet via ad tam suavitatem acquirendam. Si ille debilis est qui debet prede. et si ille mutus est qui debet clamare: quo tuus audiet suavitas illa celestis. Secundus scz defensor trepidat i corde. vacuus est manubz: q trepidat p scandalo mundi & amissione honoris eius. Vacuus est manubz: q nulla diuina opera facit: q oia q facit: facit p mundo. Quid ergo defendet p plim meum: si ille qui caput deberet esse timet? Tercius est velut a simus qui caput inclinat ad terram: et stat quatuor pedibus iunctis

languit. **V**erba sunt asinus est p: qui nulla desiderat i terram: q negligit celestia et querit crudari. p qd quam podes habet: q modicu p fide & vacua spem: tamen nulla opera bona: q rto sicut plenus ad peccatum: de te quale et cupiditatis summi est. **E**cce anima mea p miles p abyss illa in solitudo minui: quo fame perierit. **T**unc erit mirabilis sis tu fili mihi. **A**menor tua iusta es. **S**i et anima tui no habemus in hunc genere aliqua solitudo in unu vbu in q uantitate: hoc est misere ihu nli dei nui. **H**oc ergo dicit anima mei et tui. **S**icut Verba tua sunt auribus meis: sapientia in ore: intrat i cor. **E**go habeo i dictu: unu defensor: et iustitia sponsa: quia spes tua constat diuina terra. **D**icitur defensore. **H**uius vox q ex clamore & timore resulat in filius. **S**ed tu patens dare vita p me: no timebit mundum. **H**uc ergo armabo te suis si. **T**erribilis habet anima fidei: q dicit sic: **C**redo credo q q videa

niam ratiōni: ideo nō
 tor. Ego ē ab in-
 dios: p̄ quos in-
 statū in mūdo. I
 clericū: q̄ clamant
 mēā vōce: et ondē
 defensorē elegi: q̄
 os defendērū vīm fī
 eēt p̄ me ad oērū.
 Tērno elegi labou-
 laborar: manūs la-
 ret corpora labore fū-
 sū dicens: nūc fac
 et mutū: p̄ oēs quā
 co vnde pulchritudinē
 et vītū: tērni vī-
 vīsu: et abhorz̄r
 eu p̄t leprā supere-
 tatis sue. Si vō quā-
 dire: multo fīci i de-
 de mea: et fieri hī
 p̄pria. Q̄o ego nō
 via ad tuā suauit
 rendū. Ille debet
 debet p̄de et fī
 ē qui debet clamare
 tūc audire suauit
 leſtis. Sols sc̄ hī
 p̄dat i cōde: vītū
 mūdi: q̄ recipiā ſi
 mūdi: et amissione
 eiā. Vacuus i mō
 nulla diuina exi-
 oīa: q̄ faciat p̄m
 Q̄s ego dōtor p̄
 iū: si ille qui capie
 ee timer. Cōfī
 ſim̄ qui agat vītū
 rā: et ſac̄ q̄ p̄t p̄t

Simul. **V**ere ſicut aſinus ē
 plūs: qui nulla deſiderat
 n̄ trena: q̄ neglift celeſtia
 et querit caduca. **I**p̄i q̄ qua
 tuor pedes habēt. q̄ modicā
 habet fideē: et vacuā ſpem;
 tertio nulla oīa bona: q̄rto
 volūtate xp̄letā ad peccatū:
 inde os gule et cupiditatis
 ſp aptū eſt. **E**cce amici mei
 quō p̄ tales p̄t abiffa illa in
 faciabilis minui: quō fame
 potit ip̄lerī? **T**ūc īndit mē
 der. **I**ndictus ſis tu fili mi.
Querimonia tua iusta ē.
Ego et amici tui nō habem⁹
 ad te p̄ hūano genē aliqua
 excusationē n̄ vñū vñū inq̄
 ſaluari p̄t: hoc ē mīſerē ihū
 xp̄e fili dei vīu. Hoc ego da
 mo: hoc et amici mei et tui.
Indict fili⁹. Verba tūr ſūt
 ſuauia i aurib⁹ meis: ſapi
 lit delectabilit̄ in ore: intrat
 cū caritate i cor. **E**go habeo
 vñū dērī: vñū defensore:
 et vñū rūſticū. **P**rim⁹ ē de
 līabilis ſicut ſponsa: quā ſpō
 ſus cū caritate diuina toto
 deſiderio deſiderat. **H**ūc vox
 erit: ſicut vox q̄ ex clamore et
 colloquio refūltat in ſiluis.
Ihdus erit patus dare vītā
 ſuā p̄ me: nō timebit mūdi
 obprobriū. **H**ūc ego armabo
 armis ſpūs ſcī. **T**erci⁹ habe
 bit tā ſuēma fideē: q̄ dicet ſic.
Tā ſirmit̄ credo q̄ q̄ vīdea
 qđ credo: ſpero etiā oīa que

pmisit deus. **V**olūtate habe
 bit faciēdi bona et p̄ſiēdi
 in bono: et omittē mala. **I**n
 os pm̄i hōis dīctor tū ſpona
 tria vba q̄ clamabit. **I**mo
 clamabit: qui habet fideē. fa
 ciat ope q̄ credit. **E**cdo. qui
 ſperat firmit̄: ſtabilis ſit i
 oī bono. **T**ertio. qui diligēt
 p̄fecta et caritatue: deſideret
 feruēt vīde q̄ diligit. **I**hdus
 erit q̄ leo fortis in laborādo:
 i insidijs p̄tuerēdi ſollicitus:
 ſtabilis i p̄ſeuērādo. **T**erti⁹
 erit ſapiē ſicut ſerpēs: qui
 ſtabit i cauda et caput leua
 b ad celū. **I**sti xp̄lebut volū
 tate meā: hos ſequēt alij.
Et licet tres noīno: p̄ eos tñ
 plures itelligo. Deinde loq̄
 bat ad ſponsa dīces. **I**ſtabi
 lis noli ſollicitari de mūd:
 nō de obprobriū. **O**la q̄ oīa
 obprobria audui: ego ſi dītu
 et dīns. **V**erba vīgīnis glo
 riōſe de modo deponendi
 xp̄m de cruce. et de ſuīs ama
 ritudinē et dulcedie in fili⁹ paſ
 ſione. et q̄lit̄ aīa p̄ vīgīnē
 et amor dei et amor mū
 di p̄ duos iuuenes deſigna
 tur. et de idicib⁹ q̄s aīa
 debet habē tamq̄ virgo.

Aria lo **C**a. **xv.**

Dquebat. **Q**uā cogi
 tare debes filia me
 a. **P**rimo q̄ oīa mēbra fili⁹
 mei i morte diriguerūt: et
 frigescēbat. **S**agittus qui de

vulneribz eis in passione effuxit: membris eis adhesit coagulatus. **H**oc qz i corde puctus erat tā amare et misericordia: qz pūges nō destituit dominus lancea attigit costā: et abe partes cordis eent in lancea. **T**ertio cogita quō deponebat de cruce. **H**ij duo qui deponebat eū de cruce: tres applicabat scalas. **U**na pendebat ad pedes: scda subtus ad ascellas et ad brachia: rēta ad medietatem corporis. **P**rima ascendebat et tenebat eū p mediū: secunda ascendebat p alia scalā excusit p modum clavū de uno brachio: deinde applicata scala excusit clavū altius manus. **Q**ui quidē clavi longe ultimū stipe trucis prendebat. **D**escendere itaqz illo qui sustentabat onus corporis paulatim et modice pnt poterat. **I**lle alius aliis ascedit scalā que rendebat ad pedes: et excusit clavos de pedibz. **C**uiqz appropinquat ad tā: vñz eorū tenuit corp⁹ p caput: et alius p pedes. **E**go vñz qz mater era tenui p mediū. **E**t sic nos tres portauimus eū ad quandā petrā: qz lumen theo mūdo p me operta erat. In quo inuolum⁹ corpus: s̄ nō consui lintheum. **S**cieba ei p cito: qz nō in tumulo putrefact. **P**ostea ma-

ria magdalena et alie sancte mulieres venerunt: necnon et angeli mlti qz a thomi solis affuerunt: obsequiū exhibentes creatori suo. **N**el at tristitia tūc tpis habuit: nō ē qui valeat dicē. **C**ā enī sicut mulier paries cuius oīa membra post partu tremula sunt: que licet p dolo re vix respirare possit: tamē gaudet intius gaudiū p eo qz scit filiu suū natū: et ī eandē miseria de qz exiuit nūc reditū. **H**ic ego licet ex morte filij mei cēm ī copabilitate tristis: tñ qz sciuisti meū nō aplius moriturū s̄ i eternū victurū. **G**audēba ī uia mea: et cū rēta mea qdā leticia manifestebat. **V**e dicē possū qz se pulso filio meo: qz duo corda ī uno sepulchro fuerūt. **N**uqz nō dicit: ubi ē the saurū tuis. ibi ē et cor tuum: **H**ic ī sepulchro filij mei semp cogitatio mea et cor meu versabat. **O**nde addicies mater dei dixit. **D**ico tibi de illo tali p modū exēpli. quō et in qz statu positus erat: quō et nō constitutus ē. **Q**uasi qdā vñgo cuius despōsata esset: et ante ipsā duo uiuenes i starēt. **Q**uorū vñz a vñfine vocat⁹: dixit ei. **C**onsulo tibi ne credas ei que despōsata.

Si nūdus ē in epibz: caro
nū numeratā: auariz nū
vina. **C**ede ergo magis m
ētē qz nū dico: et mōstra
mō alii qz nō ē dūrus h
uā m. oīz: qui dat tibi
hā que desideras: qz dat
enī nō copiose que placet
dāberat. **Q**ubz audit⁹:
vñ cogitas scū cīdit. **V**er
uā dulcia sūt ad audīē
vñ psonalitē: leuis et pul
ser ad sonādū: vñlū tre
vñ vñsua sequi. **E**t cū ex
vñz cīlū de dīgito ut
vñz uiueni: vñdat supē
vñz mā septū in qz erat
vñz vñz. **V**ñmū erat. **C**um
vñz ad cācumē arboris
vñz apphendas aridū
arboris ad sūstēndū
vñz cadas. **S**edm vñlū
vñz ne reūpias vñ
vñz vñmū. **T**errū vñlū
vñz penas cor tuū m̄
vñz leonus. **C**ūqz vñgo vñ
vñz tattaxit manū: vñ
vñz vñlū: cogitas scū
vñz tā qz video forte no
vñz ista qz me ī sponsa la
vñz: nō est fidelis ista
vñz qz iba sua sī vñ
vñz ē odio. et ī finet
vñz cū sic cogitaret: as
vñz vñz erat tria verba.
vñz vñlū erat. **D**a ei qui
vñz vñlū: **S**edm vñlū erat.
vñz vñlū: p sanguine.

ma magdalena et
mulieres venient
et angelus multus
luc affuerunt: ob
hibet et creant
at tristitia tunc
no est qui valens
en sicut mulier
ius oia meba p
tremula fuit: qui
re ux respicere p
gaudet in ius qui
p sit filii sui n
eande misericordia
nupt reditum: ac
ex morte filii mei
pabilis tristis: in
lum meu no aplaus
tu si etiun vici
deba in tua malit
tia men pate
rebat. De dico p
pulto filio meo: da
i vna sequent
Quod no dicitur
saure tuus: in i
um: Sic i seque
mei semper agnos
cor meu verus: o
addicies mater de
Oro tibi de illa p
du ex reliquo et
tu positus eris: q
stitutus e. Quasi
go cuo despoliat
et ante ipsa diu
stare. Quem p
vocam: dico v. C
ne credas ei qui

85

Spē rugidus ē in opibz tardū
in remuneracōe: auaro m
donis. Credo ergo magis m
et vobis q̄ tibi dito: et mōstra
bo tibi aliu q̄ no ē durus h
lenis in oibz: qui dat tibi
statī que desideras: q̄ dat
etiam tibi copiose que placet
et delectat. Quibz auditis:
vgo cogitas secū vndit. Ver
ba tua dulcia fuit ad audiē
dū: tu psonalit lenis et pul
cher ad sentiēdū: vultū re
do vba tua sequi. Et cū ex
trahet anulū de digito ut
porrigat uiueni: vidit supe
rius vna sc̄ptura in q̄ erat
tria vba. Vnum erat. Cum
veneris ad cacumē arboris
caue ne apphendas aridū
ramū arboris ad sustentādū
te: ne forte cadas. Hcdm vbu
erat. Caue ne recipias vſi
liu ab umido. Tercū vbu
erat. Nō ponas cor tuū int
dentes leonis. Cūq vgo vi
det het retraxit manū et ve
tanuit anulū: cogitas secū
sic. Hec tā q̄ video forte no
tāt q̄ iste q̄ me i sponsa la
be cupit: no est fidelis stu
chi videt q̄ vba sua st' va
na: plenq̄ ē odio. et uſciet
me. Et cū sic cogitaret: as
perit et vidit alia sc̄ptura:
m q̄ etiam erat tria verba.
Vnum vbu erat. Da ei qui
tibi dedit. Hcdm vbu erat.
Da sanguine. p sanguine.

qui ea creavit et redemit. **S**i
ns auditis et diliget' a sideatis.
appropinquat ei nūc serui dei
et placet: et elogiat se ab eo
serui mudi. **I**n nūc aia ei' e
q̄ vgo. q̄ de brachio spōsi sui no
uit surrexit: q̄ tenet habe ta.
Primo uestes decoras ne for
te derideat a famulis regis:
si i vestibz dephendit aliq de
formitas. **S**edó debet ee mo
tigerata iuxta volūtate spō
si: ne si aliqd i actibz suis i
ueniat in honestū. de honeste
tur sponsapp̄t ea. **T**ertio de
bet ee mundissimā. ut nō in
ueniat in ea spōsus ona ma
culā p q̄ atēpni vel repudiā
possit. **D**einde habeat ducto
res ad cubiculū spōsi sui:
ne forte i ambitibz ol' i sub
tili aditu errare itigat. **O**vo
ductor ee debet: duo ha
beat. **P**rimo ut videat a se
queti: sedó ut audiat qd do
ret: et quo itur. **I**lle at q̄ se
quit aliquē pcedēt. tria te
net habet. **P**rimo ut nō sit
segnus et piger in sequēdo.
sedó ut nō abscondat se a p
cedēte: t̄cio ut diligētus atie
dat et a sidēt uestigia pcessō
ris et cū sollicitate sequat. **E**rigo
aia ei' ut ad cubiculū spōsi
pueniat necesse ē ut a ducto
re dicat: qui eā ad sponsū
sūn̄ deū felicit' pdunt. **V**erba
doctīnē vñis glōse ad
filia de spūali et tpali sapia

et qua ipaz q̄ debet muta
ri. et q̄lit' spūalis sapia post
paucos labores ducit homē
ad ppetuā solationē. tpal
vō ad etiā dāpnationem.

Maria lo Caplin. xxi.
quebat. **D**scribit q̄
sapies vult ee: addat
sapientia a sapiente. **V**nde p
exēpli dico tibi. **Q**ui eet vñ
q̄ voles discē sapiam: uidit du
os ante se stare mgros. **A**d q̄s
aut libētissimē addiscere sapie
ntia: si scire quo me ducet. et
qle haberet utilitatē et quale
fine. **F**indit alē mgros. **D**i
mēa sapientia sequi volueris.
ducet te in altissim motē:
h̄ i via duriā ē sub pedibz:
difficultas et pruptū ē in as
cesu. **S**i laboraueris i ista sa
piēcia: habebis qd extius est
tenebrosū h̄ int̄ fulgidū. **H**i
tenueris ea. habebis qd vis
fumit: h̄ q̄ cūlūs cūvolue
tur et attrectet te sibi magis
ac magis dulcit et dulcius:
donet leticia ab oī pte tpe
suo pfundans. **S**edō mḡ aut.
Di sapiam mēa secut⁹ fueris:
ducet te i valle florida et ex
oī pte amenā. **N**ollitia ē in
via sub pedibz: et i descensu
modic⁹ labor. **D**i psteris m
ipā sapia habebis qd ext̄ est
fulgidū: h̄ cū eo frui volueris
figuet a te. **H**abebis etiā qd
no durat: et statī finiet: et cū
liber plect⁹ fuit: siml' et liber

et omnia amiculat et vacuus
rūnatur. Quis auditis: cogi
tur ille sonū. **A**udio hic duo
mūndū. **A**spēdero i motē:
volunt̄ pedes et genua dō
tēlo obtinero qd ext̄ est
sonū: qd in pdest. **A**t
accuero i eo qd nullū ha
bit fine: q̄n tūc eet i sola
p̄t. q̄ m̄ḡ pmutit qd
et fulgido: si nō māsiū:
lūm̄ in lectum finiturn.
Quo ergo m̄ in istis utilita:
lūrē stabilitate? **C**ūq
i mētabor i aīo: affut et
q̄d quā hō m̄ duos
magis et aut. **L**icet mōs al
lūrē diffīl in ascensi:
mōntē rūbes ē cadi
de habebis refrigerū.
q̄d pmutit extius est
ext̄. **F**ragi quidē p̄t:
tenebris autū qd ut
mōntē lēntia et nālītē
potis. **Q**uo isti mḡ
lū sapia ē spūalis sc̄
et mōtis. **S**pūalis ē volu
tia dō relīque: et to
mōtē et oī in celestia
mōntē. **N**ō enī veraciter
do p̄t: n̄ cū verbis
et spūlis. **H**ec sapientia
mōntē mā beatū. **I**l' ista
mōntē ppetosa i puenied:
mōntē m̄ ascēdendo. **D**urū
mōntē et perosū vider: affec
tū mōntē pteruptū est
mōntē deliciablia calcure: mō
mōntē nō amore. **Q**ui?

et qua ipsoz qd
n. et qd spualis
paucos labores ha
ad petru solan
bo ad etiam dorem

Dilla la quebus in
sapiez in
ut sapientia a sapie
exempli via ob
q volles dñe sapie
os ante se stare neg
nit. Libetissime ali
tua: si scire quo me
qd habeberit huius
fine. Inde aut me
mena sapientia sapie
ducat te in auctiss
hi via dura et p
difficultus et p
cesu. Si laborauer
pietria: habebis al
tenebris si miseri
tenueris ea habebis
fieri: si qd mulci
tur et attracteret
ac magis dulcere
donec letitia ab eis
suo profundis. Ista
Ista sapientia m
ducet te i difficult
et pte amara. Ista
via sub pede: et de
modico labore. Ista
sapientia habebis
fulgidum: si cu co fu
fugere a t. Ista
no duceret suu fu
liber plero fu

et lectura anachilar et vacuis
reliquoris. Quibus auditis: cogi
tauit ille secu. Indio hic duo
mirabilia. Si ascendero i motu:
debilitat pedes et grauata dor
su. Si vo obtinuero qd ext est
obscuru: qd in pdest. In at
laborauero i eo qd nullu ha
bebit fine: qn tuc erit sola
cio. It qd mfr pmittit qd
ext e fulgidu s no masiu:
sapiam cu lectura finitura.
Que ergo m in istis utilitas:
si careret stabilitate. Cuz
sic cogitabat i aio: affuit ex
impulso quida ho int duos
magros: et ait. Uicet mos al
tus sit et difficil in ascensi:
tn sup monte nubes e cadi
da ex q habebis refrigeriu.
In at qd pmittit extius est
tenebrosum. fragi quide pt:
et sic obtinebis auru qd utq
latet qd cu leticia etnaliter
posside potis. Duo isti mfr
duplex sapia e: spualis scz
et carnalis. Spualis e volu
tate ppru deo relique: et to
to desiderio et ope in celestia
suspirare. No eni veraciter
sapia dici pt: n cu verbis
cordat opus. Nec sapientia
ducit ad vitu beatu. Ista
sapia e petrosa i puenedo:
prupta in ascendo. Quen
appe e et petrosu uidet: affec
tionez resistet. Preruptu est
sueta delcabilia calcure: mu
di honore no amare. Quis

at sic difficile e. attn qcuq
cogitat secu qd rep breue e
et mudus finitur. cumq co
stant firmauerit ad deu:
hunc sup monte appabit nu
bes et isolatio sps sci: eius
desp erit digna isolatice: q
no aliu isolatore qrit n deu.
Quo ei incepisset ta ardua
et amara oes electi: n bone
voluntati hois tanq bono in
strumeto cooptat fuisse sps
dei. Huc at spm adduxit ei
bona voluntas: iuitauit cari
tas diuina quā habebat ad
deu: q laborabat voluntate
et affectu donec ope fiebat
fortes. Depta vno isolatice
spis. obtinebat et mox au
ru dñe delcations et carita
tis: q no solu patiebat ml
ta straria: s i paciendo oside
rata retributice delectabatur.
Hec delectacio uidet mudi
amatoribz tenebrosa: qd dili
git tenebras. Dei vo amato
ribz lucidior e sole et fulgenter
auro: qd frangit tenebras
vicioz et ascendit in monte
pacietie. Replates nube co
solatios. qd no finit s i cipit
i pnti: et qd caulus cnuol
uit. donec venit ad psonem.
Mudi vo sapia dicit ad val
le huig m serie: qd florida vi
det in habundacia reru. ame
na i honoribz. mollis i vo
liuptate. Ista sapia tiaus fi
niat: nec aliqd plus utilitatis

habet. n̄ qđ solumodo videbat
et audiebat. Ergo filia mea i
qure sapientia a sapiente: id ē a
filio meo. Ipse q̄ppe ē sapientia: a
quo ē oī sapientia. Curcul ille
ipse est: qui nūq̄ timiat. Ergo
clamo ad te q̄i mat̄ ad filium.
Dilige sapientiam q̄ m̄t̄ ē q̄i au
rū: ext̄ st̄ceptibilis et m̄t̄ fer
uēs caritate: ext̄ laboriosa et
ope fructuosa. Et si turbaris
ex onerē: sp̄s dei erit solator
tuis. Accede et coniare: tāq̄
hō p̄gredies donec assuefacat.
Non retrocedas: donec ve
nas ad motis sumitatem. Id
achil ei tā difficile ē: qđ in co
tinuacōe stabili et rationa
bili nō erit facile. Achil tā
honestū in p̄ncipio aggressi
oī: qđ ex ip̄fectioē summa
onis nō obfuscet. Ergo acce
de ad sp̄nale sapientia: hec
ducet te ad laborem corporis.
ad mūdi st̄ceptū: ad modicā
tribulationē et p̄petuā soli
tationē. Mūdi vō sapientia. Sapi
entia fallax ē et pugnitiva:
hec ducet te ad cōflictiōē et
fractiōē. et p̄m̄t̄ honorem:
S̄ i fine ad maximā infelici
tate n̄ sollicite p̄uideat et
caueat. Verba v̄ḡis glōse
sue hūilitatis declaracōis ad
filia. et q̄lit hūilitas p̄ mā
tellū designat. et de cōditōe vē
hūilitatis. et de ei⁹
fructu miabili. Cap.
Ulti miratur xxxij.

aut loquor tecū. Certe ideo:
ut hūilitas mea ondat. Sic
ei cor de mēbro corpis ifir
mo nō gaudiēt anteq̄ iterū
recepert sanitatem. et recep
ta sanitatem plus letat: sic
ergo q̄ntūcūq̄ hō peccat. si
toto corde et vēta emēdare
ad me reūsus fuit: statim pa
ta sum recipere reuertētem.
Nec attēdo q̄ntūcūq̄ pecc
uit: s̄ cū q̄li intēcōe et volū
tate redit. Ergo vōcor ab ho
mībz mater mīe. Vere filia.
misericordia filij mei fecit me
misericordē: et visa misericordia
eī⁹ spaciēt. Ideo misericordē
qui ad misericordiā cū possit nō
accedit. Ergo tu filia mea:
veni et absconde te sub mā
tello meo. Hic etiā ē ext̄us
st̄ceptibilis: m̄t̄ vō utilis p̄p̄t̄ cā.
Primo obūbrat ab aere rēpes
tuoso: sc̄do munit a frigore
urente: tūcō defendit ita nu
biū p̄mbre. Hic mātellus. hu
militas mea ē. Nec videt a
mūdi amatoribz valde st̄cep
tibilis: et sup̄sticioſa ad imitā
dū. Qđ enī st̄ceptibilis est
q̄p̄ vocari fatua: et nō vasa
vel v̄ba reddē. Ad despecti
us: q̄p̄ oīq̄ reliquē et oībz in
digē. Ad vō dolorosus ap
mūdiales: q̄p̄ uiria suā di
simulare. et oībz se credē et
tenē indigniore et hūiliore.
Talis oī filia erat hūilitas
mea: hoc gaudiū mēu. hec

hūilitas vōci: q̄ nulli n̄ filio
n̄ placet cogitab. Verū p̄t̄
n̄t̄ hūilitas mea valer ad cā.
n̄t̄ hūilitas mea. Quarto p̄ aere
n̄t̄ hūilitas mea. Et p̄ceptuō: id
q̄p̄ q̄p̄ hōm̄ et despec
tū. Sic ut ei aere fricas et
tū. Sic ut ei p̄p̄ illūt̄
tū. Sic ut ei ffingidat: sic hōt̄
tū. Sic ut ei fūt̄ rōnsidē
tū. Sic ut ei obprobria faciliēt̄
tū. Sic ut ei a caritate mea
tū. Sic ut ei quicūq̄ ad hū
litas mei sedule attēdit:
tū. Sic ut ei dñā om̄
tū. Sic ut ei laude mēa
tū. Sic ut ei consideret q̄p̄ v̄ba nō
tū. Sic ut ei mor habebit
tū. Ut qđ ei mūdī
tū. Sic ut ei cōmētēt̄
tū. Sic ut ei plus q̄rūt̄
tū. Sic ut ei dei. et hūili
tū. Sic ut ei nulla. qđ obscūa
tū. Sic ut ei onū a p̄catis.
tū. Sic ut ei q̄p̄ dīcīt̄
tū. Sic ut ei ameliosā nō debe au
tū. Sic ut ei causa vel sustine
tū. Sic ut ei et mercēs. il
tū. Sic ut ei p̄p̄ dñū audiūs
tū. Sic ut ei p̄p̄ dñū audiūs
tū. Ergo hūili
tū. Sic ut ei defendit a frigore
tū. Sic ut ei ab amacia car
tū. Sic ut ei quedā amacia
tū. Sic ut ei p̄p̄ p̄nīa ista: si
tū. Sic ut ei loquit̄ sic. Ciba
tū. Sic ut ei ego te in p̄nīa: qđ
tū. Sic ut ei cibabit post mōc
tū. Sic ut ei ego hōrabo
tū. Sic ut ei p̄mīne ē in q̄līs fēt̄

tue loquor tenui
 ut hūlitas mea
 ēi cor de mētrā
 mo nō graudet eū
 receperit sanu
 ta sanuitate plus
 ego q̄nicius iū
 toro corde + bēatū
 ad me relīfus fui
 ta sum recipi cō
 Nec attēdo q̄nici
 ut: s̄cū quā mā
 trā cedit. Ergo
 mābz māger mā
 māscia filij mā
 māscia cōrde: et dī
 ei⁹ spāciāt. Hoc
 qui ad māscia cō
 ncedit. Ergo tu si
 veni et absconde a s
 tello mēo. Hic cā
 cōpīebit: inq̄d vō
 Primo obītūtū
 tuo: sed māscia
 urente: tñ doctō
 bū pmbē. Hoc
 militātē mea ē. Iher
 mādi amatoz
 tibz: et sup̄fōnd
 dū. Qd enī cōpī
 q̄d bona facia: q̄d
 vel vōa rēdū. H
 us: q̄d oīa: recipi er
 dīgē. Qd vō doctō
 māduales: q̄d mā
 simulaclū. et vō se
 tenē indigētū.
 Talis oīa er
 mea. hoc graudētū

voluntas tota: q̄ nulli n̄ filio
 meo place cogitabā. Veri pītū
 hec hūlitas mea valet ad tā.
 sequētibz me. Primo p̄ aere
 corruptuo + itēpestuo: id
 ē p̄ obprobrio hōm + despec
 tione. Sicut ēi aer fortis et
 ipētuos̄ ab oī pte ipellit
 hōmē et ifrigidat: sic hōmēz
 ipatientē + futōz iconsidē
 ratiuū obprobria facilēt de
 icuit: cām a caritate mea
 remittut. Sz quicūo ad hu
 militatē meā sedule attēdit:
 cogitet q̄lia ego dñā oīm
 audiū: querat laude meā
 nō suā: si deret q̄ vōba nō
 sūt n̄ aer: et mor habebit
 refrigeriū. Ut qd ēi mādīa
 les tā ipacītēs sūt ad vōba
 et obprobria: n̄ q̄ plus q̄nūt
 p̄pīa laude q̄p̄ dei. et hūli
 tas ī eis ē nulla. q̄ obscīa
 tū habet oculū a peccatis.
 Ergo q̄pīus sc̄ptura dīcīt vō
 ba atumeliosa nō debe au
 diū sine causa vel sustine
 ri: vōtus tñ ē et merces. il
 lata paciēt p̄p̄ deū audiūs
 se v̄l sustinuisse. Ergo hūli
 tas mea defendit a frigore
 urente: id ē ab amicīa car
 nali. Est ēi quedā amicīa
 q̄dilige hō p̄p̄ p̄ntia ista: si
 cut illi qui loquunt̄ sic. Ciba
 tu me et ego te in p̄nti: q̄a
 nō curo q̄s te cibabit post mor
 te. Honora me + ego hōrabo
 te: nā p̄ mīmo ē n̄ q̄lis sent̄

honor futurū. Nec ēi ē amicī
 ia frigida absq̄z calore dei: et
 dīcīt q̄i nix agelata in amore
 et p̄passione p̄ximi indigētis:
 iſfructuosa ad p̄mīū. Disuicta
 enī societate et deposita mē
 sa: statī dissoluta ē oīs ami
 citie utilitas + fructu enaciātū.
 Quicūz vō meā hūlitas
 mutat: ip̄e br̄fācīt oībz p̄p̄
 deū tam amicīa q̄p̄ iūmīs.
 Amicīs: q̄p̄ in honore dei sta
 bilēt p̄ſtūt: iūmīs vō. q̄s
 creatura dei sūt et forte fu
 turi boni. Tertio defendit hu
 militatē mee iſideratio ab
 ymbrībz et iūmīdīa aq̄: q̄p̄c
 dit de nubibz. Vnde ēi p̄c
 nubes n̄ de hūlore et de vapo
 ribz p̄cedētibz de tīa: q̄ cū ca
 lone ascendētes ī celū dēsant
 in sup̄ioribz: et sic fūt ī tīa
 sz pluīia. grando + nix. Hoc
 nubes corp̄z hōis significat:
 qd de iūmīdīa p̄cīt. Habz
 at corp̄z tā secū: sicut + nu
 bes secū. Habet ēi corp̄z au
 dire vidē + sentire. Ex eo ēi
 q̄p̄ habet vidē. Occupisit ea q̄
 videt. Occupisit bonas + pl
 chras facies: Occupisit latas
 posseſſiōes. Qd at sūt oīa
 ista. nisi qdā pluīia p̄cītēs
 de nubibz maculas aim in
 affectu aggregatois: inq̄tās
 p̄ sollicitidīnes descedēt p̄i
 uiles cogitat̄ et p̄turbat̄
 in aggregatōz amissiōe. Ex
 eo ēi q̄p̄ corp̄z habet audire. li

benter audit honore p̄ priū: mūdi amicitia: audit q̄cūq̄ corpori sūt delectabilia. aīēq̄ nocuā. **H**ec oīā qd sūt aliud n̄ nix citius dissoluenda. frigida facies cuām ad deū et obturata ad hūilitatē. **E**x eo vō q̄ corp⁹ habet sentire: sentit libent̄ sua voluptas et corp⁹s quietudine. **H**oc qd aliud ē n̄ q̄ grando ex aquis imūdiae agelata: in fructifera reddes cuām ad spūalia. forte ad mūdalia. et molle ad corp⁹s oblectamēta. **E**rgo quicūq̄ ab hac nube defendi desiderat: cōfugiat ad hūilitatē meā et imitent̄ ea. **N**hāc enī defendit a cupiditate visus ne acupiscat illicita: defendit a delectacōe audit⁹ ne audiat cotuitate: defendit sensa voluptate carnis ne succubat i illicitis morib⁹. **N**e dico tibi. q̄ hūilitatis mee cōsidēatio. ipsa ē tanq̄ bong mātells calefacies portates se: eos sc̄z qui nō solū eū portat cōgitarōe h̄ & ope. **I**do enī calefacit mātell⁹ corporis n̄ portat: nec hūilitati mea p̄fit ea cōgitarib⁹. n̄ p̄ modulo suo vniuersaq̄z ea studeat imitari. **E**rgo filia mea in due te hāc hūilitatē p̄ virib⁹ tuis. **Q**uia mulieres mūdi mātellois portat q̄ ext̄ habet supbia: int̄ vō

mōdī utilitatē. **N**as vētes oīno fugi: q̄ nisi viles tibi prius amor mūdi. n̄ stinue p̄staueris cōtra te dei misericōdia et tua cōtra eū in fructitudine. n̄ cogitaueris ea semp q̄ fecisti et facis et quale sententia iudicii p̄ hūilitatis: nō potis apprehende mātellū hūilitatis mee. **V**t qd ei ego me tātū hūiliabā. a vnde tātā grata p̄metui: n̄ cogitauī & scūme nichil a me ēē vel h̄c. **E**t ideo nolui laudē meā: h̄ solius datoris et creatoris. **E**rgo filia fugi ad mātellū hūilitatis mee. et cogita te peccatū sup alios: q̄ & si liquos vides malos. nescias qd eis cōtra futurū sit. **N**escis cōtra qua tēnēce et sc̄ia faciūt: utrū iſfirmitate an in diusta faciūt. **I**deo nullis re p̄feras: nullosq̄ i corde tuo debes iudicare. **T**herba ex hortacōis vñigis ad filiā. que rimoniam inuenia de paucitate suorū amicorū. et q̄ut xp̄s loquit̄ sponse iquies q̄ p̄ flores intelligit̄ ei⁹ fac verba & in quib⁹ talia vñba habeat fructificare. **C**a. xxii.

Daria loquebatur.
Vbi magis exer-
cit⁹ eēt. quicūq̄
predēt iuxta eū habēs doisu-
numis grauatiū aliquo mō-
no pondē et brachia siliter.

et celos plenos lacrimis r̄spī
rit ad cōvenī. si forte eēt a
quis qui sp̄part et relevaret
mātella agit eū. **N**ā ego
feliciter rōlaborō: a natūri
mātelli mei usq̄ ad mortē et
q̄ in deso meo portuui mā-
tēnus n̄ laberi. **D**ivino
q̄tūstib⁹: et oīā aduenie
p̄ mea p̄mōba onerosū
p̄ mea tribulacionē & dolo
sūt. **E**go oculos meos
q̄t̄ habui lacrimis. q̄n r̄
mātella mēbris filij mei
adūt̄ et passionē ei⁹
sūt. n̄ vñdere in eo oīā
p̄ mea iudicēba a p̄phēto va-
cans: n̄c respiros adō
q̄t̄ mātella sūt. si forte sic
a p̄p̄acat̄ mātella. et
mātelloz meū: & val-
lūt̄ iuenio qui cogi-
tātēmē meā et dolo
mātella. **I**eo filia mea licet
mātella obstat & neglecta
mātella n̄ obliuiscari me.
mātella meū & imitare
mātella. **C**onsidera dolo
mātella & lacrimas: et dole
mātella. **D**icit̄ p̄p̄a sūt. **S**ta-
tū. **C**etera filius meus de
mātella statū venies. aut.
mātella tūus & Dñs: qui lo-
cū. **D**aria men sūt q̄
mātella bone. **E**t q̄n
mātella de mātella iudice ar-
mātella: n̄ tñ oīā fio

et oculos plenos lacrimis respi-
 cet ad exercitum. si forte eet a-
 liquis qui aparet et relevaret
 onus: talis ego era. **N**a ego
 fui plena tribulacione: a natu-
 rae filii mei usq; ad mortem ei.
Ego in dorso meo portavi in-
 imū onus cū labori diuino
 iugis instabā: et oīa aduenie-
 ca m portabā pacēt. **I**n bra-
 chia mea portabā onerosū
 pond: cū tribulacionē & dolo-
 re cordis ut oīem creaturā
 pariebat. **E**go oculos meos
 plenos habui lacrimis: qn̄ co-
 siderabā i mēbris filij mei
 loca clauoz et passione ei⁹
 futura: et cū videre in eo oīa
 xpleri q audiebā a prophetis va-
 ticanata. **I**z nūc respicio ad o-
 nes qui i mūdo sūt. si forte sit
 aliqui q xpaciāt michi. et
 recognitet dolore meū: & val-
 de paucos iuenio qui cogi-
 tet tribulacionē meā et dolo-
 re meū. **I**deo filia mea licet
 a multis obliter & neglecta
 sim: tu tñ nō obliuiscari me.
Vide dolore meū & imitare
 qntū potes. **C**onsidera dolo-
 res meos & lacrimas: et dole
 q amicū dei pauci sūt. **S**ta
 stabilis: ecce filius meus ve-
 nit. **Q**ui statī venies. ait.
Ego deus tuus & dñs: qui lo-
 quor tecū. **V**erba mea sūt q
 flores arbous bone. **E**t qm̄
 oīes flores de rūna radice ar-
 bous pdeut: nō tñ oīes flo-

res veniūt ad effectū fructū. **D**ic
 vba mea sūt q quida flores:
 de radice caritatis dñe pdeu-
 tes. **Q**ue quidē multi suscipi-
 ut: nō tñ i oībz faciūt fac-
 tū nec i oībz maturescut. **N**a
 quida suscipiūt et retinet ad
 tps: et sic postea reciūt q
 spū meo i grati sūt. **Q**uidā
 suscipiūt et retinet q cari-
 tate pleni sūt: et in hīs faciūt
 fructū deuocōis et bone opa-
 cōis. **T**u ergo sponsa mea q
 iure diuino mea facta es: o
 portz nos habe tres domos. **I**n
 pma debet eē necessaria que
 intrat in corpus: i scda ves-
 tes q vestiat corp⁹ extiūs:
 in tria instrumēta necessa-
 ria ad utilitatē domus. **I**n p
 ma debet eē ta. **P**rimo paib:
 scdō potus: tio edulū. **I**n se-
 cunda domo debet etiā eē ta.
Primo vestimētu lineū: se-
 cundo laneū: tio qd fit de epe
 vermiū. **I**n tria domo etiā de-
 bet eē tria. **P**rimo instrumēta
 q implenda sūt liquore: se-
 cundo instrumēta viuēcia
 quibz pmonet corporalia ut
 puta equi & asini & similia:
 tao instrumēta p que viua
 mouentur. **V**ba amonitōis
 x ad spōsa. de pūsioē i oībz do-
 mibz feda. qd bona volūtas
 p panē. p dītatio dīna p potū
 sapia dīna p edulū designat.
 & qlic sapia dīna non e i tra-
 tura s i corde & vita bona.

Hoc ipse **Ca. xxv.**
qui loquor tecum sum
creator omni et a nō
lo creatus. Ante me nichil
erat: nec post me aliqd esse
poterit: qd ego semp erū et
semp sū. Ego etiā sū dñs cu
iis potēcie nullus resistere
poterit: et a quo oīs potes
tas et dnatio. Ego loquor
tibi: sicut vir loquit ad uxo
rē suā. Uxor mea nos debe
habē tres domos. In una debet
ēē panis et potus: et eduliu.
H potes quere. Qd notat pa
nis iste? Nūqd noto panem
qui i altari ē. Hic utiqz ante
verba illa sc̄z hoc ē corp⁹ me
ū: panis ē. H dicto illo vbo
nō panis ē. S corpus meū: qd
de vīgine supsi et i cruce ve
racit crucifixū ē. Hic ego nō
noto hic. H panis quē in do
mī nēam ifregare debem⁹:
ē volūtas bona et sincera.
Corpalis panis si pīrus et
mūdus ē: duo bona habet. Pri
mo afortnat: et dat venis et
arterijs et nervis fortitudiez.
Secundo recipit ad se oīm pu
tredinē interiore: et cū hac
discedit et in secessu vadit:
et hōmē mundat. Sic volū
tas pīca pīmo afortnat. Nā
si homo nichil velit n̄ q̄ dei
fut: nichil laborat n̄ ad hono
rē dei. toto desiderio desiderat
exire de mūdo et ee cū dō:
her volūtas afortnat hōmē i

bono. augmetat amore dei:
facit mūdū inlestē paciētiā
fortificat: et spem glorie ad
ipīscēde roborat in tantū q
oīa adueniēcia hylarit̄ apie
tit. Secdo volūtas bona oīm
putredinē extit. Que ē pu
tredo noīes nīe: n̄ supbia cu
piditas et luxuria. H cū pu
tredo supbie vel alīciū al
tius vicij venit in mēte tūc
discedit: sic homo cogitat
sit. Supbia vana ē: qd non
debet accipiēte laudari de
bonis datis s̄ datorē. Cupidi
tas vana ē: qd oīa trena re
linquunt. Luxuria nō ē nisi
fetor. Prēn nolo ea. s̄ ma
gis sequi volūtate dei mei:
cui pīmū nūq̄ finiet. cuiq̄
bona nūq̄ veterascit. Cūc
oīs supbie et cupiditatis rep
tacio discedit: et volūtas bo
na in bono pīseuerat. Poty
quē debem⁹ habē in domo
nēa: ē diuina pīmeditatio m
ōib⁹ agendis. Corporalis enī
potus duo bona habet. Ha
mo facit bona digestionē:
Quicqz enī aliqua bona,
face pīponit. siderat secū et
diligent̄ revoluet pīsū faci
at: quis honor dei ex hoc pro
uenit. q̄ utilitas ad primū.
q̄ amoditas ad nām: et no
luerit face nisi aliqua utili
tate diuina in ope suo pī
derit ee: tūc opus illud ha
bebit pīcessu bonū. q̄ bona

digestione. Quis qua mōd
tate in ope fācēdo occī
derūt nūcū deppēdūt. Cūc
s̄ diffītu fūt nūcū cor
pī er opus sūi rectū et ra
mōble et dīffītu co
s̄ vobis ent. Nā qui i ope
diuina pīmeditatio no
tēt: nec utilitate querit
iōt: nec hōmē dei: etiā si o
pīcessu habebit ad
mōtū fine m̄. n̄ corrīgīt
vobis in nichilū. Secdo
pīcīgūt stīm. Que
vōt: n̄ pīmū pī
mōtūt: et vōt. Et si hō
mōtūt q̄ inde pīcīnūt u
alīciū mīserē finit: q̄
mōtūt si resistit: mor
tūt dei extīgūt illa si
mōtūt arđor dīne
mōtūt et boni desiderij:
mōtūt ex eo qd non
vōt: q̄ vōt in mē
mōtūt occasionē
de rētō potīt auīe
mōtūt spōlātūt fūss nīfī
mōtūt pīmeditatio: et
mōtūt fīt de rētō in mā
mōtūt. Hic spōla me
vōt: qui i fīscū nr̄m
mōtūt regāt. Tercio de
mōtūt fīt in ore
mōtūt sōpōt: et melius
mōtūt rōzī: q̄ si eēt solū
mōtūt. Secdo fīt delīcati
mōtūt et meliorē fāghū
mōtūt et solū panis.

bono, augmento
 sum a nō
 chil
 esse et
 s cu
 Stor
 tes
 uor
 bro
 debe
 debet
 ilū.
 et pa
 nem
 ante
 me
 rbo
 illi
 de
 ve
 go nō
 n do
 ema
 ra.
 et
 Vi
 s et
 idēz.
 pu
 jac
 dit:
 olū
 la
 dei
 jono
 ent
 do:
 m i

bono, augmento
 fuit mudi uel
 fonsificat: et sp
 ipiscēde robata
 ona aduenientia
 tit. Sedo volunt
 putredine cibis
 tredo nores uer
 peditis et laudis
 tredo superbe pol
 tius viri deo
 discedit: sic homi
 sic. Supponit
 deret amicū
 bonis datus si don
 tris bona ē: si in
 linquunt. Venera
 fetor. Deo vole
 gis sequi volunta
 cuius pmiū nūgū
 bona nūgū vole
 ois superbe et no
 tanio discedit: et
 na in bono ples
 quē debem⁹
 nra: ē diuina ples
 obz agendā. Cui
 potius duo boni
 mo facit boni
 Quicqz em̄ nra
 facit psonit. Sicut
 diligenter responde
 at: quid honesto
 uenit: q̄ ualuit
 q̄ immodicā ual
 uerit faci nūfis
 tate diuina nō
 dent c̄: sicut qui
 bebit pessi om̄

digestionē. Tunc si qua indis
 crecio in ope fastedo occidē
 potit: cūcūs dēphēdit. Tunc
 si qd̄ distortū fuit cūcūs cor
 rigit: et opus suū rectū et ra
 tionabile et edificatiūnū co
 rā hōibz erit. **I**lā qui i ope
 suo diuina pmeditationē no
 habet. nec utilitatē querit
 aīe et honore dei: etiā si o
 pus suū pcessu habebit ad
 repus: in fine tñ. n̄ corrugat
 intēcio erit in nichilū. **S**edō
 potus extinguit sitim. Que
 ē sitis peior: n̄ patm pue
 cupiditatis et ue. Et si ho
 pmeditac̄ q̄ inde puenit u
 tilitas. q̄ misere finit. q̄
 remuneratio si resistit: mor
 p graciā dei extinguit illa si
 tis pia. accedit ardor dñe
 caritatis et boni desiderij;
 surgit leticia ex eo q̄ non
 fecit ea q̄ uenerit in mē
 te eis. Inquirit occasione
 quō ea de ceto potit caue
 quibz supplatati fuiss̄ nisi
 succurriss̄ pmeditacio: et
 sollicitior fiet de ceto in ca
 uendo talia. **H**ic sposa me
 a ē pot⁹: qui i fistū nr̄m
 debet aggregari. **T**ercio de
 bet ibi cē eduliu. **H**oc tā
 facit. Primo facit in ore
 meliore sapore: et melius
 couenit corpori q̄ si eet sol⁹
 panis. **S**edō facit delicati
 ore carne et meliore sagui
 ne: q̄ si eet solus panis.

Vidē etiā spūale eduliu facit.
Qd̄ est eduliu hor? **N**icqz di
 uina sapia. **Q**uicqz ei ha
 bet bona voluntatē. nichil
 voles n̄ que dei sūt. dina
 pmeditationē. nichil facie
 do n̄ si p̄ius agnouit ibi ho
 nore dei: huic sapit valde
 bene sapia. **N**ūc potes q̄r̄.
Que ē diuina sapientia?
 Multi sūt simplices q̄ nes
 ciat n̄ vnu sc̄ p̄r nr̄: et hoc
 vir rectū. Alii sūt magnē
 lūtūre: et p̄fundē sciēcie.
Nūqđ hoc est diuina sapi
 encia. **N**equaqz. Dina ei
 sapia n̄ p̄ise est in lūtu
 ra: s̄ in corde. et bona vita.
Quicqz cogitat sedile vi
 a ad mortē. q̄litate ip̄ius
 mortis. iudicū post mortē:
 hic sapies ē. **Q**uicqz abi
 cit a se vanitatē mundi et
 supflua: quicqz intentat de
 solis necessarijs. et laborat
 m amore dei q̄ntū p̄t: hic
 habet eduliu sapie quo vo
 luntas bona et diuina pre
 meditacio sapiūt melius.
Qn̄ ei homo cogitat mor
 tē et in morte nuditatē. q̄n̄
 ppedit iudicū dei tribule
 ubi nec occultat nec dim
 nit ipunitū. et cogitat mu
 di instabilitatē et vanita
 tē: nūqđ n̄ tut gaudet et
 dulcit sapit in corde reliq̄se
 voluntatē suā da et abstinu
 isse se a p̄ccis. **N**ūqđ non

tūc afortat caro et sanguis me
lrorat: id est oīs infirmitas ac
fz accidit et mox dissolutio
appellit? **D**angus diuine ca
ritatis fit recētor: ip̄e considerat
rationabilius fore diligēda
ea q̄ etiā sūt q̄ casura. **E**go
diuina sapia nō ē p̄se
in literatura: s̄ i bono ope. **N**a
multi sapientes scđm mundū
sūt et ad desideria suar̄ s̄ i
no insipientes sūt ad dei mā
data et voluntate eis et refre
natione corporis sui: et hi nō
sūt sapientes. **S**i sapientes et
teci: q̄ sciunt ea q̄ casura s̄t
et ad momētū utilia: etiā
vō despiciunt et obliuiscunt.
Alii sūt insipientes ad mudi
delectabilia et honores eis.
sapientes ad desiderandū que
dei sūt: seruētes i obsequio
eis. **H**ij vencit sapientes s̄t:
q̄ sapit eis p̄ceptū dei et
voluntas eis. **I**sti veracit̄ il
lūnati sūt et aptos habet
oculos: q̄ semp considerant
quō veniat ad verā vitā
et verā luce. **M**ea spōsa
mea congregem⁹ in domos
nras hec tria: sc̄z bona vo
lūtate: p̄meditationē diu
nā: et diuina sapiam. **I**ec
ei sūt ex quibz letari debe⁹
Licit at te moneo: atten
dēs electos meos in mundo
in te noto: q̄ aīa iusta spō
sa est mea. ego enī cre
ator sum et redeptor.

Verba amonitois vite vir
gis ad filia et xp̄i ad sponsa.
de vestimentis habēdis i scđa
domo. et q̄lit p̄ talia vestim
ta pax dei et pax primi et opa
mie et abstinentia pura de
signat. et oīm istor̄ decla
ratio opt̄ia. Caplīm. xxvj.

O **I**ria loquebat. In
pme tibi monile
passiois filij mei:
sicut iste sanctus laureatus
impressit sibi. Ip̄e ei cotidie i mē
coxitabat. Deus meus ip̄e
ē dñs meus: ego vō seruus.
Ip̄e dñs ihesus xp̄s fuit nu
data et derisus: quo ergo de
cet ut ego vestiar delici
tioribz. Ip̄e fuit flagellata
et affixus ligno: nō ergo de
cet ut ego qui seru⁹ sū si vō
seruus sū: sim absq; dolore
et tribulacōe. Cū igit̄ sup
primas extedet. et cū adeps
liquido i ignē decurrit. et
oīa mēbra eis ignis iſlā
maret: respexit oculus i ce
lū dices. **B**enedict⁹ sis tu
deus meus et creator me⁹
ihesu xp̄e. Ego agnosc⁹ me
in diebz meis nō bene vixi
se: agnosc⁹ etiā mē i honore
tuo modicū fecisse. Ideo quā
misericordia tua maxia ē: rogo
te ut facias metū scđm mi
scđia tuā. Et cū isto vbo a
nīa a corpe separā ē. Ecce
filia mea q̄ tm̄ filii mei
dilexit: q̄ talia p̄ honore ei⁹

alii: adduc indigui se de
venne alii. Quo ergo illi
qui scđm voluntate sua
temp̄ sidera
p̄fante filii mei: et scđm
vō sine causa mā
sūt: s̄i ut alijs ere plū
vō datur: et ut oneret
mā distinctionē filii meus
vō erigit: q̄p nō māmū
mā māle sine emēdaciōe i
vō. Deinde filii meus
vō aquebat spōse di
s̄i vō p̄p̄us q̄ debet
māmū mās. Int̄ reti
vō in eē vestes: sub
p̄p̄e. Nam vō vestimū
vō rūsat et crescat de
vō vōlūtū q̄d fit de
vō māseru q̄d fit de
vō. Unī vestimentū
vō bona. Pmo mol
tore ad nūdū corporis.
vō dāre colorē sūi: sed
vōrē abliuit tanto
vō. Scđm vestimē
vō polluti habet etiā
vō coopent turpi
vō s̄i calcarat et frig.
vō vestimentū s̄i seru⁹
vō duo. Primo vide
vō pulchri et delici
vō valde carū ad emē
vō vō indumentū q̄d
vō corporis abile ē: no
vō et vōdū. Hac de
vō vōa habē ad deū:
vō dāud vel alit volēdo

Verba amon-
Filis ad filia et p-
de vestimentis his
domo. et quae p-
mie et abstinentia
signat. et omnia
ratio opnia. C.

Diffidus est; adhuc indignum se dixit obtine celum. Quo ergo illi sunt qui secundum voluntatem suam vivunt? Propterea semper considera passionem filij mei: et secundum eum. Non enim sine causa tanta passi sunt: sed ut alijs exempli vniuersi daret: et ut ostenderet quantum distinctione filii meus a patre exigit: quod non minime patrem vult sine emendatione in ultro ieiuni. Deinde filius meus venies loquebatur spose dominorum. Dixi tibi pater quod debet esse in domibus nostris. Int' item ei debet ibi esse vestes: sub duplice genere. Primo vestimentum lineum quod nascitur et crescat de terra: secundo pelliculum quod fit de animalibus: tertio sericu quod fit de vermicibus. Lineum vestimentum habet duo bona. Uno male est et lene ad nuda corporis: secundo non poterit colore suu: sed quo frequenter abliuit tanto fit mundius. Secundum vestimentum secundum pelliculum habet etiam duo. Primo cooperit tunc pitudinem: secundo calefacit et frigorem. Tertium vestimentum secundum sericum habet etiam duo. Primo videtur esse valde pulchrum et delicatum: secundo valde caru ad emanum. Lineum vero indumentum quod ad nuda corporisabile est: notat pacem et concordiam. Hac debet deuota anima habere addenu: ut pace habeat cum deo suo. Nichil aliud vel aliter volendo

90

quod deus. non excedendo enim per patrem: quod in te deum et animam non est pars nisi peccare desistatur et occupia refrenet. Deinde etiam pacem habet ad proximum. sed non inferendo mala: succiendo ei si habet: suffero si atque ei peccauerit. Quod ei infelicius distredit animam quod semper patrem appetere et nunquam eo impetrare: semper desiderare et nunquam quiescere. Quod vero amarus propositum suum: quod est proximum iustificari et bonis eius induere. Ideo pacem debet habere anima ad deum et ad proximum: quod nichil querens esse per quod quiescere a patre et non sollicitari de mundo: nichil etiam lenius quod gaude de bonis proximi: et ei velle quod sibi ipsi. Hoc quod lineum indumentum debet esse ad nudatorum: quod cordi in quo deus quiete vult pax interior inter reteras virtutes propinquas et proximas palius in herem debet. Nec enim est virtus quod deum introducit in terram: et introductum tenet. Quod pax tanquam linum crescat nascatur de terra: quod vera pax et pacia certantur de consideracione infirmitatis proprie. Homo enim qui de terra est consideret infirmitatem sua. secundum quod statim iuratur si offendit: quod statim dolet si leditur. Et si sic cogitauerit: non faciet alii quod non per personaliter ferre. cogitando secum. Quia sicut ego: sic et proximus meus inservi

mus ē. **D**icit eis nolo patim
lia: sic nec ipse p̄t. **T**unc pax
nō amittit colore suū id est
stabilitatē suā: h̄ eo fit cō
stātor. **C**ia consideratio iſfir
mitatis p̄ximi in ſeipſo: fa
cit hominem beniuole tolerare
illata. **V**i at p̄ ipaciētiam
pax denigrit aliquo mo
tanto fit candidior apud de
um. q̄ frequētius t̄ cīuius
lauat p̄ penitētā: fit etiā
tanto lector et caucior ad
ferendū. quo plus exaspera
tur et frequētius abluit:
q̄ gaudet de ſpe retribuor
quā ſibi ſperat futuram:
p̄tēa t̄ eo ſollicitius cauet
ſibi: ne p̄ ipaciētā cadat.
Vedim vestimentū ſz pelli
ceū. notat opa mie. **Q**ue
quidē vefimenta pellicea
fuit de pellibz mortuorū au
malū. **Q**d ſunt aūalia? n̄
ſci mei. tangi aūalia ſipli
ces? **H**oz pellibz debet te
gi aīa: id ē opa mie eoru
debet imitari et facere. **H**ec
faciūt duo. **V**imo cooperiunt
tur pitidine aīe peccatis:
et emūdat eā ne i ſp̄cū
meo maculosa appearat: ſeo
aīam calefactiūtra frigus.
Qd ē frigus aīe? n̄ indu
cio aīe ad amore meum?
Cont̄ hoc frigus valet opa
mie: q̄ vefruit aīam ne fer
gore diſſoluat. **P**her ei vi
ſitat deus aīam: t̄ ipa deo

Semp vicinus appropinquat.
Tertium vestimentum scilicet quod
fit de vermis quod videtur valde ca-
ru ad emendandum: non aut abstinen-
tia pura. Hec enim est pulchra
in aspectu dei. et homini et ange-
lori. Ipse enim cara ad mendan-
dum: quod durum videtur homini cari-
os suum a vaniloquio et multa
loquio. Durum videtur refrenare
carnis sue cupiditatem ac sup-
fluitatem et delectabilitatem suam.
Durum etiam videtur at suam vo-
luntatem ire: Et licet dure sit tamen
utile homo et pulchrum. Ideo
 sponsa mea per quam intelligo
 omnes fideles congregemur secundum
 domum nostram pacem ad deum et
 proximum opa misericordie et
 subuenientia miseris: ab
stinentiam a concupiscentiis. Hoc
 licet carior sit ceteris. sic etiam
 pulchrior est aliis: in tamen quod sunt
 ea nulla alia virtus videntur
 esse pulchra. Que quidem absti-
 nentia trahi debet de vermis.
 id est de cogitatione excessuum
 suorum atque deum suum: de tristitia
 et abstinentia mea. quod sunt
 sunt silvis vermis propter hominem.
 Considerat namque homo quod est que-
 ries ut me peccauerit. et
 qualiter emendauerit: et inueniet
 in se quod nulla abstinen-
 tia et nullo labore suo suffi-
 cit emendare quocumque
 me peccauerit. Pendat etiam
 pena mea et secundum meos
 quare talia passi sum: et itelli-

Semper vicinus es
 Tertius vestimenti
 fit de vermis quod
 tu ad emendari
 non posse. Non est
 in spiritu dei. et non
 loz. Ipse est enim
 dum; quod datur nobis
 os suos a vano
 loquus. Datur nobis
 carnis sue cunctae
 frumenta et dolentes
 Datur ena videri
 luctare ut: sicut un
 uile domino et ipsius
 sponsa mea ypnos
 des fideles aggregantur
 domum nostram post
 primi epo: m. ap
 et subueniendo mala
 stinencia a scipio
 licet caro sit rasa
 pulchrior est aliq
 ea nulla alia inde
 est pulchra. Quoniam
 nenia trahit deinde
 id est de cognoscere
 si uox et deus suu
 te et abstinenza
 si filii vermis pro
 Considet nam hanc
 nies et me pone
 qualiter emendauer
 nuer in se quod uita
 et nullo labore
 fieri emendare pos
 me permouerit. Et
 nra pena mox est
 querela uox pessima

ger veraciter quod si tantum distinc
 tionem exegi a me et scis meis
 quod in obedient: quanto distinc
 tione exulta ab eis ultione quod
 in non obedient. Ergo bona
 anima assumat fibi abstinentiam
 libenter: et recordet patrem sua
 quod mala sunt. quod qui vermes co
 dunt animam: et sic de uilibus v
 imbus preciosum seruum congregab
 id est abstinentia pura in oibus
 membris suis: de quod deus gra
 det et oibus celi exercitat. et per quod
 congregas membrum eternum gaudium:
 qui non ipsa subuenient habet
 eternum luctum. **¶ Verba Christi ad**
sponsam. De instrumentis in casa
 domo reponendis. et quod per tra
 lia instrumenta bone cogitati
 ones sensu disciplinati et va
 defatio designat. et omnia istorum
 optima declaratio. et de clau
 sua istarum domorum in generali.

Et Iudei Caplin. xxvij.
 loquitur ad sponsam.
 Duxi tibi prius quod in ea
 a domo deberet esse instrumenta
 sub triplici genere. Primo instru
 menta in quibus fuderent liquo
 res: secundo instrumenta quibus et
 ea fons prepararet: ut castum
 securis. et huiusmodi quibus con
 fracta restauraret: tertio instru
 menta viua. sicut asini equi
 et filia quibus viua et mortua
 a propuleret. In prima autem
 domo in qua sunt liquores: de
 bet esse duo instrumentorum genera.
 Primo instrumenta in quibus fu

dant liquores fluidi et dulces:
 sicut aqua. oleum. vinum et hinc
 Secundo instrumenta in quibus in
 fudatur liquores amari et spissi:
 sicut synapis. farina et silia.
 Tertius instrumenta intelligere quod
 ista significant. Liquores certe
 significant cogitationes aie bo
 nas et malas. Cogitatio em
 bona est sicut oleum dulce et sic
 vinum delectabile. Cogitatio
 mala est sicut synapis amara:
 quod amara facit animam et turbat
 animam. Et sicut homo quis habet ne
 cessum de liquoribus spissis. quod lux
 non multum proficiat ad corporis sui
 retationem. proficit tamen ad cerebrum
 purgationem et sanationem: sic
 etia cogitationes male sunt. et
 quis non ipsius est et sanat animam ut oleum bonum cogitatio
 nis: tamen proficit ad aie purgati
 onem. sicut synapis ad purgacionem
 cerebrum. **¶** Usi ei quis intueretur
 cogitationes male. tunc homo est
 angelus et non homo: et putaret
 omnia homo habere a seipso. **¶** Vero
 ut homo intelligat infirmitatem
 suam quam habet a seipso: et for
 titudinem quam habet a me. ne
 cessum est ut permittat ex magna
 misericordia quod temptari cogitationibus
 malis: quibus si homo non resistit
 purgatio sicut aie et custodia do
 tutum suum. **¶** Et licet amares in
 quod synapis ad ferendum: tamen sa
 nat multum animam et ducit eam
 ad eternam vitam et sanitatem: que
 non potest haberi sine amaritudibus.

Ergo vasa aīe ubi cogitacōes
bone reponēt. sedule p̄paret
dētinue mundet: q̄ utile
ē ut etiā cogitacōes male ad
ueniat. p̄pt̄ p̄bationē t̄ mai⁹
meritū. Laboret at̄ aīa dili-
gentē ne deficiat eis v̄l̄ delectet
in eis: alioqñ dulcedo et
incremētū aīe effundet. et
sola amaritudo remanebit.
In scđa domo debet ēē instru-
menta etiā sub dupliq̄ ḡne.
Primo instrumenta extiora q̄bz
tra foris p̄paret ad semē. t̄
spine eradicet: utputa arat̄
et rastriū. Secdo instrumenta
utilia ad necessaria iteriora
et extiora: ut putta securis
et silia. Instrumenta at̄ q̄bz
excolit terra significat sens⁹
hoīs: q̄ ad utilitatē primi tā
q̄ arat̄ ad trā ordīnādi st̄.
In ali eī hoīes sūt facit trā:
q̄ trena semp̄ cogitat. p̄si
nāq̄ sūt diui a spūctide p̄
petis suis: q̄ petī suū nichil
reputat. p̄si sūt frigidi i di-
uina caritate: q̄ nichil nisi
sua voluntate querunt. p̄si se
p̄derosi ad agendū bona: q̄
alaces sūt p̄ honore mūdi.
Ideo vir bong istos excole de-
bet p̄ sens⁹ extiores: sicut et
bonus rusticus trā excolit
p̄ arat̄. Primo eī debet ex-
cole p̄ os suū: loquedo eis uti-
lia aīe. et informando ad vi-
ta vite. Deinde ope faciendo
bona que poterit: ut prim⁹

informet p̄ vba: et exater ad
faciēdū bona p̄ expla. Dein ex-
colat totis mēbris p̄im suū.
ut fructifer fiat: sc̄ oculus si-
plicibz ne videat ipudica: ut
prim⁹ ipudic⁹ videat i oībz
mēbris modestia. Duribz su-
is excolat ne audiat iepita:
et pedibz ut alacer sit ad o-
pus dei. Hunc t̄re sic excolat
ego deus pluia q̄r̄ mee
p̄ labore excolētis cōua: et
graudebit laboras de fructu
terre p̄us aride cū cepit ger-
minare. Instrumenta vō que
ad intiora ppanda necessa-
ria sūt sicut securis et silia.
Significat discreta intētione
et diuinā discussionē opis
sui: et q̄cād boni homo fecit
nō debet facē p̄t̄ honore t̄
laude hoīm: s̄ ex dīna cari-
tate et etīna rebūde. Deo
examinet homo diligenter
opa sua. q̄ itencōe et q̄ mer-
cede hec faciat: et si uene-
rit i ope suo aliqua supbia
abscidat statī securi discre-
tōis: ut sicut foris excolit
p̄im suū qui q̄ ext̄ domū
est. id ē ext̄ societate ami-
corū meorū p̄ ope mala:
sic et itis p̄ diuinā caritatē
fructificet sibi. Qia sicut o-
pus rusticū qui nō habuit i
strumenta quibz reparat des-
tructa cicūs erit i vacuū:
sic n̄ discreta discretōe homo
examinet ope sua quo al-

laborosa vides:
q̄ reperit si frangit:
n̄ paenit ad effectum:
vba nō solū laborādū
infat extis: h̄ t̄ inq
hinc s̄hedādū quo et
t̄rōdū laborat: h̄ t̄ inq
mōdū ēē instrumenta
q̄ ignorat mortua et
q̄ agnoscit alia
h̄r̄ instrumenta sūt:
Hoīa: p̄ā ēē est q̄
mōtū p̄mouet. Qd
mōtū: n̄ aīam que de
lūmē creatā ē et ī
q̄cād: p̄ā ēē p̄fessio
mōtū magis ac
n̄apropiq̄at deo. In
vīcū quo frequētus
mōtū nūtū fuerit tā
mōtū ē ad portādū et
mōtū ē ad mōtū: sic cō
mōtū frequētus mōtū
mōtū dūficiūs tā
mōtū ē de maxis: tā
mōtū ē ad p̄mouet. et
mōtū deo placet: q̄ enā
mōtū ē ēē delūcūt. Qd
mōtū ēē mortua que
p̄fessio p̄mouet: n̄ si
mōtū ēē p̄ mortale p̄
mōtū ēē mōtū: Alā p̄fessio
mōtū ēē mortua sūt
mōtū: q̄ nullū bonū
mōtū ēē deo n̄ p̄us p̄m
mōtū ēē p̄fecta corrīgat
mōtū ēē in uno vase
mōtū ēē fūcia bene sue

nire poterunt. **I** si at aliquis opa bona mortalibus peccatis mortificat et vera confessio ne de missis assupserit cum voluntate emendandi et cauendi de ceto: mox professione et utitate humilitatis reuulsus opa bona quod prius fuerat mortua. et perficit ei ad salutem eternam. **O**r si mortuitus non facta confessio: opa ipsa bona quod mori et annullari non potest non tamen per mortale peccatum eternam vitam mereri poterunt. perficit ei ad leuorem penam vel alij ad salutem: si tamen ipse fecit opa bona cum diuina intentione et ad honorem dei. **I**n vero fecit ipsa ad honorem mundi. et ad ipsius utilitatem: tunc ipsa opa morte faciore moriuntur: qui morte suam receperit de mundo per quo laborauit. **P**reterea sponsa mea per quam intelligo oes amicos meos: congregemus in domos nostras illas unde spiritualiter deus vult delectari cum anima sancta. **P**rimo in domum per quam scilicet pane sine voluntatis: nichil volendo non quod deus vult. Secundo potum dñe per meditacionis: nichil affectio nisi ibi cogitet dei honor. Tertio edulium dñe sapientie: cogitando semper quod futura sit. et quod presentia ordinanda sit. **I**n secunda domum congregemus pacem a peccatis ad deum: et pace a vita ad proximum. Secundo opa mire: quibus

leuenter si laboriosa videtur: quod reparant si franguntur: non perveniet ad effectum. **P**reterea non solum laborandum est efficaciter extius: sed et intra sollicitate considerandum quod et quod intendere laborat. **I**n tamen domo debet esse instrumenta viua quod promouent mortua et viua: scilicet equi et asini et alia animalia. **H**ec instrumenta sunt: confessio vera. **I**psa enim est quod viua et mortua promouet. Quod notat vivum? non animam que de deitate mea creata est et in et non vivit. **I**psa enim per confessionem veram cotidie magis ac magis appropinquat deo. **I**n cut enim animal quo frequenter et melius nocturnum fuerit tanto fortius est ad portandum et pulchrum ad induendum: sic confessio quanto frequenter ita fuit et quanto diligenter tam de minimis quod de maximis: tanto magis animam promouet. et in tantum deo placet: quod etiam animam in cor dei inducit. **Q**uid at significat mortua que etiam confessio promouet? nisi opa bona quod per mortale percutum moriuntur. **N**am ipsa opa bona in peccatis mortaliis mortuam mortua sunt apud deum: quod nullum bonum placere potest deo non per plus per voluntate perfecta corrigit vel ope. **P**rec in uno vase suavia et fetida bene sue

ecia ope utiles sumus p̄to.
Tertio abstinentia pfectam:
qua coarteam⁹ ea q̄ volunt
turbare pacē. In tīā domū
aggregem⁹ rationabiles et
bonas cogitacōes: ad orna-
dū domū nūm intius. Hoc
sens⁹ benedisciplinatos et te-
patos: ad lucidū amias nūs
extius. Tāo confessionē verā:
q̄ si iſuram⁹ reuinīstere
possim⁹. H̄c quis dom⁹ ha-
beat: nō tñ p̄nt obseruari
aggregata i eis. n̄ habeat of-
fici⁹: nec ostia p̄nt penderē
sine cardinibz: nec obserua-
ri sine seris. Ideo ut aggra-
ta maneat salua: ponat
i domo ostiū scz spes fur-
ma: ut nullis frangat⁹ ad-
iūtitatibz. Que spes habeat
q̄ duos credines: scz ut nō
desperet hō de adipiscenda
gloria. nec de fugiendo suppli-
cio: s̄ i oī adūtitate semp de-
mia dei fidēs speret meli-
ora. Vera at̄ ostij debet esse
diuina caritas: qua muniat
ostiū ne īgredit⁹ ūnic⁹. Id
ei p̄dest habē ostiū sine se-
ra. Ad spem sine caritate:
Si ei⁹ quis sperat p̄mia et
na. et de dei misericordia. nō tñ
diligit deū et timet⁹ ostiū
quidē habet q̄ sine sera: p
qd̄ ūnic⁹ capitalis īgredi-
pt cū voluit et occidē. Hoc
spes recta ē. ut q̄ sperat fa-
ciat ecia bona q̄ pt: sine qbz

no p̄t obtine celestia. si sci-
uit et potuit fac̄ bona & no-
luit. **S**i vō excessisse se q̄s uel
ligit v̄l nō fecisse cū potuit.
habeat voluntate bonā facie-
di bona q̄ p̄t et q̄ fac̄ nō po-
tuerit. **S**p̄eret fieri ut se ad
deū posse accedē. ecia p̄ bona
voluntate et diuina caritate.
Ergo ostiū id ē spes. muni-
atur dīna caritate. Et sicut
sera habet int̄g multa reti-
nacula ne hostis aperiat. sic
in diuina caritate sit q̄dam
sollicitudo ne deus offendat.
sit caritatis tior ne disce-
dat ab eo. feruor ecia igne
us quo deus diligat. & tua
quo imitetur. **S**it ecia dolor.
eo q̄ nō sufficiat hō tm̄ fac̄
sicut vellet. et sic obligatū
se intelligit. **H**ūlitas q̄: q̄
hō qd̄ agit reputat nichil
respectu p̄tior suor. **H**is re-
tinaculis muniat sera. ne
dyabolus faciliter sera carita-
tis aperiat. et immittat amo-
rē suū. **C**laus vō q̄ apiat
et claudit sera debet eē de-
sideriū solius dei conuenies
cū diuina caritate et dīno
ope. ut sc̄z nichil velit habē-
homo ecia si posset n̄ deū.
et hoc p̄pt̄ maximā caritate
eis. **H**oc ei desideriū claudit
deū in aiām et aiām i deo:
q̄z vna utiſq̄z voluntas. **H**ac
clauē uxor et vir debet h̄z
soli id ē deus & aiā: ut quo

nō p̄e obtinebat
 ut et potius fia-
 luit. Si nō excep-
 light alī nō ferri-
 habeat voluntati
 di bona q̄ p̄e et i-
 tuerit. h̄ speret
 deū posse accidere
 volutate et diuina
 Ergo oſtā dī
 atque dīna curia
 seū habet in p̄e
 nacula ne h̄fia
 in diuina curia
 sollicitudo ne deū
 sit caritatem h̄fia
 dat ab eo. fīnū
 us quō deū dī
 quō mītē. Et cī
 eo q̄ nō sufficiat
 sicut velle. et sī
 se intelligat. h̄llo
 q̄d agit repa-
 ſpectu p̄tē ſen-
 tinacū mūnū
 dyabolo ſuſtis
 apertis et in-
 re ūū. Quād
 et claudit ſen-
 ſidē ſolū de mī
 cū diuina curia
 ope. ut ūū ſuſtis
 homo enī ſuſtis
 et horū ſuſtis
 ei. Horū ſuſtis
 deū in diuina curia
 q̄d ūū ſuſtis
 clauē ūū ſuſtis
 ſuſtis id ē deū ſuſtis

nō p̄e obtinebat
 ut et potius fia-
 luit. Si nō excep-
 light alī nō ferri-
 habeat voluntati
 di bona q̄ p̄e et i-
 tuerit. h̄ speret
 deū posse accidere
 volutate et diuina
 Ergo oſtā dī
 atque dīna curia
 seū habet in p̄e
 nacula ne h̄fia
 in diuina curia
 sollicitudo ne deū
 sit caritatem h̄fia
 dat ab eo. fīnū
 us quō deū dī
 quō mītē. Et cī
 eo q̄ nō sufficiat
 sicut velle. et sī
 se intelligat. h̄llo

Elius loquebat.
 ad ſponsa dices
 Cur ſic r̄baris ex
 eo q̄ ille dixit ūba mea ē
 falsa? Aliq̄d ſū ego eo detior
 ex vīcīo eī. aut fierē eo
 melior ex laude eius? Ego
 nē p̄e īmutabilis ūm. nec mi-
 nui nec auferi poſſū. nec
 laude indigeo. h̄z homo me
 laudas ex laude mea. p̄ſci:
 nō m̄ ū ſibi ip̄i. Nec ūp̄ de
 ore meo qui ſū veritas. fal-
 ſitas p̄cedit vel p̄cedē p̄t: q̄
 oīa que locutus ſū p̄aphas ul
 alios amicos meos aut ſpū
 aut à corporalit̄ ſicut tūt̄ ūl-
 lerī p̄ſciēt. Nec ideo erant

falſa q̄r ūnū dīxī ſemel aliud
 ſedo. ūnū exp̄ſſus aliud obſcu-
 riū. q̄r ad p̄bandā fidei mee
 ɔſtantia et amicorū meorū ūl-
 licitudinē. multa ūndī q̄ ſcdm
 diuſos effectus ſpū ſmei diuer-
 ſimode a bonis et malis ūl-
 ligi bene et male p̄nt: ut ha-
 beret in diuſis ſtatibz ūnde di-
 uerſimode exerceri poſſet in
 bono. Na ſicut in deitati i
 mea aſſūpſi huānitatē i ū
 na pſona: ſic et q̄nq̄ logbar
 ex p̄te huānitatis in q̄nq̄ ū
 ſubiecta erat deitati. q̄nq̄ ex
 p̄te deitatis inq̄nq̄ creatrix
 erat huānitatis: ut pat̄z ex
 euāgeliō ſeo. Et ſic q̄nq̄ di-
 ūfa videat̄ a calūpniātibz
 et neſciētibz: tñ vera erat ū
 ba ſcdm vitatē. Nec etiā ſi
 ne cauſa erat q̄ obſcurē tra-
 didi aliqua. q̄r ſic erat iuſtia
 ut occultaret ūſiliū ſmeū ali-
 q̄nq̄ ūlū a malis: ut ūnū ſe
 bonorū ſerueret ſperaret gra-
 ciā ſmeā. et p̄ expectacionē
 obtinet̄ p̄miū: ne ſi cīto tpe
 ūſiliū ſmeū iſinuatu fuſſet:
 oēs ab expectacionē et caritate
 p̄p̄ ūlogitūtē t̄p̄ ſeſiſte-
 ret. Plurima etiā p̄miū: q̄
 tñ a p̄ſentibz p̄p̄ inſtitudinē
 ſubiecta ūt. In eī a malitia
 ſua deſtituſſet: ego utiq̄ q̄d
 p̄miſera p̄ſtituſſem. Ideo nō
 debes turbari: q̄ ūba mea
 arguit̄ mēdat̄. Qd eī ūpoſ-
 ſibile uidet̄ apud hoīes: hoc

possibile ē apud me. **M**irat
ecia amici mei: cur nō post
vba sequunt' opa. **H**oc ei nō ē
sine crusa. **N**ūqđ nō morses
missus erat ad pharaonē: nō
tñ statī seqbanc signa. **C**ua
re. **D**iuia si signa statī venis
set in opa. nō manifestata
fūss duricia pharaonis: nō
poterat dei nec mirabilia os
tesa. **N**ichilomin⁹ tñ phara
o ppter maliciā suā dāpnare
tur ecia si nō veniss mor
ses: q̄ius duricia eis nō fu
isset ita manifesta. **H**ic etiam
nūc fiet. **P**tea state virilis.
Arat⁹ quippe q̄ius a bobis
realit⁹: tñ scdm volūtate re
gesis regit. **S**ic ecia q̄ius v
ba mea audiatis et scatis:
nō tñ vadū ul' p̄ficiet scdm
volūtate vrām: s̄ scdm meā.
Ego ei scio quō t̄ra disposita
ē et quō excoleda: vos at o
nē volūtate vrām in omitti
te et dicite. **I**rat volūtas tua.
Verba monicōis iohānis
baptiste in figura q̄ deus p
aie p̄ca. aia p pullos. corp⁹
p nidū. mudi delācōes per
aialia fortia. supbia p aues
rapaces: et mudi leticia p la
queū designat. **Ca.** xxix.

Tohnes baptista loqbat ad spō
sam xpi: dices. **D**ns ihesus vo
cauit te de tenebris i luce: de
imūdicia ad pfectā mūdiciā:
de agustia i latitudinē. **N**ū
tū ergo sibi p hijs refraciari

teneris? q̄s explicare valer aut
qñ sufficēs. **V**erūptū facito
qñtū vales. **E**st auis q̄ dicit
pica. **H**ec ei diligit pullos: q̄
onia unde pcesserūt pulli fue
rūt in vētre eis. **H**ec auis fa
cit sibi nidū de rebz uetera
tis et attritis: ppter tria. **P**rimo
pter requie: scdō ppter latibulū
a pluia et numia faciente:
tio ut nutat pullos suos q̄
fuit ex ouis. **Q**ue auis ex
caritate pponēdo se sup ea:
fouet pullos. **C**ū vō pulli na
ti sūt: mat' allicit eos ad vo
landū p t̄a. **P**rimo p cib⁹ ad
mīstiracionē: scdō p sedulā vo
ce: t̄cio p volati sui exēpla
tionē. **V**ulli vō q̄ diligut ma
tre assueti cibo matas ferūt
se pmo paulatī pcedēte ma
tre sup nidū: inde iuxta vi
res p̄gredūt ultius donet
ex usū et arte sūt pfecti. **H**ec
auis deus ē q̄ etinalit' et nū
q̄ mutat: et ex ei deitatis
uto oes aie racioles p̄fredi
unt. **C**ilibet vō aie patut
nidus de rebz attritis: q̄z cor
pus de t̄ra sociat aie: in q̄
deus aiam nutrit cibo bona
rū affectionū: defendit ab a
rebz malarū cogitationū:
et dat requie a pluuijs ma
larū actionū. **Q**uelibet vō
aia qz tali de causa nūgit
corpi ut ipa corpi regat et
nequaqđ ab ipo regat: et ut
corpus ad labore excitet et

et conorabatur pudentat: id
dōs tangi mi bona docet
ut p̄fici in meliora: dor
zate de acto i lanoza. **P**rimo
zāndando icelligēciā et
uicē uixi capacitatē
p̄ficiat: indicando mēti
zāgeū sic gd ve fugiē
sic: sicut mi pmo edut.
sicut sup nidū: sic hō pu
nō obserat rospere celesta.
hōne etia q̄ artus et in
le mūdis corporis: q̄ lucida
aia et q̄ delectabiliā et
obserat etia deus aiam
q̄dā: q̄dāt. **Q**ui
etiam habebit vitā: qui
zāne nō meret. **H**ec
zāt ad celū: hāc qui nō
zāt: aut surdē aut in
adōni mēris. **T**ercio
zātā p volati: id ē
zātās sue exemplū.
zātās gloria habent
zātās. **P**rima. q̄ i ea
zātā mūdicia: et nichil co
nātā dōo q̄z̄a bona fe
zātās duabz volabat
zātās de in mūdo. **N**as
zātās aia qñtū p̄t: et si
zātās salte conet volū
zātās aut volat pullus:
zātās sibi t̄a. **P**rimo ab
zātās frōbz ne resident
zātās sup terra: q̄ ipse
zātās i sebō sicut illa.
zātās auer ab aubz cupi
zātās ipo pullus adjur no
zātās euolare sicut ille aue

ei rationabilit̄ p̄mudeat: id
 deus tanq̄ m̄r bona docet
 aiām p̄fice in meliora: doc̄
 erire de arte i latiora. Pmo
 p̄ cibū dando itelligēciā +
 rationē iuxta capacitatē
 inuisciuſq; indicando mēt̄
 qd̄ eligeđū sit. qd̄ ve fugieđū.
 dū. Bz sicut mr p̄mo edic̄
 pullos sup̄ nidiū: sic hō pri-
 mo addisct̄ cogitare celeſta.
 Cogitare etiā q̄ artus + vi-
 lis sit nudus corporis: q̄ lucida
 celeſta et q̄ delectabilia et
 na. Edic̄t̄ etiā deus aiām
 p̄ voce suā: q̄ damat. Qui
 seq̄t̄ me habebit vita: qui
 diligit me nō moriet. Hec
 vox ducit ad celū: hac qui nō
 audierit: aut surd̄ e aut in-
 grata dictioni mēt̄. Tercio
 edic̄t̄ aiām p̄ volatū: id e
 p̄ huānitatis ſue exemplū.
 Hec huānitas glorioſa habuit
 q̄ duas alas. Prima. q̄ i ea
 erat oīs mūdicia: et nichil co-
 inqnatū. Sc̄do q̄ oīa bona fe-
 cit. Hjs alis duabz volabat
 huānitas dei in mūdo. Has
 ergo seq̄t̄ aiā q̄ntū p̄t̄: t̄ si
 nō p̄t̄ ope. Salte conet̄ volu-
 tate. Cū aut̄ volat pullus:
 caueda sūt̄ ſibi tā. Primo ab
 aūlibz ferocibz ne reſideat
 iuxta ea ſup̄ terra: q̄ ipſe
 pullus nō e fortis ſicut illa.
 Sc̄do caueat ab aūibz cupi-
 dis: q̄ ip̄e pullus adiut nō
 e celer euolare ſicut ille aue-

ſit: et ideo in latibulo tūcūs
 e morari. Tertio caueat ne
 occupat̄ p̄da. in q̄ e laqueus.
 Aūalia iſta ferocia: ſūt̄ delcta
 coes + cupiditates mūdi. Ab hjs
 ei caueat ſibi pullus: q̄ dul-
 ces vident̄ ſentire bone ad
 possidēdū. pulchre ad vidēdū:
 h̄z cu putant̄ teneri euadit
 celerit. Cū vō credit̄ delcta
 ri mordet̄ mūsericordit. H̄z
 caueat ab aūibz cupidis: hec
 ſūt̄ ſupbia et abicio. Iste enī
 ſūt̄ que ſemp̄ altius et altius
 deſiderat ascendē: et alias aueſ
 p̄cedē et odire iſeriores. Ab hjs
 at̄ caueat ſibi pullus et deſideret
 in latibulo hūilitatis morari
 ut nō ſupbiat̄ de data gracia:
 nō ſtepnat̄ iſeriores + mino-
 res gracie: nō cogitet ſe aliqbz
 meliore. Tercio caueat a p̄da
 in q̄ e laqueus. H̄z ei e leticia mū-
 di. Nā bonū videt̄ habe ei
 ſū ore: et delicatione i corpe.
 Bz latz i hjs aculeus. Id dicit̄
 ei imoderat̄ r̄iſus imodera-
 ta leticia: voluptas corporis in
 ſtātiā mentis. Ex quibz ſeq̄t̄
 tristitia v̄l i morte vel ante:
 ſeu i tbulacōe. Festina ugit̄ fi-
 lia et tu egredi frequet̄ de nido
 tuo: p̄ deſideriū celeſtū. Ca-
 ue tibi a bestijs cupiditatū: t̄
 ab aūibz ſupbie: caue a p̄da
 vane leticie. Dein loqbat̄ m̄r
 ad ſpōsam: et ait. Caue ab
 aue q̄ tincta e pice: q̄ oēs q̄-
 tangit̄ eā maculat̄. Hec ei

est amicu mudi istabilis ut
aer: sed a iacōe fauoris et
societate mala. **N**ō cures de
hoibz: nō attende ad fauores:
nō respicias ad laude vel vici
petū. **N**a ex hijs puenit in
costatia ai: et diminucio di
uine caritatis. **S**ta igit stabili
lis. **D**eus ei qui te icerit ex
the de nido: pascet te usq; ad
mortē. **P**ost mortē vō nō ha
bebis fame. **C**ustodiet etiā
te a dolore: defendet te i vi
ta: et post mortē nichil tibi.

Deptacio mris dei ad fili
ū p spōsa & p alio scō. et de
acceptacōe deptacōis mris
a xpō. et de cōfificacōe vē et
false sc̄iatris hoibz i hac vita.

Dilia Capl'm. xxx.
Dloqbat filio dicens.
Da fili mi noue spō
se tue. ut corpū tuū dignissi
mū radicet in corde eīg: ut
ipa mutet in te tuaq; delici
tōe replete. **D**einde ut hic
scūs cu corporalit' iuxit fuit
in fide scā sicut mōs stabil:
que nō fregit adūcas. nulla
retraxit deliciatio. **F**uit & flexi
bilis ad volūtate tua sicut a
er mobilis: quoq; enī sp̄s
ipetus tui traxit. **F**uit i su
p in curitate tua ardēs q̄ si
ignis: calefacies frigidos et
dumēs uquos. **N**ūc at au
eīg tecū ē in gloria. **V**as enī
istrumēt eīg deppstū est: et i
hūliorū loco iac̄ q̄ dec̄. **I**deo

Fili mi da corpū altiore ele
uatione. **H**onora illud qd̄
te p modulo suo honorauit.
Eleua illud: qd̄ te labore suo
quo potuit eleuauit. **E**ndit
filius. **B**enedicta sis tu que
nichil reliquis itactū: qd̄ ad
amicos tuos p̄met. **N**ō de
ret mī ut vides: ut lupis
det cibz optimi. **N**ō querit
ut saphyr mebra seruas
sana et fortas infirma: po
nat in luto. **N**on etiā decet:
ut tecis accendat lumen. **I**ste
app̄e hō sicut i fide fuit sta
bilis et i caritate feruens
simi. **S**ic et i stincia opti
fuit ad volūtate mēa dispo
sit⁹. **P**reā sapuit m̄ sicut a
bus optimi. optime decora
i or pacia & tibulacōe. **D**ulc⁹
deniq; et bong i bona volū
tate et affectu: melior i co
natū et virili p̄gressu: optimi
et dulcissimi i laudabili asu
macōe. **P**reā nō decet ut a
te lupos talis exalte cibz:
quoz cupiditas nescit sacre
tate: quoz deliciatio refugit
herbas vñtu et sitit carne
putidas: quoz vox et astu
cia ē ouibus noctua. **F**uit
etiā q̄i saphyr i anulo p fa
me & vite claritate: p quā
se ostēdit ee ecclie sponsu
dm̄ sui amicū: fidei sc̄e ser
uatorē et mudi receptore.
Preā mat kīma nō decet
ut tātē bonitatis amator

lumen mudi sponsa nūgat
a mū inuidis: nōc hūlū
pā amatoribz mudi
nōc fine enī tāo tāng lu
an posū sup idelabz p
mū mādatore mēr̄ exca
vati: p̄ bone vie doctrinā. **D**
imminunt stātes ne cāde
at̄ hō eleuauit cādere:
p̄iā tāa futuros post se
iā continuat. **H**oc lumen
sūr vide obcecat a
sūr: **H**oc lumen discne
sūr qui habet albugine
lumen. **H**oc lumen attractare
vñc subeo manibz: q̄a
vñc cupidis et suam
amītabz ē nimis
vñc p̄fō eleuetur
vñc illi q̄ imūdi sūt
vñc et q̄ ea sūt illi
vñc vō hoīem quem
vñc dicat ee sc̄m: tria
vñc nō ee sc̄m. **H**mo
vñc mōrē nō imūbat
vñc: sōo p̄ volūtate
vñc paciedi martini
vñc tono p̄ nō habuit
vñc indēm & discreta
vñc. **T**ria q̄ sūt p̄t q̄
vñc vides sc̄s. **P**rumū
vñc fallēm & place
vñc sōm sc̄ialens credi
vñc p̄pēm: tāu ē cupi
vñc cupiditas plator & ex
cer. **V**an at̄ ē ipse in
vñc i p̄ueratorio nōdū
vñc sc̄e: hāi tēp̄
vñc ceplendi.

filii mihi da carmine. **J**ones
 te p modulo fui
 Eleua illud: ali
 quo potur eleua
 filius. **B**enedictus
 nichil reliquias in
 amicos tuos posse
 ret mir ut video
 det cibz optimis
 ut saphyras metu
 sana et ferreis re
 hat in luto. **S**on
 ut tens arrendet
 ippe ho siue i fide
 bilis et i cannes
 simo: sic et i satis
 fuit ad voluntatem
 sim. **P**recepta separa
 bus optime. **O**pti
 mi parva et tristia
 denus et bonitatem
 tate et affectum mo
 rati et unigeniti
 et dulcissimi laudes
 marce. **P**recepta no
 te lupos rufos et
 quos rupiderint
 tate quorundam
 herbas venen et
 puras: quos occi
 sia e auditis novis
 etiam q sapientia
 me et me datur
 se ostendit et credi
 dñi sui amici. **S**o
 uato et mudi sunt
Precepta mat. hinc
 ut mire bonitatis

tamq mudi sponsa tangat
 a tam imudi: tareq humili
 tis amicis ab amatoribz mudi
 tangat. **F**uit etiam trio tangi lu
 men positum sup candelabrum p
 oem mandatorum meorum execu
 tionem: p bone vie doctrinam. **H**
 hac muniuunt statim ne cadet
 ret: p hac eleuauit cadete:
 p hac etiam futuros post se
 ad me exatuant. **H**oc lumine
 indigni sunt vide obsecrati a
 more suo: hoc lumine discerne
 nesciunt qui habent albugine
 supbie. **H**oc lumine attractare
 non valent scabiosi manibz: qua
 hoc lumen cupidis et suam
 voluntatem amatibz est nimis
 odiosum. **I**deo priusq eleuetur
 iustus est ut illi q imudi sunt
 purgant: et q tibi sunt illi
 nent. **I**lli vero hoiem quem
 hoies tre dicunt esse sanctum: tria
 ostendunt enim non esse sanctum. **P**ro
 quod ante mortem non imitabat
 scorum vitam: sedo quod voluntate
 non habuit pacienti martyrum
 p deo: tertio quod non habuit
 caritatem ardorem et discretam
 sicut sancti. **T**eria quod sunt ppter q
 qd a populo videt Iesu. **P**rimus
 est mendacium fallacium et place
 volentium: secundum faciliter credi
 latus ipsi et tenui est cupi
 ditas et repiditas platorum et ex
 animatorum. **V**terum at est ipse in
 inferno vel i purgatorio nodum
 est tibi lucidum scire: si cu te p
 fuerit loquendi.

Explicit liber secundus reue
 lationum dei bte brigide pri
 capitulo nericie de regno sue
 tie diuinis reuelatus ~

Do gratias ~

Nincipit capitulo libri tertij.

Monito et informatio ad
 epm de modo tenedo
 in vixtu et vestitu et orone.
 et qlit se debeat habere ante
 mensam. i mensa. et post mensam.
 et hoc idem de dormitione. et qlit
 in oibz exercitat officium episcopale. **C**apitulo. primus.

Terba viginis ad filiam de re
 medio oportuno ad difficultate
 epo occidente in via ar
 ta. et quo pacia p vestes de
 ce prepta p decem digitos.
 et desiderium etiorum et fastidi
 u muidanorum p duos pedes
 designat. et de cibz umbras in
 via ut epm exntibz. **C**ap. ij.

Dedacatio plenaria vir
 ginis ad epm. qlit ut de ihu
 noret p ipm exerceat epale
 officium. et de dupliciti fructu
 vera dignitate subsequente. et
 de dupliciti fusione falsa dig
 nitate subsequente. et de occursu
 ihu xpni et omni scorum ad rectum
 et rectum epm. **C**ap. iii.

Terba mris ad filiam de
 concupiscentia malorum exponit et quo
 ppter voluntate bona multi dig
 nitate obtinet spuale. quia
 iordani epm atque ppter q ad ea
 corporaliter se voca p latu ex
 plu inducit. **C**ap. iii.